แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ จังหวัดพังงา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๒

2019

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพังงา
โทรศัพท์ ๐-๗๖๔๑-๓๑๘๑ โทรสาร ๐-๗๖๔๑-๓๑๘๒
E-mail: paco_pna@opsmoac.go.th

คำนำ

ภาคการเกษตรของจังหวัดพังงามีบทบาทความสำคัญอย่างยิ่งต่อระบบเศรษฐกิจของจังหวัดเนื่องจากเกี่ยวข้องกับคนจำนวนมาก เป็นฐานสร้างรายได้ให้กับจังหวัดรวมทั้งยังเป็นวิถีชีวิต แหล่งภูมิปัญญาและวัฒนธรรมที่สืบมานาน การพัฒนาภาคการเกษตรให้ยั่งยืนถือเป็นหัวใจสำคัญซึ่งในแผนพัฒนาจังหวัดได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า ***“จังหวัดพังงา เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เกษตรกรรมยั่งยืนสังคมแห่งการเรียนรู้ สู่ความเป็นเมืองน่าอยู่ เมืองแห่งความสุข”*** เพื่อใช้เป็นแนวทางขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัด

การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๒ ได้กำหนดกรอบแนวคิดหลักในการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด โดยมุ่งเน้นให้มีความเชื่อมโยงสอดคล้องกับนโยบายยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาในระดับต่างๆ ที่ เกี่ยวข้องกับการเกษตรและสหกรณ์ เพื่อทุกภาคส่วนจะได้ใช้เป็นเครื่องมือร่วมกัน และใช้เป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดเป็นเครื่องมือในการติดตามแผนงาน โครงการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ รวมถึงเป็นแนวทางการพัฒนาภาคเกษตรในทุกมิติเพื่อการจัดทำแผนงานและโครงการพัฒนาการเกษตร ซึ่งความสำเร็จในการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดพังงา ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๒ ครั้งนี้ ได้รับความร่วมมือด้วยดีจากหน่วยงานสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

กลุ่มยุทธศาสตร์พัฒนาการเกษตร
สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพังงา

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	**ก**
สารบัญ	**ข-ง**
ส่วนที่ ๑ บทนำ	๑
๑. ที่มา	๒
๒. ทิศทาง นโยบาย และยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนฯ	๓
๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ	๓
๒.๒ ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี	๓
๒.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒	๔
๒.๔ นโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง	๕
๒.๕ การพัฒนาการเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)	๕
๒.๖ นโยบายสำคัญของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	๘
๒.๗ ทิศทางการพัฒนาภาคในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)	๑๑
๒.๘ ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันและจังหวัดพังงา	๑๒
๓. วัตถุประสงค์	๑๔
๔. คำนิยาม	๑๔
๕. แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดพังงา	๑๔
ส่วนที่ ๒ ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของจังหวัดพังงา	**๑๖**
๑. ข้อมูลทั่วไปของจังหวัด	๑๘
๑.๑ ข้อมูลด้านกายภาพของจังหวัดพังงา	๑๘
๑.๑.๑ ลักษณะทางภูมิศาสตร์	๑๘
๑.๑.๒ ลักษณะภูมิอากาศ ฤดูกาล (สรุปรายละเอียด)	๒๐
๑.๑.๓ แหล่งน้ำธรรมชาติของจังหวัด	๒๒
๑.๑.๔ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ	๒๕
๑.๒ ข้อมูลด้านการปกครองของจังหวัดพังงา	๒๖
๑.๒.๑ การแบ่งเขตการปกครอง	๒๖
๑.๒.๒ ข้อมูลประชากรและครัวเรือนเกษตร	๒๖
๑.๓ ข้อมูลด้านสังคมและวัฒนธรรม	๒๗
๑.๔ ข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค	๒๙
๑.๔.๑ การคมนาคมขนส่ง	๒๙
๑.๔.๒ ไฟฟ้า	๓๓
๑.๔.๓ ประปา	๓๓

๑.๕ ข้อมูลด้านเศรษฐกิจของจังหวัด ๓๔
๑.๕.๑ สถานการณ์ด้านเศรษฐกิจของจังหวัด ๓๔
๑.๕.๒ โครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดพังงา ๓๕
๑.๕.๓ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดพังงา ๓๖
๑.๕.๔ วิเคราะห์ปัจจัยมีผลกระทบต่อสภาวะเศรษฐกิจของจังหวัดพังงา ๓๘
๒. ข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของจังหวัดพังงา ๓๘
๒.๑ สถานการณ์ด้านการเกษตร ๓๘
๒.๒ พื้นที่การทำเกษตรและครัวเรือนเกษตรกร ๓๙
๒.๓ จำนวนแรงงานภาคเกษตร ๔๑
๒.๔ แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ๔๑
๒.๕ ข้อมูลสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัด ๔๒
๒.๕.๑ ข้อมูลสินค้าเกษตร (พืช ปศุสัตว์ ประมง) ที่สำคัญของจังหวัด ๔๒
๒.๕.๒ แหล่งแปรรูป ตลาดกระจายสินค้า และข้อมูลสำคัญระดับจังหวัด ๕๓
๒.๕.๓ ข้อมูลสินค้าเกษตรที่ได้รับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) ๕๔
๒.๕.๔ ข้อมูลมาตรฐานสินค้าเกษตร ๕๔
๒.๕.๕ ข้อมูลการเพาะปลูกและผลผลิตเก็บเกี่ยวของสินค้าเกษตรสำคัญฯ ๕๕
๒.๖ สถาบันเกษตรกรและองค์กรเกษตรกร ๕๖
๒.๖.๑ ข้อมูลกลุ่มเกษตรกรจังหวัด ๕๖
๒.๖.๒ ข้อมูลกลุ่มสหกรณ์ของจังหวัด ๕๗
๒.๖.๓ ข้อมูลจำนวนอาสาสมัครเกษตรของจังหวัด ๕๗
๒.๖.๔ จำนวนปราชญ์เกษตรของจังหวัด ๕๘
๒.๗ การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม Zoning by Agri-map จังหวัดพังงา ๕๘
๒.๘ ข้อมูลด้านการเกษตรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ๖๒

ส่วนที่ ๓ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด ๖๓

๑. ข้อมูลปัญหาความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ๖๔
๒. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด (SWOT Analysis) ๖๕
๒.๑ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด ๖๕
๒.๒ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด ๖๗
๓. การจัดทำ TOWS Matrix เพื่อกำหนดกลยุทธ์ ๗๐

ส่วนที่ ๔ แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพังงา ๗๒

๑. วิสัยทัศน์(Vision) ๗๓
๒. พันธกิจ (Mission) ๗๓
๓. เป้าประสงค์หลักการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด (Goals) ๗๓
๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issue) ๗๓
๕. แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดพังงา (พ.ศ. ๒๕๖๒) ๗๗
๖.แผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy Map) ๘๐

ส่วนที่ ๕ โครงการภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดพังงา ปีงบประมาณ ๒๕๖๒ ๘๑

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร ๘๒
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน ๘๗
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ๘๘
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน ๘๙

ส่วนที่ ๑

บทนำ

ส่วนที่ ๑

บทนำ

๑. ที่มา

๑.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๗๘ (๒) กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการสนับสนุน ให้จังหวัดมีแผนและงบประมาณเพื่อพัฒนาจังหวัด เพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่ ประกอบกับมาตรา ๘๔(๘) กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจ คือ คุ้มครองและรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกรใน การผลิตและการตลาด ส่งเสริมให้สินค้าเกษตรได้รับผลตอบแทนสูงสุด รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกรในรูปของสภาเกษตรกร เพื่อวางแผนการเกษตรและรักษาผลประโยชน์ร่วมกันของเกษตรกร และมาตรา ๘๔(๑๔) รัฐต้องส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มในทางเศรษฐกิจ รวมทั้งมาตรา ๘๕(๒) กำหนดให้รัฐดำเนินการกระจายการถือครองที่ดินอย่างเป็นธรรม และดำเนินการให้เกษตรกรมีกรรมสิทธิ์ หรือสิทธิในที่ดิน เพื่อประกอบเกษตรกรรมอย่างทั่วถึงโดยการปฏิรูปที่ดินหรือวิธีอื่น รวมทั้งจัดหาแหล่งน้ำเพื่อให้เกษตรกรมีน้ำใช้อย่างพอเพียงและเหมาะสมแก่การเกษตร

๑.๒ ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) มุ่งในการแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาภาคการเกษตรในระยะยาว เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ “เกษตรกรมั่นคง ภาคการเกษตรมั่งคั่ง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน” โดยมีแนวทางไปสู่เป้าหมาย คือ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้ายุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน และยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาระบบ บริหารจัดการภาครัฐ

๑.๓ แผนพัฒนาการเกษตร ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) เป็นส่วนหนึ่งของแผนยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) ถือเป็นกรอบแนวทางสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาภาคการเกษตรในระยะ ๕ ปีแรก (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) และนโยบายรัฐบาลภายใต้วิสัยทัศน์ “ภาคเกษตรก้าวไกลด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลาดนำการผลิต ชีวิตเกษตรกรมีคุณภาพ ทรัพยากรการเกษตรมีความสมดุลและยั่งยืน” ครอบคลุมการพัฒนาภาคการเกษตรใน ๕ ด้าน ประกอบด้วย การสร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดโซ่อุปทาน การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม การบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและ สิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน และการพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีกระบวนการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติ ผ่านกลไกขับเคลื่อนในระดับนโยบาย ยุทธศาสตร์ และหน่วยปฏิบัติ ที่จะช่วยกำกับให้ทุกหน่วยงานจัดทำแผนงาน/โครงการสำคัญที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนา ภายใต้แผนพัฒนาการเกษตร ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) รวมทั้งติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนงาน/โครงการสำคัญดังกล่าว ให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ ซึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความ **มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน** ได้ในท้ายที่สุด

๒. ทิศทาง นโยบาย และยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดพังงา

เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด เป็นไปตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี นโยบายรัฐบาล นโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาการเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) จึงกำหนดกรอบแนวคิดหลักในการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ของจังหวัด โดยมุ่งเน้นให้มีความเชื่อมโยงสอดคล้องกับนโยบายยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาในระดับต่างๆ ที่ เกี่ยวข้องกับการเกษตรและสหกรณ์ ดังนี้

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) มีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
๒) ขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๒.๒ ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้จัดทำยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) เพื่อเป็นกรอบการดำเนินงานในการพัฒนาภาคการเกษตรให้สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ และแผนพัฒนาที่สำคัญ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ทั้ง ๖ ยุทธศาสตร์ แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ แผนปฏิรูปของสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ (สปท.) และยังสอดคล้องกับ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ซึ่งเป็นเป้าหมายการพัฒนาในระดับโลกขององค์การสหประชาชาติ โดยยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) มุ่งในการแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาภาคการเกษตรในระยะยาว เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ **“เกษตรกรมั่นคง ภาคการเกษตรมั่งคั่ง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน”** โดยมีแนวทางไปสู่เป้าหมาย คือ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้า
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

๒.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติ โดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดประเด็น การพัฒนาพร้อมทั้งแผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการให้เห็นผลเป็นรูปธรรมในช่วง ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัว รองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ซึ่งยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตร ได้แก่ ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน โดยมีแนวทางการพัฒนาที่มีความสำคัญสูงและสามารถผลักดันสู่การปฏิบัติ ดังนี้

๒.๓.๑ เสริมสร้างฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน โดยพัฒนาและบำรุงรักษาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร จัดระบบการปลูกพืชให้สอดคล้องปริมาณน้ำที่หาได้ คุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรมที่มีศักยภาพและ ขยายโอกาสในการเข้าถึงพื้นที่ทำกินของเกษตรกรให้มากขึ้น และส่งเสริมให้เกษตรกรมีความรู้ในการรวบรวม คัดเลือก และปรับปรุงพันธุกรรมพืช สัตว์ สัตว์น้ำ และจุลินทรีย์ของท้องถิ่น

๒.๓.๒ สร้างและถ่ายทอดองค์ความรู้ทางวิชาการ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการเกษตรแบบมีส่วนร่วม โดยส่งเสริมการวิจัยพัฒนาปัจจัยการผลิต วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี การผลิตและรูปแบบผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปใหม่ๆ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและความหลากหลายของสินค้า และพัฒนารูปแบบและกระบวนการถ่ายทอดความรู้ เพื่อปรับระบบการผลิตที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ

๒.๓.๓ ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเข้าสู่ระบบมาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดและการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาวะ โดยพัฒนาระบบมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารให้ได้คุณภาพมาตรฐานและความปลอดภัยและ การบริโภคอาหารเพื่อสุขภาวะ และขับเคลื่อนการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์อย่างจริงจัง

๒.๓.๔ เสริมสร้างขีดความสามารถการผลิตในห่วงโซ่อุตสาหกรรมเกษตร โดยเสริมสร้างศักยภาพ ของสถาบันเกษตรกรและการรวมกลุ่ม ส่งเสริมให้เกษตรกรผลิตพืช ปศุสัตว์ และการทำประมงให้สอดคล้องกับ ศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาด (Zoning) วิจัยพัฒนาและใช้เทคโนโลยีและเครื่องจักรสมัยใหม่ในกระบวนการผลิตสนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรและการใช้ประโยชน์จากฐานทรัพยากรชีวภาพเพื่อ ต่อยอดองค์ความรู้และพัฒนาผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง บริหารจัดการผลผลิตอย่างเป็นระบบครบวงจร พัฒนากลไก จัดการความเสี่ยงที่กระทบต่อสินค้าเกษตร และสร้างความร่วมมือด้านการเกษตรกับประเทศเพื่อนบ้าน

๒.๓.๕ ส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยส่งเสริมให้เกษตรกรมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายการเกษตร ส่งเสริมขยายผลและพัฒนาการผลิตในระบบ เกษตรกรรมยั่งยืน และควบคุมการใช้สารเคมีการเกษตรที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด

๒.๓.๖ พัฒนาปัจจัยสนับสนุนในการบริหารจัดการภาคเกษตรและสนับสนุนเกษตรกรรุ่นใหม่ โดยพัฒนาฐานข้อมูลด้านอุปสงค์และอุปทานด้านการเกษตร สร้างบุคลากรด้านการเกษตร และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรให้ทันสมัย

๒.๔ นโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง

๒.๔.๑ การลดความเหลื่อมล้ำของสังคมและการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ โดยแก้ปัญหาการไร้ที่ดินทำกินของเกษตรกรและการรุกล้ำเขตป่าสงวน โดยการกระจายสิทธิการถือครองให้แก่ผู้ที่อยู่ในพื้นที่ที่ไม่ได้รุกล้ำ และออกมาตราการป้องกันการเปลี่ยนมือไปอยู่ในครอบครองของผู้ที่มิใช่เกษตรกร ใช้เทคโนโลยี ดาวเทียมสำรวจและวิธีการแผนที่ที่ทันสมัย แก้ไขปัญหาเขตที่ดินทับซ้อนและแนวเขตพื้นที่ป่าที่ไม่ชัดเจนอันก่อให้เกิดข้อขัดแย้งระหว่างประชาชนกับเจ้าหน้าที่รัฐ

๒.๔.๒ การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยดูแลเกษตรกรให้มีรายได้ที่เหมาะสมด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การลดต้นทุนการผลิต การช่วยเหลือในเรื่องปัจจัยการผลิตอย่างทั่วถึง การช่วยเหลือเกษตรกรรายย่อย ตลอดจนถึงการใช้กลไกตลาดดูแลราคาสินค้าเกษตรประเภทที่ราคาต่ำผิดปกติให้สูงขึ้นตามสมควร รวมทั้งแก้ปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝนทั้งที่ท่วมเป็นบริเวณกว้างและท่วมเฉพาะพื้นที่ และปัญหาขาดแคลนน้ำในบางพื้นที่และบางฤดูกาล ซึ่งนำความเสียหายและความทุกข์ร้อนมาให้แก่เกษตรกร โดยระดมความคิดเพื่อหาทางป้องกัน ไม่ให้เกิดน้ำท่วมรุนแรง ดังเช่นเหตุการณ์น้ำท่วมในปี ๒๕๕๔ และหาวิธีที่จะแก้ปัญหาน้ำท่วมเฉพาะพื้นที่ให้ลดลง โดยเร็วไม่กระทบต่อพืชผล ส่วนภาวะภัยแล้งจนเกิดการขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตรนั้น รัฐบาลจะเร่งดำเนินการ จัดสร้างแหล่งน้ำขนาดเล็กให้กระจายครอบคลุมทั่วพื้นที่เพาะปลูกให้มากที่สุด ซึ่งจะสามารถทำได้ในเวลาประมาณ๑ ปี และในด้านเกษตรกรรมดำเนินการใน ๒ เรื่องใหญ่ คือ การปรับโครงสร้างการผลิตสินค้าเกษตรให้สอดคล้องกับความต้องการด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การแบ่งเขตเพื่อปลูกพืชผลแต่ละชนิด และการสนับสนุนให้สหกรณ์ของกลุ่มเกษตรกรที่ผลิตสินค้าเกษตรเพิ่มบทบาทในฐานะผู้ซื้อพืชผลจนถึงการแปรรูปและการส่งออกได้แล้วแต่กรณี เพื่อให้สหกรณ์เป็นผู้ค้าขายสินค้าเกษตรรายใหญ่อีกรายหนึ่ง ซึ่งจะช่วยคานอำนาจของกลุ่มพ่อค้าเอกชนที่มีอยู่ในปัจจุบันให้มีความสมดุลมากขึ้น

๒.๕ การพัฒนาการเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

๒.๕.๑ กรอบแนวคิดการพัฒนา

๑) เศรษฐกิจพอเพียงกับการพัฒนาการเกษตร แม้ว่าจะมีการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มาปรับใช้กับการพัฒนาการเกษตรของประเทศอย่างต่อเนื่อง แต่ปัญหาของเกษตรกรยังคงมีอยู่ในสังคมไทย เป็นเพราะเกษตรกรไทยส่วนใหญ่เป็นรายย่อย การทำการเกษตรหลายพื้นที่ยังเป็นไปในลักษณะต่างคนต่างทำ สิ่งต่างๆ เหล่านี้ควรได้รับการแก้ไข โดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน เพื่อให้เกษตรกรพัฒนาระบบการผลิตให้สามารถเลี้ยงตัวเองได้ตามหลักความพอประมาณ

๒) แรงงานภาคการเกษตรมีแนวโน้มลดลงและการก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ แรงงานในภาคการเกษตรลดลงเนื่องมาจากเคลื่อนย้ายไปทำงานในภาคการผลิตอื่น การก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การขยายตัวของภาคการผลิตอื่น และทัศนคติของเกษตรกรส่วนใหญ่คิดว่าการทำการเกษตรเป็นงานที่หนักและลำบาก ไม่คุ้มค่า ทำให้เยาวชนรุ่นใหม่ไม่สนใจทำอาชีพการเกษตร ส่งผลให้แรงงานภาคการเกษตร มีแนวโน้มลดลง ซึ่งปัญหาดังกล่าวจำเป็นต้องได้รับการแก้ไขอย่างเป็นระบบ

๓) การปรับตัวของเกษตรกรสู่เกษตรกรมืออาชีพ (Smart Farmer) เกษตรกรจำนวนมาก ยังมีข้อจำกัดในการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการผลิตเชื่อมโยงไปจนถึงการแปรรูปและการตลาด การขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องการใช้ปัจจัยการผลิตทำให้ปัจจัยการผลิตดังกล่าวมากเกินความจำเป็น การปรับตัวของเกษตรกร จึงเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้เป้าหมายการพัฒนาการเกษตรของประเทศบรรลุผลสำเร็จได้

๔) การส่งเสริมการทำเกษตรในรูปแบบของการพัฒนาเครือข่ายเกษตรกร องค์กรเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร

๕) การบริหารจัดการสินค้าเกษตร ภาคการเกษตรมีความอ่อนไหวและเปราะบางมากกว่าภาคการผลิตอื่นๆ จึงควรเน้นในเรื่องการวางแผนความต้องการและการผลิตสินค้าเกษตร (Demand & Supply) ในระดับจังหวัด เพื่อเป็นข้อมูลให้กับส่วนกลางในการบริหารจัดการสินค้าเกษตรในภาพรวม การขึ้นทะเบียน เกษตรกรทั่วประเทศ เพื่อรู้ปริมาณการผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญ

๖) มาตรฐานสินค้าเกษตร ประเทศไทยได้มีการพัฒนาด้านมาตรฐานสินค้าเกษตรไปมากเมื่อเทียบกับประเทศเพื่อนบ้าน แต่ยังคงมีปัญหาในเรื่องของการพัฒนาให้ทั่วถึง ทั้งด้านองค์ความรู้ การสร้างความ เข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานสินค้าเกษตร การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ เพื่อยืดอายุของสินค้าเกษตรและเพิ่ม มูลค่าให้กับสินค้าเกษตร ดึงดูดความสนใจและตอบสนองต่อความต้องการที่หลากหลายของผู้บริโภคได้เป็นอย่างดี

๗) โลจิสติกส์และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการเกษตร เป็นการดำเนินการต่อเนื่องจาก แผนพัฒนาการเกษตร ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) โดยยกระดับบุคลากรภาครัฐ เกษตรกร/สถาบันเกษตรกร เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน พัฒนาทักษะการบริหารจัดการโลจิสติกส์ระดับฟาร์ม ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมในโซ่คุณค่าของสินค้าเกษตร สนับสนุนให้เกิดเครือข่ายเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

๘) ความมั่นคงทางอาหารและพลังงาน การใช้พลังงานของโลกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ส่งผลให้หลายประเทศรวมถึงประเทศไทยหันมาพึ่งพาการใช้พลังงานทดแทนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ความต้องการพืชพลังงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

๙) การเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การวางมาตรการและแนวทางเพื่อเตรียมความพร้อม รับมือและสนับสนุนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมีความสำคญัอย่างมากในการพัฒนาภาคการเกษตรของไทย

๑๐) การวิจัยและพัฒนาด้านการเกษตร รวมถึงนวัตกรรมและเทคโนโลยีการเกษตร

๑๑) กฎระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเกษตร

๑๒) ความร่วมมือและข้อตกลงระหว่างประเทศ ประเด็นสำคัญที่ควรพัฒนา คือ การศึกษากฎระเบียบและกฎหมายของประเทศคู่ค้าที่จะมีผลกระทบต่อการค้าสินค้าเกษตร มาตรการนำเข้า-ส่งออกสินค้า

๑๓) การบริหารจัดการสินค้าเกษตรเพื่อรองรับการค้าชายแดนและเขตเศรษฐกิจพิเศษ

๒.๕.๒ ทิศทางการพัฒนา

๑) วิสัยทัศน์ “ภาคเกษตรก้าวไกลด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลาดนำการผลิต ชีวิตเกษตรกรมีคุณภาพ ทรัพยากรการเกษตรมีความสมดุลและยั่งยืน”

๒) พันธกิจ

(๑) พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกรให้มีความมั่นคง

(๒) พัฒนาเศรษฐกิจการเกษตรให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ

(๓) ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพตลอดโซ่อุปทานให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด และส่งเสริมงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อนำมาใช้ประโยชน์

(๔) ส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

๓) วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และตัวชี้วัด

(๑) วัตถุประสงค์

- เพื่อสร้างความภาคภูมิใจในอาชีพเกษตรกรรม สามารถพึ่งพาตนเองได้ มีการถ่ายทอดความรู้อย่างต่อเนื่อง เกิดการรวมกลุ่มเกษตรกรและเชื่อมโยงเครือข่ายกับภายนอกอย่างเข้มแข็ง และลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้
- เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรยกระดับผลิตภาพ ประสิทธิภาพ คุณภาพ มาตรฐาน รวมทั้งสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรให้ตอบสนองความต้องการของตลาด
- เพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขันของสินค้าเกษตร รวมทั้งพัฒนางานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมมาใช้ประโยชน์
- เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถ ปรับตัวและสร้างภูมิคุ้มกันรองรับต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้

(๒) เป้าหมาย

- ความผาสุกของเกษตรกรเพิ่มขึ้นอยู่ที่ระดับ ๘๕ ในปี ๒๕๖๔
- เกษตรกรมีรายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตรเพิ่มขึ้นเป็น ๕๙,๔๖๐ บาทต่อครัวเรือน ในปี ๒๕๖๔
- เศรษฐกิจภาคเกษตรเติบโตเฉลี่ยร้อยละ ๓ ต่อปี
- จำนวนงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมด้านการเกษตรถูกนำไปใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๕ ต่อปี
- ทรัพยากรการเกษตรได้รับการฟื้นฟูและใช้ประโยชน์อย่างสมดุลและยั่งยืนเพิ่มขึ้น

(๓) ตัวชี้วัด

- ดัชนีชี้วัดความผาสุกของเกษตรกร
- รายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตร
- GDP ภาคเกษตร
- จำนวนงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์
- ทรัพยากรการเกษตรที่มีการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ

๔) ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

- ขยายผลการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- เสริมสร้างความภาคภูมิใจและความมั่นคงในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม
- ส่งเสริมการทำเกษตรกรรมยั่งยืนให้เห็นผลในทางปฏิบัติ
- พัฒนาองค์ความรู้ของเกษตรกรสู่เกษตรกรมืออาชีพ
- สร้างความเข้มแข็งและเชื่อมโยงเครือข่ายของเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดโซ่อุปทาน

- ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
- ส่งเสริมการบริหารจัดการโซ่อุปทานสินค้าเกษตร
- เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร
- จัดตั้งศูนย์กลางและพัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตร
- เสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารอย่างยั่งยืน
- สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน
- สนับสนุนการจัดการความเสี่ยงที่จะกระทบต่อพืชผลทางการเกษตร
- ส่งเสริมการค้าชายแดน การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ และความร่วมมือระหว่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

- ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมด้านการเกษตร
- พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศการเกษตรและเชื่อมโยงข้อมูลอย่างเป็นระบบ
- ส่งเสริมการนำงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

- ฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรการเกษตร
- ส่งเสริมการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- บริหารจัดการทรัพยากรน้ำ
- บริหารจัดการพื้นที่ทำกินทางการเกษตร
- สร้างภูมิคุ้มกันการเกษตรต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

- พัฒนาบุคลากรการเกษตรภาครัฐ ปรับปรุงโครงสร้างส่วนราชการ และกระบวนการทำงาน
- ปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย และกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร

๒.๖ นโยบายสำคัญของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๑. ระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่

เกษตรแปลงใหญ่ คือ วิธีการหนึ่งในการเพิ่มความได้เปรียบทางการแข่งขันของหน่วยผลิตด้วยการคำนวณทางเศรษฐศาสตร์ เพื่อวิเคราะห์ปริมาณการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงสุด หรืออีกนัยหนึ่งคือการบริหาร ความสัมพันธ์ที่เหมาะสมระหว่างต้นทุนการผลิตกับปริมาณการผลิต/ขนาดการผลิต เพื่อให้เกิดการประหยัดต่อขนาด (Economies of Scale) ซึ่งจะเกิดขึ้นได้โดยการผลักดันให้เกษตรกรรวมกลุ่มการผลิต การจัดหาปัจจัยการผลิต ที่มีคุณภาพดี (พันธุ์พืช ปุ๋ย เครื่องจักรกลทางการเกษตร และเทคโนโลยีสมัยใหม่) การจัดการด้านการตลาดและ ห่วงโซ่อุปทาน รวมทั้งมีการบริหารจัดการฟาร์มที่ดี เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของธุรกิจ คือ การเพิ่มขีดความสามารถ ในการสร้างกำไร ความมั่นคงของกิจการและการเติบโต และความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

๒. ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.)

ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) คือ วิธีการจัดการความรู้อย่างหนึ่ง เพื่อให้เกษตรกรที่ต้องการความรู้ ได้รับความรู้และเรียนรู้ที่จะปรับตัวให้พร้อมรับการเกษตรสมัยใหม่ ซึ่งประกอบด้วยกระบวนการจัดการความรู้ และกระบวนการบริหารการเปลี่ยนแปลง โดยใช้สถานที่ที่เป็นที่ตั้งของแปลงเกษตร/ฟาร์ม ซึ่งเกษตรกรที่เป็นเจ้าของมีความรู้ความสามารถในการผลิตในระดับที่เป็นตัวอย่างให้เกษตรกร รอบบริเวณได้เรียนรู้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ (Knowledge Center)

๓. พัฒนาเกษตรกรสู่ Smart Farmer

โครงการ Smart Farmerคือ กระบวนการพัฒนาทรัพยากรเกษตรกร (Human Resource Development) หรือการพัฒนาและส่งเสริมขีดความสามารถของเกษตรกร ให้มีความรู้ ความสามารถ ความเข้าใจ มีทักษะในการปฏิบัติงาน ตลอดจนมีทัศนคติและพฤติกรรมที่ดี เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการทำอาชีพเกษตรกรรม ที่ดีขึ้นในปัจจุบันและอนาคต เช่น การฝึกอบรม การศึกษา การสอนงานและให้คำแนะนำ (Coaching and Mentoring) และการพัฒนาสภาพแวดล้อมให้สนับสนุนการจัดการองค์ความรู้ การเรียนรู้ และการบริหารการเปลี่ยนแปลงไปสู่ ความสำเร็จ และจะต้องดำเนินการพัฒนาอีกต่อไปเรื่อยๆ ตลอดเวลาที่ยังมีชีวิต

๔. บริหารจัดการพื้นที่เกษตรตามแผนที่การเกษตรเชิงรุก (Zoning by Agri-map)

การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม คือ วิธีการสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันของภาคเกษตร โดยการวางแผนและจัดการให้พื้นที่เกษตรของประเทศที่มีความแตกต่างด้านดิน น้ำ และอากาศในแต่ละภูมิประเทศ ให้สามารถสร้างรายได้จากการผลิตสินค้าเกษตรที่เหมาะสมกับประเภท ชนิดพันธุ์ ซึ่งจะทำให้เกษตรกรมีต้นทุน การผลิตคุ้มค่าการลงทุน รวมทั้งการจัดการให้ปริมาณและคุณภาพสินค้าเกษตรมีความสมดลุกับความต้องการของตลาด

๕. พัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรสู่มาตรฐาน (GAP)

ความปลอดภัยด้านอาหารหรืออาหารปลอดภัย (Food Safty)คือ อาหารที่ปลอดจากสารพิษและ ไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้บริโภค และมาตรฐานสินค้าเกษตร คือ ระเบียบหรือแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะต่างๆ ของตัวสินค้าเกษตร วิธีและขั้นตอนการผลิต รวมถึงการดำเนินการเกี่ยวกับสุขลักษณะ ความปลอดภัย มาตรฐาน ทั้งนี้ ในแต่ละประเภทประกอบด้วยมาตรฐานสินค้าและมาตรฐานระบบ

๖. เกษตรอินทรีย์

ผลิตภัณฑ์อินทรีย์ (Organic Products)คือ ผลิตภัณฑ์จากระบบการเกษตรแบบเกษตรอินทรีย์ (Organic Farming) ซึ่งปลอดจากสารเคมีและการปรุงแต่งโดยสารสังเคราะห์ ตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ในทุกๆ ขั้นตอนการผลิต การแปรรูป และการเก็บรักษา และเกษตรอินทรีย์ (Organic Farming) คือ ระบบการเกษตรที่ ผลิตอาหารและเส้นใยด้วยความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม สังคม และเศรษฐกิจ โดยเน้นหลักการปรับปรุงดิน การเคารพต่อศักยภาพทางธรรมชาติของพืช สัตว์ และนิเวศการเกษตร

๗. ตลาดสินค้าเกษตร

ตลาดสินค้าเกษตร คือ การที่ผู้ซื้อ ผู้ขาย มีการตกลงซื้อขายสินค้าและบริการร่วมกัน รวมทั้ง ปัจจัยการผลิต ซึ่งจะมีความหมายรวมถึงตลาดภายในประเทศ ตลาดขายส่ง ตลาดขายปลีก ตลาดต่างประเทศ ตลาดผลผลิต ตลาดปัจจัยการผลิต ตลาดซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า รวมถึงตลาดพาณิชย์

อิเลคทรอนิกส์ (e-Commerce) ทั้งนี้ ลักษณะโครงสร้างตลาดที่สำคัญ ประกอบด้วย ลักษณะตลาดแข่งขันสมบูรณ์ และตลาดแข่งขันไม่สมบูรณ์

๘. การส่งเสริมเกษตรทฤษฎีใหม่

เกษตรทฤษฎีใหม่ คือ การบริหารจัดการที่ดินและน้ำเพื่อการเกษตรในที่ดินขนาดเล็กให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยมีการบริหารและจัดแบ่งที่ดินแปลงเล็กออกเป็นสัดส่วนที่ชัดเจน มีการคำนวณโดยหลักวิชาการเกี่ยวกับ ปริมาณน้ำที่จะกักเก็บให้พอเพียงต่อการเพาะปลูกได้ตลอดปี และมีการวางแผนที่สมบูรณ์แบบ

๙. แผนการผลิตและการตลาดข้าวครบวงจร

แผนการผลิตและการตลาดข้าวครบวงจร คือ วิธีการบริหารจัดการสมดุลของอุปสงค์และอุปทานข้าวของประเทศ (Demand-driven Supply Chains) โดยวิเคราะห์คาดการณ์ปริมาณความต้องการของตลาด (Demand Side) เพื่อนำมาบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain Management) ทั้งด้านปริมาณในระยะสั้นและในระยะยาว

๑๐. การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

การบริหารจัดการน้ำ หมายถึง กระบวนการ (กรรมวิธี) จัดการน้ำซึ่งโดยทั่วไปเกี่ยวข้องกับการจัดหาและพัฒนา การจัดสรรและใช้เพื่อวัตถุประสงค์ต่างๆ รวมตลอดถึงการอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งน้ำให้คงอยู่ และมีใช้อย่างยืนยาว รวมทั้งการแก้ไขปัญหาอันเกิดจากทรัพยากรน้ำ ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพให้หมดไป และการบริหารจัดการน้ำต้องเป็น “การจัดการแบบบูรณาการ” หรือไม่ก็ “การจัดการน้ำอย่างยั่งยืน”

๑๑. การส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าสินค้าและการใช้เครื่องจักรกลทางการเกษตรทดแทนแรงงาน

โครงการส่งเสริมการใช้เครื่องจักรกลทางการเกษตร คือ วิธีการเพิ่มโอกาสให้เกษตรกรได้เข้าถึง เครื่องจักรกลและเทคโนโลยีสมัยใหม่ ตลอดจนได้มีโอกาสศึกษา ทดลอง และเรียนรู้การใช้ประโยชน์ผ่านกระบวนการ จัดการองค์ความรู้ กระบวนการบริหารการเปลี่ยนแปลงไปสู่เกษตรสมัยใหม่ โดยสนับสนุนเครื่องจักรกลผ่าน สถาบันเกษตรกร

๑๒. การพัฒนาสถาบันเกษตรกรรูปแบบประชารัฐ

การพัฒนาสถาบันเกษตรกรรูปแบบประชารัฐ คือ การพัฒนาองค์การ (Organization Development) ของสหกรณ์ เพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถด้านการบริหารจัดการธุรกิจ/องค์กร รวมทั้งการผลิตสินค้า และบริการต่างๆ ตลอดจนห่วงโซ่มูลค่าในรูปแบบสหกรณ์

๑๓. ธนาคารสินค้าเกษตร

ธนาคารสินค้าเกษตร คือ สถานที่ที่ทำหน้าที่รับฝาก ถอน ให้ยืม หรือแลกเปลี่ยนสินค้าเกษตร รวมถึงปัจจัยการผลิต (พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ปุ๋ย) ซึ่งเป็นการบริหารจัดการด้วยเกษตรกรเอง ในรูปแบบองค์กรเกษตรกร/ สถาบันเกษตรกร

๑๔. การช่วยเหลือด้านหนี้สินสมาชิกสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร

การช่วยเหลือด้านหนี้สินสมาชิกสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร คือ วิธีการปรับโครงสร้างหนี้ (Debt restructuring) และเพิ่มระดับความสามารถในการชำระหนี้สิ้นของเกษตรกร

๑๕. การจัดระเบียบประมงให้เป็นไปตามมาตรฐาน

การจัดระเบียบประมงให้เป็นไปตามมาตรฐาน คือ วิธีการรองรับกฎระเบียบ IUU เพื่อยืนยันว่าสินค้าประมงที่ส่งออกไปยังสหภาพยุโรป ไม่ได้มาจากการทำประมงที่ผิดกฎหมาย (IUU Fishing) เพื่อรักษา ทรัพยากรสัตว์น้ำให้อยู่ในภาวะที่เป็นแหล่งอาหารของมนุษยชาติอย่างยั่งยืน และรักษาสภาพแวดล้อมให้ดำรงอยู่ในสภาพที่เหมาะสม

๒.๗ ทิศทางการพัฒนาภาคในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

ภาคใต้

"ภาคใต้เป็นเมืองท่องเที่ยวพักผ่อนตากอากาศระดับโลก เป็นศูนย์กลางผลิตภัณฑ์ยางพาราและปาล์มน้ำมันของประเทศ และเมืองเศรษฐกิจเชื่อมโยงการค้าการลงทุนกับภูมิภาคอื่นของโลก" ประกอบด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา ดังนี้

๑. พัฒนาการท่องเที่ยวของภาคให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก

๒. พัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปยางพาราและปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ของประเทศ

๓. พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรหลักของภาค

๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนาเขตอุตสาหกรรม และการเชื่อมโยงการค้าโลก

สภาพเศรษฐกิจสาขาเกษตรของภาคใต้

๑. ภาคใต้มีมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเกษตร ณ ราคาประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘ จำนวน ๒๔๕,๘๗๕ ล้านบาท ลดลงจาก ๓๓๙,๔๔๐ ล้านบาท ในปี ๒๕๕๔ โดยเป็นมูลค่าผลิตภัณฑ์สาขาเกษตรฯ ๒๐๗,๗๑๘ ล้านบาท และสาขาประมง ๓๘,๑๕๗ ล้านบาท สาขาเกษตรฯ มีสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๓ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาค อัตราการขยายตัวเฉลี่ยในช่วง ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๕๔-๒๕๕๘) ของสาขาเกษตรฯ ร้อยละ ๒.๘ สูงกว่า ระดับประเทศที่มีอัตราการขยายตัวเฉลี่ย ๑.๒ ซึ่งยางพาราและปาล์มน้ำมันยังเป็นกิจกรรมการเกษตรที่มีบทบาท สำคัญทางเศรษฐกิจ ส่วนสาขาประมงมีสัดส่วนการผลิตร้อยละ ๓.๕ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาค แต่มีสัดส่วนสูงถึง ร้อยละ ๓๖.๘ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์สาขาประมงของประเทศ อัตราการขยายตัวเฉลี่ยในช่วง ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๕๔-๒๕๕๘) หดตัวร้อยละ ๖.๕ มากกว่าระดับประเทศที่หดตัวร้อยละ ๕.๕

๒. ยางพารา เป็นพืชเศรษฐกิจหลักของภาคใต้ ในปี ๒๕๕๙ มีพื้นที่ปลูกยางพารา ๑๑.๘๖ ล้านไร่ หรือ ร้อยละ ๕๐.๘ ของพื้นที่ปลูกยางพาราทั้งประเทศ มีปริมาณผลผลิต ๒.๕๙ ล้านตัน หรือ ๕๙.๐ ของผลผลิตทั้งประเทศ จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีพื้นที่ปลูกมากที่สุดของประเทศ ๒.๘๖ ล้านไร่ รองลงมา ได้แก่ จังหวัดสงขลา ๒.๐๘ ล้านไร่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ๑.๘๔ ล้านไร่ ผลผลิตยางพาราของภาคใต้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามพื้นที่ปลูกและพื้นที่ให้ผลผลิต ในปี ๒๕๕๙ ผลผลิตยางพาราเฉลี่ยต่อไร่ ๒๔๔ กิโลกรัม สูงกว่าระดับประเทศที่ ๒๒๔ กิโลกรัม อย่างไรก็ตามผลผลิตยางพาราเฉลี่ยต่อไร่มีแนวโน้มลดลงจาก ๒๘๐ กิโลกรัมในปี ๒๕๕๕

๓. ปาล์มน้ำมัน ปี ๒๕๕๙ ภาคใต้มีพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน ๔.๓๖ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๘๔.๐ ของพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันทั้งประเทศ มีปริมาณผลผลิต ๙.๗๙ ล้านตัน หรือ ร้อยละ ๘๙.๐ ของผลผลิตทั้งประเทศ จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีพื้นที่ปลูกมากที่สุดของประเทศ ๑.๑๕ ล้านไร่ รองลงมา ได้แก่ จังหวัดกระบี่ ๑.๐๙ ล้านไร่ ผลผลิตปาล์มน้ำมันของภาคใต้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามพื้นที่ปลูกและพื้นที่ให้ผลผลิต ในปี ๒๕๕๙ ผลผลิตปาล์มน้ำมัน

เฉลี่ยต่อไร่ ๒,๕๖๔ กิโลกรัม สูงกว่าระดับประเทศที่ ๒,๔๐๙ กิโลกรัม อย่างไรก็ตามผลผลิตปาล์มน้ำมัน เฉลี่ยต่อไร่มีแนวโน้มลดลงจาก ๓,๑๔๒ กิโลกรัมในปี ๒๕๕๕

๔. ภาคใต้เป็นแหล่งประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งที่สำคัญ ภาคใต้มีท่าเทียบเรือประมงในจังหวัดสงขลา ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช ระนอง และภูเก็ต โดยในปี ๒๕๕๙ มีปริมาณสัตวน้ำที่จับได้ ๑๑๓,๐๔๒ ตัน มูลค่า ๔,๓๖๙ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๙ ของปริมาณสัตว์น้ำของประเทศ และร้อยละ ๒๘.๒ ของมูลค่สัตว์น้ำของประเทศ โดยปริมาณสัตว์น้ำจับได้มากในจังหวัดภูเก็ต สงขลา ระนอง และชุมพร ในขณะที่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของภาคใต้ ในปี ๒๕๕๙ ส่วนใหญ่เป็นการเพาะเลี้ยงกุ้ง มีพื้นที่เพาะเลี้ยง ๙๑๘,๘๓๗ ไร่ ปริมาณผลผลิต ๑,๗๕๕,๓๐๙ ตัน มีพื้นที่เพาะเลี้ยงกุ้งที่สำคัญในจังหวัดสุราษฎร์ธานี สงขลา ตรัง และนครศรีธรรมราช

๕. พื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร ปี ๒๕๕๘ ภาคใต้มีพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร ๑๘.๓๐ ล้านไร่ ขนาดฟาร์ม ๒๒.๑๙ ไร่ต่อครัวเรือน ซึ่งต่ำกว่าระดับประเทศที่ ๒๕.๒๘ ไร่ต่อครัวเรือน จังหวัดภูเก็ตมีเนื้อที่ถือครองทำการเกษตรมากที่สุด ๕๓.๗๔ ไร่ต่อครัวเรือน รองลงมาจังหวัดกระบี่ ๔๒.๔๐ ไร่ต่อครัวเรือน และจังหวัดพัทลุงมีเนื้อที่ถือครองทำการเกษตรต่ำสุดของภาค ๑๔.๗๔ ไร่ต่อครัวเรือน

๖. พื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่ทางการเกษตรของภาคใต้ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ โดยมีสัดส่วนร้อยละ ๑๓.๘ ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยประเทศที่มีสัดส่วนร้อยละ ๒๑.๑ โดยพื้นที่ชลประทานภาคใต้ ๒.๕๒ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๘.๐ ของพื้นที่ชลประทานประเทศ จังหวัดพัทลุงมีพื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรสูงสุดร้อยละ ๔๖.๐ รองลงมาจังหวัดสงขลาร้อยละ ๒๕.๖

๒.๘ ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันและจังหวัดพังงา

➢แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน (ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง) พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔

วิสัยทัศน์ (Vision)

“การท่องเที่ยวที่มีคุณภาพระดับโลกบนฐานความเข้มแข็งของภาคเกษตรและชุมชนอย่างยั่งยืน”

พันธกิจ (Mission)

๑. มุ่งเน้นการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและส่งเสริมด้านการตลาดประชาสัมพันธ์พื้นที่การท่องเที่ยวให้กระจายไปสู่ชุมชนและท้องถิ่นอย่างทั่วถึงเพื่อยกระดับรายได้จากการท่องเที่ยว

๒. เสริมสร้างความเข้มแข็งภาคการเกษตรให้เติบโตอย่างเต็มศักยภาพเพื่อสร้างรายได้ให้กับพื้นที่อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

๓. พัฒนาและเพิ่มศักยภาพทรัพยากรบุคคลทั้งภาคการท่องเที่ยวและเกษตรเพื่อยกระดับประสิทธิภาพการทำงานให้สูงขึ้นนำไปสู่การขับเคลื่อนงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์

๔. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมเพื่อรักษาความสมดุลของระบบนิเวศและรักษาความเป็นอัตลักษณ์ของอันดามัน

เป้าประสงค์รวม (Objectives)

๑. มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันสูงทั้งด้านการท่องเที่ยวและภาคเกษตรเพื่อสร้างรายได้และขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๒. ชุมชนมีความเข้มแข็งประชาชนมีความมั่นคงในคุณภาพชีวิตที่ดี

๓. บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและภาคเกษตรได้รับการพัฒนาให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้น

๔. มีระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีเพื่อคงความอุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน

๕. มีการอนุรักษ์ประเพณีและวัฒนธรรมอันทรงคุณค่าให้คงความเป็นอัตลักษณ์แห่งอันดามัน

๖. มุ่งสู่ความเป็นอันดามันเมืองอัจฉริยะและน่าอยู่(Andaman Smart and Livable City)

จุดเน้นทางยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning)

๑. การท่องเที่ยวที่มีมาตรฐานและคุณภาพระดับโลก

๒. การเพิ่มมูลค่าภาคการผลิตเกษตรประมงและปศุสัตว์ให้มีมาตรฐานความปลอดภัยและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓. การบริหารจัดการที่ยั่งยืนโดยเน้นการพัฒนาทรัพยากรบุคคลภูมิสังคมประวัติศาสตร์ประเพณีวัฒนธรรมและความต้องการของท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : พัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานอย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การพัฒนาระบบและสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าภาคเกษตร ประมงและปศุสัตว์ที่มีศักยภาพในพื้นที่เพื่อให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพต้นทุนมนุษย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

➢แผนพัฒนาจังหวัดพังงา (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

วิสัยทัศน์

“ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เกษตรกรรมยั่งยืน สังคมแห่งการเรียนรู้สู่ความเป็นเมืองน่าอยู่ เมืองแห่งความสุข”

จุดเน้นการพัฒนา

“พังงา เป็น WORLD CLASS DESTINATION” สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล”

พันธกิจ (Mission)

๑. ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว

๒. สร้างมูลค่าเพิ่มสินค้า เกษตรกรรม เกษตรอุตสาหกรรม

๓. สร้างความมั่นคงทางด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่ความสมดุลอย่างยั่งยืน

๔. พัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่มาตรฐานสากล

๕. พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมสู่ความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน

๖. สร้างมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

เป้าประสงค์รวม (Objective) ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย

๑. เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดพังงาให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

๒. เพื่อพัฒนาภาคเกษตร (ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ผลไม้ ปศุสัตว์ ประมง) และอุตสาหกรรมภาคเกษตรให้มีความยั่งยืน

๓. อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่ความสมดุลอย่างยั่งยืน

๔. ประชาชนจังหวัดพังงามีคุณภาพชีวิตที่ดีและ มีสังคมน่าอยู่

๕. ประชาสังคม มีความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : สร้างเสริมคุณภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศครบวงจร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : สร้างเสริมระบบการผลิต การบริโภค การค้า การบริหารจัดการด้านการเกษตรอย่างเป็นระบบที่ยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : สร้างเสริมระบบการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพและสมดุล

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ : ยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดี ความมั่นคงปลอดภัย เพื่อสร้างสังคมให้มั่นคงและน่าอยู่

๓. วัตถุประสงค์

๓.๑ เพื่อเป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

๓.๒ เพื่อเป็นกรอบในการจัดทำคำของบประมาณของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง

๓.๓ เพื่อเป็นเครื่องมือในการติดตามแผนงาน/โครงการในการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

๔. คำนิยาม

แผนพัฒนาจังหวัด หมายความว่า รายการเกี่ยวกับโครงการแผนงานต่างๆ ของจังหวัดที่จำเป็นต้องจัดทำ เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาของจังหวัดในอนาคต

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด หมายความว่า แผน ซึ่งแสดงถึงทิศทางแนวทาง และเป้าหมายการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดในอนาคต ที่มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาการเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล นโยบายกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และแผนพัฒนาจังหวัดโดยแสดงถึงวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ และโครงการในการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

๕. แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดพังงา

การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ในระดับจังหวัด เป็นการกำหนดภาพรวม ทิศทาง แนวทางการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ในจังหวัด ดังนั้น ในการจัดทำจะต้องคำนึงถึงสิ่งต่างๆที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

๕.๑ การสอดคล้องเชื่อมโยงกับนโยบายรัฐบาล นโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาการเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแต่ละฉบับ

แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด รวมทั้งสอดคล้องกับศักยภาพ โอกาส สภาพปัญหา ความต้องการของเกษตรกรและภาคส่วนต่างๆ ในจังหวัด

๕.๒ การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด จะต้องผ่านกระบวนการการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ได้แก่ ผู้แทนหน่วยงานในและนอกสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน สถาบันเกษตรกร สภาเกษตรกรจังหวัดผู้แทนเกษตรกร ฯลฯ

๕.๓ การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด จะมีการทบทวนและปรับปรุงใหม่ให้ทันต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละปีทุกปี ครอบคลุมระยะเวลาของแผน ๕ ปีตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนพัฒนาการเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแต่ละฉบับ

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของจังหวัดพังงา

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของจังหวัดพังงา

๑. ข้อมูลทั่วไปของจังหวัด

๑.๑ ข้อมูลด้านกายภาพของจังหวัดพังงา

๑.๑.๑ ลักษณะทางภูมิศาสตร์

๑) ที่ตั้ง ขนาดของพื้นที่

จังหวัด พังงาตั้งอยู่ในภาคใต้ชายฝั่งทะเลด้านตะวันตก อยู่ระหว่างเส้นละติจูดที่ ๘ องศา ๒๗ ลิบดา ๕๒.๓ ฟิลิปดาเหนือ กับเส้นลองติจูด ที่ ๙๘ องศา ๓๒ ลิบดาตะวันออก ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ ๗๘๘ กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ ๔,๑๗๐.๘๘๕ ตารางกิโลเมตร (๒,๖๐๖,๘๐๓.๑๒๕ ไร่) เป็นอันดับที่ ๙ ของภาคใต้ และเป็นอันดับที่ ๕๔ ของประเทศ ซึ่งแบ่งเป็นพื้นที่ต่างๆ ดังนี้

พื้นที่ทำการเกษตร	๑,๘๐๖.๑๑๒	ตารางกิโลเมตร	หรือประมาณ ๑,๑๒๘,๘๒๔ ไร่
พื้นที่ป่าไม้	๑,๗๒๒.๕๕	ตารางกิโลเมตร	หรือประมาณ ๑,๐๗๖,๕๙๔ ไร่
เนื้อที่อื่น ๆ	๖๔๒.๒๒๗	ตารางกิโลเมตร	หรือประมาณ ๔๐๑,๓๙๒.๖๒๕ ไร่

๒) อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ ติดต่อกับ จังหวัดระนอง
ทิศใต้ ติดต่อกับ จังหวัดภูเก็ต
ทิศตะวันออก ติดต่อกับ จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดกระบี่
ทิศตะวันตก ติดต่อกับทะเลอันดามันและมหาสมุทรอินเดีย

๓) ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพภูมิศาสตร์ของจังหวัดพังงา เป็นภูเขาสลับซับซ้อนทอดเป็นแนวยาวจากทิศเหนือไปทิศใต้ มีชายฝั่งทะเลยาวประมาณ ๒๓๙.๒๕ กิโลเมตร มีพื้นที่ป่าไม้ เป็นป่าไม้ประเภทไม้ไม่ผลัดใบ มีชนิดป่าที่สำคัญ ได้แก่ป่าดิบเขา ป่าดิบชื้น และป่าชายเลน สำหรับบริเวณที่เป็นที่ราบจะลาดลงจากทิศตะวันออกไปยังทิศตะวันตกลงสู่ทะเลอันดามัน ตามชายฝั่งทะเลจะมีป่าชายเลนเกือบตลอด พื้นที่ประกอบด้วยเกาะประมาณ ๑๐๕ เกาะ และมีเกาะอยู่ในทะเลอันดามันจำนวนมากเช่น เกาะยาว หมู่เกาะสุรินทร์ และหมู่เกาะสิมิลัน

๔) ลักษณะดินของจังหวัด

ข้อมูลสภาพทรัพยากรดินของจังหวัดพังงาได้จากแผนที่กลุ่มชุดดินมาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐ ของกรมพัฒนาที่ดินซึ่งจังหวัดพังงาประกอบไปด้วยกลุ่มชุดดิน ๒๒ กลุ่มลักษณะดินจะแตกต่างกันตามธรณีสัณฐานและต้นกำเนิดดินซึ่งแบ่งออกได้ดังนี้

❖หาดทรายและสันทราย (Beach ridges and sand dune) เกิดเป็นแนวยาวแคบๆขนานกับชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกเกิดจากการกระทำของคลื่นหรือกระแสน้ำทะเลพัดพาเอาทรายไปกองทับถมไว้บริเวณเหนือหาดทรายทำให้เกิดเป็นสันทรายเตี้ยๆลักษณะของเนื้อดินเป็นดินทรายมีสภาพพื้นที่เป็นลูกคลื่นลอนลาดความลาดชันประมาณ ๒-๔ % ความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำการใช้ประโยชน์ที่ดินส่วนใหญ่เป็นสวนมะพร้าว

❖บริเวณที่ลุ่มราบน้ำทะเลขึ้นถึง (Active tidal flat) ลักษณะพื้นที่เป็นที่ราบลุ่มชายฝั่งทะเลที่น้ำทะเลขึ้นถึงอยู่เป็นประจำส่วนใหญ่เกิดตามบริเวณปากแม่น้ำของอำเภอคุระบุรีตะกั่วป่าตะกั่วทุ่งทับปุดและอำเภอเมืองเกิดจากการทับถมของตะกอนตามบริเวณปากแม่น้ำส่วนใหญ่เป็นตะกอนเนื้อละเอียดดังนั้น ดินที่

พบในบริเวณนี้จึงเป็นดินเลนหรือดินทรายปนเลนหรือดินเหนียวสีเทาและดินเค็มหรือดินเค็มกรดแฝงเนื่องจากอิทธิพลของน้ำทะเลการใช้ประโยชน์ที่ดินส่วนใหญ่เป็นป่าชายเลน

❖บริเวณที่ราบตะกอนลำน้ำ (Alluvial plain) ประกอบด้วย * บริเวณที่เป็นสันดินริมน้ำ(Levee) เกิดจากแม่น้ำลำธารพาตะกอนมาทับถมในบริเวณริมฝั่งแม่น้ำมีความลาดชันประมาณ ๒-๔ % ดินที่พบเป็นดินเนื้อละเอียดมีการระบายน้ำดีการใช้ประโยชน์ของที่ดิน ส่วนใหญ่ปลูกไม้ผล

* บริเวณที่เป็นที่ราบลานตะพักลำน้ำระดับต่ำ (Low terrace) ลักษณะเป็นที่ราบเรียบเกิดจากตะกอนลำน้ำที่ถูกพัดพามาทับถมกันเป็นเวลานานดังนั้นจึงทำให้ดินมีลักษณะเนื้อดินแตกต่างกันไปเช่น ดินเหนียวดินร่วนปนดินเหนียวดินเหนียวปนทรายหรือดินร่วนเหนียวปนทรายเป็นต้นโดยทั่วๆไปมีการระบายน้ำเลวพบบริเวณอำเภอท้ายเหมืองอำเภอตะกั่วทุ่งการใช้ประโยชน์ของที่ดินใช้ทำนาข้าวและปลูกปาล์มน้ำมัน

* บริเวณที่เป็นลูกคลื่นของลานตะพักลำน้ำ (Old alluvial terrace) ลักษณะเป็นที่ดอนอยู่ถัดจากที่ราบลานตะพักลำน้ำระดับต่ำซึ่งเกิดจากการเปลี่ยนทิศทางเดินของแม่น้ำลำธารและการกัดเซาะของแม่น้ำลำธารในอดีตทำให้ภูมิประเทศดังกล่าวเป็นเนินมีลักษณะคล้ายลูกคลื่นดินส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นดินเนื้อหยาบหรือค่อนข้างเป็นทรายบางแห่งพบลูกรังปะปนอยู่ในชั้นดินการใช้ประโยชน์ที่ดินปลูกยางพารามะพร้าวไม้ผลและปาล์มน้ำมัน

* บริเวณพื้นที่ลูกคลื่นที่เป็นพื้นที่เหลือค้างจากการกัดกร่อน (Erosional surface) บริเวณนี้เคยเป็นเนินเขาหรือภูเขามาก่อนต่อมาเกิดการกัดกร่อนตามธรรมชาติทำให้ผิวพื้นกลายเป็นลูกคลื่นลอนลาดถึงลอนชันดังที่เห็นอยู่ในปัจจุบันลักษณะของดินในบริเวณนี้แตกต่างกันไปแล้วแต่ชนิดของหินพื้นล่างการใช้ประโยชน์ที่ดินปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมัน

❖บริเวณที่ลาดเชิงเขาและเนินเขา (Foothill slope and hilly) ลักษณะพื้นที่เป็นเนินเขาเตี้ยๆมีความลาดชัน ๑๖-๓๕ % ที่ดินเกิดส่วนใหญ่เกิดจากการสลายตัวของหินพื้นล่างหรือเกิดจากหินลาดเชิงเขาส่วนใหญ่จะเป็นดินตื้นมีเศษหินปะปนการใช้ประโยชน์ที่ดินเป็นป่าไม้ธรรมชาติและปลูกยางพารา

❖บริเวณที่เป็นภูเขาและเทือกเขา (Hills and mountains) เป็นภูเขาและเทือกเขาต่างๆสลับซับซ้อนมีความลาดชันมากกว่า ๓๕% เป็นทิวยาวตามแนวเหนือใต้และทางด้านทิศตะวันออกได้แก่ทิวเขาภูเก็ต ประกอบด้วยหินชนิดต่างๆเป็นแหล่งต้นน้ำลำธารพืชพรรณที่ขึ้นอยู่เป็นป่าดิบชื้น

✦ลักษณะดินบางบริเวณ

❖ดินในตำบลคุระอำเภอคุระบุรีลักษณะดินเป็นดินลาดเชิงซ้อนเป็นสภาพพื้นที่ประกอบด้วยภูเขาและเทือกเขามีความลาดชันมากกว่าร้อยละ ๓๐ มักจะเกิดปัญหาการพังทลายของดิน

❖ดินในตำบลเกาะพระทองอำเภอคุระบุรีดินชุดนี้จัดเป็นดินลึกมากเนื้อดินเป็นดินทรายปนดินร่วนหรือดินทรายมีปริมาณธาตุอาหารตามธรรมชาติต่ำมักจะเกิดปัญหาดินไม่อุ้มน้ำเพราะเป็นดินทรายจัดและเนื้อดินหยาบเป็นทรายจัด

❖ดินในบริเวณตำบลบางม่วงอำเภอตะกั่วป่าเป็นดินลึกมากมีการระบายน้ำดีดินบนเนื้อดินเป็นดินร่วนปนทรายส่วนดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินร่วนเหนียวปนทรายปนกรวดดินชุดนี้มีปริมาณอาหารตามธรรมชาติต่ำมักจะเกิดปัญหาการสูญเสียหน้าดินและการพังทลายของดิน

❖ดินในอำเภอตะกั่วป่าลักษณะดินเป็นดินลึกมีการระบายน้ำดีดินบนเนื้อดินเป็นดินร่วนเหนียวปนทรายดินตอนล่างมีเนื้อดินเหนียวปนทรายหยาบปานกลางถึงปนทรายหยาบมักจะเกิดปัญหาการกัดกร่อนผิวดินโดยเฉพาะบริเวณที่มีความลาดชันสูงเนื่องจากอัตราการไหลของน้ำบนผิวดินเร็ว

❖ดินในตำบลนาเตยอำเภอท้ายเหมืองดินชุดนี้เป็นดินลึกมากมีการระบายน้ำมากเกินไปดินชั้นบนมีเนื้อดินเป็นดินทรายปนดินร่วนหรือดินทรายดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินทรายปนดินร่วนหรือดินทรายดินชุดนี้มีธาตุอาหารตามธรรมชาติต่ำมีสมบัติทางกายภาพเลวเพราะเป็นดินทรายหยาบไม่มีโครงสร้างและมีการระบายน้ำมากเกินไปดินชุดนี้มักเกิดปัญหาเกี่ยวกับการขาดแคลนน้ำเนื่องจากดินไม่อุ้มน้ำ

❖ดินในตำบลพรุในอำเภอเกาะยาวเป็นดินลึกมากมีการระบายน้ำดีมีการไหลบ่าของน้ำผิวดินเร็วดินบนเป็นดินร่วนปนทรายดินล่างเป็นดินร่วนปนทรายและมีปริมาณอนุภาคดินเหนียวเพิ่มขึ้นตามความลึกมักเกิดปัญหาดินมีการระบายน้ำค่อนข้างมากเนื่องจากเนื้อดินเป็นดินทราย

๑.๑.๒ ลักษณะภูมิอากาศ ฤดูกาล (สรุปรายละเอียด)

๑) ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะอากาศทั่วไป เนื่องจากจังหวัดพังงาเป็นจังหวัดที่อยู่ใกล้ทะเล อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปีมีค่าคงที่ไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก และมีฝนตกชุกในฤดูฝน เพราะอยู่ทางด้านรับลม จึงได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ซึ่งพัดผ่านมหาสมุทรอินเดียอย่างเต็มที่ ส่วนฤดูหนาวอากาศไม่หนาวจัด เพราะอยู่ไกลจากอิทธิพลของอากาศหนาวพอสมควรและบางครั้งอาจมีฝนตกได้ เนื่องจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือที่พัดผ่านอ่าวไทยพาเอาฝนมาตกแต่มีปริมาณน้อยกว่าจังหวัดที่อยู่ทางด้านตะวันออกของภาคใต้

๒) ฤดูกาล ฤดูกาลของจังหวัดพังงา พิจารณาตามลักษณะของลมฟ้าอากาศของประเทศไทยแบ่งออกได้เป็น ๒ ฤดู คือ

- ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนเมษายน ระยะนี้เป็นช่วงว่างของฤดูมรสุม จะมีลมจากทิศตะวันออกเฉียงใต้พัดปกคลุม ทำให้มีอากาศร้อนอบอ้าวทั่วไป เดือนที่มีอากาศร้อนที่สุด คือ มีนาคม

- ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนธันวาคม ซึ่งเป็นฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดปกคลุมประเทศไทย และมีร่องความกดอากาศต่ำปกคลุมภาคใต้เป็นระยะๆอีกด้วย จึงทำให้มีฝนตกมากตลอดฤดู และเดือนกันยายนจะมีฝนตกมากที่สุด

๓) อุณหภูมิ จังหวัดพังงาอยู่ใกล้ทะเล ฤดูร้อนจึงไม่ร้อนมาก ส่วนฤดูหนาวไม่ถึงกับหนาวจัด อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปีประมาณ ๒๗.๘๔°ซ อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย ๓๓.๖๐°ซ อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย ๒๒.๐๘°ซ เดือนที่มีอากาศร้อนอบอ้าวที่สุด คือ เดือนมีนาคม

๔) ปริมาณน้ำฝน เนื่องจากจังหวัดพังงา อยู่ทางด้านฝั่งตะวันตกของภาคใต้ ซึ่งรับลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้อย่างเต็มที่ ในฤดูฝนจึงเป็นจังหวัดที่มีฝนอยู่ในเกณฑ์ดีมากเมื่อเทียบกับจังหวัดอื่นๆในภาคเดียวกัน ส่วนในฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือมีฝนตกน้อยเพราะถูกทิวเขาทางด้านตะวันออกของภาคใต้ปิดกั้นลมไว้

ตารางที่ ๑ ปริมาณน้ำฝนจังหวัดพังงาค่ามาตรฐาน ๓๐ ปี (๒๕๒๔ – ๒๕๕๓)

เดือน	อุณหภูมิต่ำสุด (°C)	อุณหภูมิสูงสุด (°C)	ปริมาณฝน (มม)
มกราคม	๒๑.๕	๓๒.๘	๓๙.๔
กุมภาพันธ์	๒๑.๘	๓๓.๕	๔๑.๑
มีนาคม	๒๒.๘	๓๔.๐	๑๑๔.๖

ตารางที่ ๑ (ต่อ)

เมษายน	๒๓.๙	๓๔.๐	๒๑๐.๐
พฤษภาคม	๒๔.๓	๓๒.๗	๔๓๗.๕
มิถุนายน	๒๔.๔	๓๒.๐	๔๒๔.๒
กรกฎาคม	๒๔.๒	๓๑.๗	๔๒๙.๙
สิงหาคม	๒๔.๓	๓๑.๔	๕๔๕.๐
กันยายน	๒๓.๖	๓๑.๐	๕๙๕.๕
ตุลาคม	๒๓.๓	๓๑.๒	๕๑๗.๘
พฤศจิกายน	๒๒.๙	๓๑.๘	๒๔๐.๙
ธันวาคม	๒๒.๑	๓๒.๑	๖๑.๗

ตารางที่ ๒ ปริมาณน้ำฝนจังหวัดพังงา(๒๕๕๖ – ๒๕๕๙)

รายการ	๒๕๕๖		๒๕๕๗		๒๕๕๘		๒๕๕๙	
	ปริมาณน้ำฝน (ม.ม.)	จำนวนวันที่ฝนตก(วัน)	ปริมาณน้ำฝน (ม.ม.)	จำนวนวันที่ฝนตก (วัน)	ปริมาณน้ำฝน (ม.ม.)	จำนวนวันที่ฝนตก(วัน)	ปริมาณน้ำฝน (ม.ม.)	จำนวนวันที่ฝนตก(วัน)
มกราคม	๔๐.๐๐	๕.๐๐	๔๐.๐๐	๕.๐๐	๓๐.๐๐	๕.๐๐	๓๐.๐๐	๕.๐๐
กุมภาพันธ์	๔๐.๐๐	๕.๐๐	๔๐.๐๐	๕.๐๐	๔๐.๐๐	๓.๐๐	๓๐.๐๐	๕.๐๐
มีนาคม	๙๐.๐๐	๖.๐๐	๙๐.๐๐	๘.๐๐	๑๐๐.๐๐	๘.๐๐	๗๐.๐๐	๖.๐๐
เมษายน	๒๐๐.๐๐	๑๕.๐๐	๑๔๐.๐๐	๑๒.๐๐	๑๕๐.๐๐	๑๒.๐๐	๑๗๐.๐๐	๑๐.๐๐
พฤษภาคม	๓๔๐.๐๐	๒๑.๐๐	๓๐๐.๐๐	๑๘.๐๐	๓๓๐.๐๐	๑๘.๐๐	๓๐๐.๐๐	๒๐.๐๐
มิถุนายน	๓๕๐.๐๐	๒๑.๐๐	๓๒๐.๐๐	๒๐.๐๐	๓๓๐.๐๐	๑๙.๐๐	๓๒๐.๐๐	๒๐.๐๐
กรกฎาคม	๔๐๐.๐๐	๒๑.๐๐	๓๔๐.๐๐	๒๒.๐๐	๔๐๐.๐๐	๒๐.๐๐	๔๐๐.๐๐	๒๑.๐๐
สิงหาคม	๔๐๐.๐๐	๒๐.๐๐	๔๐๐.๐๐	๒๓.๐๐	๔๕๐.๐๐	๒๐.๐๐	๔๕๐.๐๐	๒๒.๐๐
กันยายน	๔๕๐.๐๐	๒๒.๐๐	๕๐๐.๐๐	๒๓.๐๐	๔๐๐.๐๐	๒๑.๐๐	๕๐๐.๐๐	๒๕.๐๐
ตุลาคม	๔๐๐.๐๐	๒๓.๐๐	๒๒๐.๐๐	๑๗.๐๐	๓๕๐.๐๐	๒๓.๐๐	๒๔๐.๐๐	๑๙.๐๐
พฤศจิกายน	๒๐๐.๐๐	๑๘.๐๐	๒๒๐.๐๐	๑๗.๐๐	๒๒๐.๐๐	๑๔.๐๐	๒๔๐.๐๐	๑๙.๐๐
ธันวาคม	๙๐.๐๐	๑๐.๐๐	๙๐.๐๐	๑๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๑.๐๐
รวม	๓,๐๐๐.๐๐	๑๘๗.๐๐	๒,๗๐๐.๐๐	๑๘๐.๐๐	๒,๙๐๐.๐๐	๑๗๓.๐๐	๒,๘๕๐.๐๐	๑๘๓.๐๐

ที่มา : สถานีตรวจอากาศจังหวัด

ตารางที่ ๓ อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์จังหวัดพังงา ปี ๒๕๕๘ – ๒๕๕๙

เดือน	ปี ๒๕๕๘						ปี ๒๕๕๙					
	อุณหภูมิ			ความชื้นสัมพัทธ์(%)			อุณหภูมิ			ความชื้นสัมพัทธ์(%)		
	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย
มกราคม	๓๔.๐๐	๒๓.๐๐	๒๘.๕๐	๘๐.๐๐	๗๐.๐๐	๗๕.๐๐	๓๖.๐๐	๒๓.๐๐	๒๙.๕๐	๗๕.๐๐	๖๕.๐๐	๗๐.๐๐
กุมภาพันธ์	๓๕.๐๐	๒๓.๐๐	๒๙.๐๐	๗๕.๐๐	๖๕.๐๐	๗๐.๐๐	๓๖.๐๐	๒๓.๐๐	๒๙.๕๐	๗๕.๐๐	๖๕.๐๐	๗๐.๐๐
มีนาคม	๓๖.๐๐	๒๔.๐๐	๓๐.๐๐	๘๐.๐๐	๗๐.๐๐	๗๕.๐๐	๓๖.๐๐	๒๔.๐๐	๓๐.๐๐	๘๐.๐๐	๗๐.๐๐	๗๕.๐๐
เมษายน	๓๖.๐๐	๒๔.๐๐	๓๐.๐๐	๘๐.๐๐	๗๐.๐๐	๗๕.๐๐	๓๖.๐๐	๒๔.๐๐	๓๐.๐๐	๘๐.๐๐	๗๐.๐๐	๗๕.๐๐
พฤษภาคม	๓๔.๐๐	๒๔.๐๐	๒๙.๐๐	๙๐.๐๐	๘๐.๐๐	๘๕.๐๐	๓๔.๐๐	๒๔.๐๐	๒๙.๐๐	๘๕.๐๐	๗๕.๐๐	๘๐.๐๐
มิถุนายน	๓๓.๐๐	๒๔.๐๐	๒๘.๕๐	๙๐.๐๐	๘๐.๐๐	๘๕.๐๐	๓๓.๐๐	๒๔.๐๐	๒๘.๕๐	๙๐.๐๐	๘๕.๐๐	๘๗.๕๐
กรกฎาคม	๓๓.๐๐	๒๔.๐๐	๒๘.๕๐	๙๐.๐๐	๘๕.๐๐	๘๗.๕๐	๓๓.๐๐	๒๔.๐๐	๒๘.๕๐	๙๐.๐๐	๘๕.๐๐	๘๗.๕๐
สิงหาคม	๓๓.๐๐	๒๔.๐๐	๒๘.๕๐	๙๐.๐๐	๘๕.๐๐	๘๗.๕๐	๓๓.๐๐	๒๔.๐๐	๒๘.๕๐	๙๐.๐๐	๘๐.๐๐	๘๕.๐๐
กันยายน	๓๓.๐๐	๒๓.๐๐	๒๘.๐๐	๙๐.๐๐	๘๕.๐๐	๘๗.๕๐	๓๒.๐๐	๒๓.๐๐	๒๗.๕๐	๙๐.๐๐	๘๕.๐๐	๘๗.๕๐
ตุลาคม	๓๓.๐๐	๒๔.๐๐	๒๘.๕๐	๙๐.๐๐	๘๕.๐๐	๘๗.๕๐	๓๒.๐๐	๒๓.๐๐	๒๗.๕๐	๙๐.๐๐	๘๐.๐๐	๘๕.๐๐
พฤศจิกายน	๓๓.๐๐	๒๓.๐๐	๒๘.๐๐	๘๕.๐๐	๗๕.๐๐	๘๐.๐๐	๓๒.๐๐	๒๓.๐๐	๒๗.๕๐	๙๐.๐๐	๘๐.๐๐	๘๕.๐๐
ธันวาคม	๓๓.๐๐	๒๓.๐๐	๒๘.๐๐	๘๐.๐๐	๗๐.๐๐	๗๕.๐๐	๓๒.๐๐	๒๒.๐๐	๒๗.๐๐	๘๐.๐๐	๗๐.๐๐	๗๕.๐๐
เฉลี่ย			**๒๘.๗๑**			**๘๐.๘๓**			**๒๘.๕๘**			**๘๐.๒๑**

ที่มา : สถานีตรวจอากาศจังหวัด

๑.๑.๓ แหล่งน้ำธรรมชาติของจังหวัด (ที่มาของข้อมูล : ที่ทำการปกครองของจังหวัด/ชป./ทส.)

๑) แม่น้ำ จังหวัดพังงา มีแม่น้ำ ห้วย ลำธาร คลอง ๓๕๗ สาย ซึ่งในจำนวนนี้มีที่ใช้งานได้ช่วง ฤดูแล้ง ๓๓๗ สาย มีแหล่งน้ำที่ได้รับการปรับปรุงฟื้นฟูแล้ว ๑๘๐ แห่งแหล่งน้ำที่ใช้เป็นแหล่งน้ำดิบเพื่ออุปโภค บริโภค และการเกษตรที่สำคัญของจังหวัดพังงา ในปัจจุบันประกอบด้วยลำน้ำ ๖ สาย ได้แก่

๑.๑) คลองพังงา มีความยาวประมาณ ๔๕ กิโลเมตร ต้นกำเนิดมาจากเทือกเขากระทะคว่ำในเขตอำเภอกะปง ไหลผ่านอำเภอเมืองที่ตำบลทุ่งคาโงกตำบลนบปริง ตำบลถ้ำน้ำผุดและไหลลงสู่อ่าวพังงาที่บ้านท้ายช้าง เดิมคลองสายนี้เป็นเส้นทางคมนาคมที่สำคัญ เคยมีเรือสำเภาแล่นเข้ามาติดต่อซื้อขายถึงตัวเมืองพังงา แต่ปัจจุบันลำน้ำมีลักษณะตื้นเขินและสภาพน้ำค่อนข้างขุ่นตลอดปี

๑.๒) คลองตะกั่วป่า มีความยาวประมาณ ๓๐ กิโลเมตร ต้นกำเนิดมาจากเทือกเขากระทะคว่ำในเขตอำเภอกะปง ไหลผ่านตำบลเหลของอำเภอกะปง และตำบลต่างๆ ในอำเภอตะกั่วป่าได้แก่ ตำบลตำตัว ตำบลบางไทร ตำบลโคกเคียน ตำบลตะกั่วป่า และตำบลบางนายสี และไหลลงสู่ทะเลอันดามัน คลองสายนี้ในอดีตเคยเป็นเส้นทางคมนาคมที่สำคัญ เคยมีเรือแล่นเข้าไปถึงอำเภอกะปงได้ แต่ปัจจุบันมีสภาพตื้นเขิน และน้ำขุ่น เช่นเดียวกับคลองพังงา นอกจากนี้ยังทำให้เกิดน้ำท่วมในเขตอำเภอตะกั่วป่าเป็นประจำในช่วงฤดูฝนตกหนัก

๑.๓) คลองนางย่อนมีความยาวประมาณ ๒๔ กิโลเมตร ต้นกำเนิดมาจากเทือกเขาพระหมี และเขาพ่อตาหลวงแก้ว ในเขตตำบลคุระ อำเภอคุระบุรี ใกล้แนวเขตจังหวัดระนองไหลผ่านบ้านกลาง

บ้านนางย่อน บ้านทุ่งนา ตำบลคุระ อำเภอคุระบุรี และไหลสู่ทะเลอันดามัน คลองสายนี้เป็นแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรที่สำคัญ

๑.๔) คลองนาเตย มีความยาวประมาณ ๑๐ กิโลเมตร มีต้นกำเนิดมาจากทิวเขาโตนไทร เขาหม่นและเขาโตนตีน ไหลผ่านบ้านคลองปริง บ้านดอนอิฐ บ้านนาเตยตำบลนาเตย อำเภอท้ายเหมือง และไหลลงสู่ทะเลอันดามันบริเวณบ้านท่าแตง ตำบลนาเตย อำเภอท้ายเหมือง ปัจจุบันคลองสายนี้ใช้เป็นแหล่งน้ำต้นทุนฝายคลองนาเตย

๑.๕) คลองถ้ำ มีความยาวประมาณ ๑๓ กิโลเมตรมีต้นกำเนิดมาจากเขาแสกเพิงเขาวังกอ ไหลผ่านบ้านถ้ำ ตำบลถ้ำ บ้านบางจีนบ้านบางหมักนอก ตำบลกระโสม อำเภอตะกั่วทุ่ง และไหลลงสู่อ่าวพังงา ปัจจุบันคลองสายนี้เป็นแหล่งต้นน้ำทุนของโครงการฝายคลองถ้ำ ตำบลตากแดด อำเภอเมือง

๑.๖) คลองลำไทรมาศ มีความยาวประมาณ ๒๓ กิโลเมตร มีต้นกำเนิดมาจากทิวเขาตำหนอน ไหลผ่านบ้านนาหลวง บ้านไทรมาศ และรวมกับคลองมะรุ่ย ไหลลงสู่อ่าวพังงาในเขต ตำบลมะรุ่ย อำเภอทับปุดคาดการณ์ว่าในอนาคตจะมีแหล่งน้ำที่สำคัญอีกแห่งหนึ่ง เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจจากโครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ คือ คลองลำรู่ ตำบลลำแก่น อำเภอท้ายเหมือง จากนั้นรวมกับคลองทุ่งมะพร้าว ที่บ้านห้วยไผ่ ตำบลลำแก่น อำเภอท้ายเหมือง และไหลลงสู่ทะเลอันดามัน

สภาพลุ่มน้ำและการแบ่งลุ่มน้ำ

จังหวัดพังงา มีพื้นที่อยู่ในลุ่มน้ำฝั่งตะวันตก ๔,๑๗๑ ตร.กม.ประกอบด้วยลุ่มน้ำสาขา ลุ่มน้ำครอบคลุมเขตการปกครอง ๘ อำเภอ ๒ เทศบาลเมือง ๑๓ เทศบาลตำบล ๓๙ อบต. และ ๓๒๑ หมู่บ้าน สรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๔ แสดงพื้นที่รับน้ำในจังหวัดพังงา

รหัสลุ่มน้ำ	ลุ่มน้ำสาขา	พื้นที่รับน้ำ (ตร.กม.)
๒๕.๐๓	ภาคใต้ฝั่งตะวันตกตอนบน	๑,๐๗๕
๒๕.๐๔	คลองตะกั่วป่า	๘๓๖
๒๕.๐๕	ภาคใต้ฝั่งตะวันตกตอนบน (ส่วน จ.พังงา)	๒,๒๖๐
รวมกลุ่มลุ่มน้ำสาขาพังงา		**๔,๑๗๑**

๒) แหล่งน้ำบาดาลและบ่อบาดาลแหล่งน้ำบาดาลในจังหวัดพังงาประกอบไปด้วยน้ำบาดาลที่ถูกกักเก็บอยู่ภายใต้ตะกอนหินร่วน และหินแข็ง ซึ่งสามารถแบ่งย่อยในขั้นรายละเอียดได้ดังนี้ คือ

๒.๑) แหล่งน้ำบาดาลในตะกอนหินร่วน (Unconsolidated Aquifers) มี ๓ ประเภท

๒.๑.๑) ชั้นหินให้น้ำทรายชายหาด (Beach sand Aquifers : Qbs) พบบริเวณเกาะคอเขาตำบลบางนายสี อำเภอตะกั่วป่า ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์ ๕-๑๐ ลบม./ชม. คุณภาพน้ำส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ดี (TDS<๕๐๐ มก./ล.) ระดับน้ำบาดาลปกติในแหล่งน้ำบาดาลประเภทนี้โดยเฉลี่ย ๑-๒ เมตร

๒.๑.๒) ชั้นหินให้น้ำตะกอนน้ำพา (Floodplain Aquifer : Qfd) พบตามบริเวณชายฝั่ง ปัจจุบันบางส่วนวางตัวอยู่ภายใต้ตะกอนทรายชายหาด และป่าชายเลน ความลึกโดยประมาณของชั้นหินให้น้ำประเภทนี้อยู่ในช่วง ๑๐-๔๐ เมตร ปริมาณน้ำที่พัฒนาได้อยู่ในเกณฑ์ ๒-๑๐ ลบม./ชม.

คุณภาพน้ำส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ดี (TDS<๕๐๐ มก./ล.) ยกเว้นบางบริเวณของ ตำบลโคกกลอย และตำบลนาเตย ของอำเภอท้ายเหมือง ที่มีค่า TDS อยู่ระหว่าง ๕๐๐-๑,๕๐๐ มก./ล.บางบริเวณอาจมากกว่า ๑,๕๐๐ มก./ล.

๒.๑.๓) ชั้นหินให้น้ำตะกอนเศษหินเชิงเขา (Colluvium Aquifers : Qcl)น้ำบาดาลในตะกอนเศษหินเชิงเขาพบแผ่กระจายค่อนข้างน้อยในจังหวัดพังงา ส่วนใหญ่จะพบในบริเวณที่มีลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบระหว่างภูเขา และระหว่างที่ราบภูเขาเตี้ย ได้แก่ พื้นที่ราบของตำบลแม่นางขาว และตำบลบางวัน อำเภอคุระบุรี ตำบลบางม่วง ตำบลโคกเคียน ตำบลคึกคัก ตำบลลำภีอำเภอตะกั่วป่า ที่ราบเชิงเขาของ ตำบลบางทอง ตำบลโคกกลอย อำเภอท้ายเหมือง นอกจากนั้นยังพบเป็นแนวแคบๆ บริเวณตำบลกระโสมและ ตำบลกะไหล อำเภอตะกั่วทุ่ง ปริมาณน้ำเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ ๒-๑๐ ลบม./ชม. บางบริเวณอยู่ในช่วง ๑๐-๒๐ ลบม./ชม. และบางแห่งที่มีความหนามากอาจได้มากกว่า ๒๐ ลบม./ชม. คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์ดี

๒.๒) แหล่งน้ำบาดาลในหินแข็ง (Consolidated Rocks)

๒.๒.๑) ชั้นหินให้น้ำตะกอนกึ่งหินแปร (Meta-sedimentary Aquifers : Cms พบเกือบทุกอำเภอ ยกเว้นในพื้นที่อำเภอเกาะยาว เท่านั้น ปริมาณน้ำที่ได้ส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ ๒-๕ ลบม./ชม. ยกเว้นพื้นที่ตำบลแม่นางขาว อำเภอคุระบุรี ตำบลลำภี อำเภอท้ายเหมือง ตำบลโคกเคียน ตำบลท่านา และเทศบาลกะปง ซึ่งมีปริมาณ ๑๕-๓๕ เมตร

๒.๒.๒) ชั้นหินให้น้ำหินปูนอายุเพอร์เมียน (Permian limestone Aquifers : Pc) พบชั้นหินให้น้ำประเภทนี้บริเวณรอยต่อระหว่าง อำเภอเมืองกับ อำเภอทับปุด และพบที่ ตำบลทับปุด ตำบล บ่อแสน ตำบลมะรุ่ย อำเภอทับปุด ความลึกของชั้นน้ำบาดาลอยู่ระหว่าง ๒๐-๔ เมตร ปริมาณน้ำโดยเฉลี่ย ๒-๕ ลบม./ชม.คุณภาพน้ำส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ดี ยกเว้นบางแห่งที่มีพื้นที่ติดทะเลอาจได้น้ำกร่อยถึงน้ำเค็ม ๒.๒.๓) ชั้นหินให้น้ำลำปาง (Lampang Aquifers : TRlp) พบอยู่ที่เกาะหมากน้อยเท่านั้น ไม่มีข้อมูลการเจาะพัฒนาน้ำบาดาลในหินประเภทนี้

๒.๒.๔) ชั้นหินให้น้ำโคราชตอนล่าง (Lower Khorat Aquifers : TR-Jlk) พบอยู่ที่อำเภอเกาะยาว ปริมาณน้ำที่ได้อยู่ในเกณฑ์ ๑-๓ ลบม./ชม. คุณภาพน้ำจืด

๒.๒.๕) ชั้นหินให้น้ำหินอัคนี (Granitic Aquifers:Gr) พบกระจายอยู่ทั่วไปในเกือบทุกอำเภอในจังหวัดพังงา ยกเว้น อ.เกาะยาว ศักยภาพในการให้น้ำของหินชนิดนี้ค่อนข้างต่ำ หรือในบางบริเวณที่ไม่มีศักยภาพในการให้น้ำเลย น้ำถูกกักเก็บอยู่ในรอยแตก รอยแยกรอยเลื่อน และในบริเวณหินผุความลึกของชั้นน้ำประมาณ ๑๐-๒๐ เมตร ปริมาณน้ำที่ได้โดยทั่วไปอยู่ในเกณฑ์น้อยกว่า ๒ ลบม./ชม. ยกเว้นบางบริเวณที่มีรอยแตกขนาดใหญ่ และรอยแตกต่อเนื่องกันเป็นบริเวณกว้าง ได้น้ำอยู่ในช่วง ๒-๑๐ ลบม./ชม. น้ำที่ได้มีคุณภาพดี

ตารางที่ ๕ แสดงแหล่งน้ำในจังหวัดพังงาแยกรายอำเภอ

ประเภท	อำเภอ								รวม	หน่วยนับ
	เมือง	เกาะยาว	กะปง	ตะกั่วทุ่ง	ตะกั่วป่า	คุระบุรี	ทับปุด	ท้ายเหมือง		
แม่น้ำ ห้วย คลอง	๕๘	๒๑	๖๒	๙๔	๖๙	๕๒	๖๐	๘๔	๕๐๐	สาย
หนอง บึง	๔๒	๑๙	๓๗	๖๘	๖๙	๓๑	๓๘	๕๖	๓๖๐	แห่ง
อ่างเก็บน้ำ	๔๐	๑๙	๒๑	๖๗	๕๐	๓๑	๓๘	๔๘	๓๑๔	แห่ง

ตารางที่ ๕ (ต่อ)

ประเภท	อำเภอ								รวม	หน่วยนับ
	เมือง	เกาะยาว	กะปง	ตะกั่วทุ่ง	ตะกั่วป่า	คุระบุรี	ทับปุด	ท้ายเหมือง		
ฝาย	๔๐	๑๘	๒๗	๗๑	๕๑	๓๔	๔๐	๔๙	๓๓๐	แห่ง
สระ	๔๑	๑๙	๓๒	๗๐	๕๑	๓๗	๖๔	๔๘	๓๖๒	แห่ง
บ่อบาดาล	๙๗	-	๕๕	๙๕	๑๒๙	๘๒	๗๙	๑๔๔	๖๘๑	บ่อ
บ่อน้ำตื้น	๔๔	๓๒	๒๖	๘๓	๕๗	๓๕	๕๕	๖๗	๓๙๙	บ่อ
ประปาชนบท	๔๔	๑๘	๒๓	๗๕	๖๔	๓๕	๓๙	๕๔	๓๗๑	แห่ง
โครงการสูบน้ำด้วยไฟฟ้า	๔๐	๑๗	๒๑	๖๗	๕๐	๓๒	๓๗	๕๑	๓๑๕	แห่ง

๑.๑.๔ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ (ที่มาของข้อมูล : ที่ทำการปกครองของจังหวัด/ทส.)

ทรัพยากรป่าไม้ทรัพยากรป่าไม้ของจังหวัดพังงา มีเนื้อที่รวมทั้งสิ้น ๑,๐๗๖,๐๑๓.๐๔ ไร่หรือประมาณ ๑๒๗,๑๖๒.๐๙ ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๓๓ของพื้นที่จังหวัด จำแนกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ดังนี้

๑) ป่าบก พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าดงดิบ ประกอบด้วย ป่าดิบชื้น ป่าดิบเขาและป่าไผ่ ที่มีสภาพป่าแน่นทึบมีเรือนยอดชิดกัน สภาพป่าค่อนข้างสมบูรณ์ประกอบด้วยพันธุ์ไม้มีค่านานาชนิด มีเนื้อที่รวมกัน ๘๐๒,๔๕๔.๑๖ ไร่

๒) ป่าชายเลน มีเนื้อที่ ๒๗๔,๔๐๑.๑๔ ไร่ หรือร้อยละ ๗.๙๘ ของพื้นที่จังหวัดป่าชนิดนี้ขึ้นอยู่ตามชายฝั่งทะเลและตามริมน้ำริมคลองที่น้ำทะเลท่วมถึงและมีเนื้อดินเป็นเลนหรือโคลนจังหวัดพังงาเป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ป่าชายเลนมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดต่างๆด้านฝั่งทะเลอันดามันอีกทั้งยังมีความสมบูรณ์สูงกว่าจังหวัดอื่นๆกล่าวคือร้อยละ ๙๐ ของพื้นที่ป่าชายเลนมีต้นไม้ขึ้นอยู่หนาแน่นและมีความสมบูรณ์ของเรือนยอดร้อยละ ๗๐ – ๑๐๐ พรรณไม้หลักที่ขึ้นอยู่เช่นไม้โกงกางใบเล็กไม้โกงกางใบใหญ่ถั่วขาวถั่วดำตะบูนพังกาหัวสุมฯลฯไม้พื้นล่างประกอบด้วยปรงทะเลเหงือกปลาหมอปอทะเลฯลฯกล้วยไม้ประกอบด้วยรองเท้านารีสีขาวรองเท้านารีเหลืองตรังฯลฯส่วนพื้นที่ป่าชายเลนตามผลการจำแนกเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ป่าชายเลน ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๓๐ มีเนื้อที่ ๒๗๔,๘๖๘.๗๕ ไร่ ต่อมามติคณะรัฐมนตรี ๒๒ สิงหาคม, ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๓กำหนดให้พื้นที่ป่าชายเลนตามผลการจำแนกเดิม และพื้นที่งอกชายฝั่งทะเล เป็นพื้นที่เขตอนุรักษ์ยกเว้นพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ประโยชน์อยู่เดิม รวมเนื้อที่ ๓๖๕,๙๔๑.๕๙ ไร่ หรือร้อยละ ๑๐.๕๖

๑.๒ ข้อมูลด้านการปกครองของจังหวัดพังงา

๑.๒.๑ การแบ่งเขตการปกครอง

ตารางที่ ๖ การแบ่งเขตการปกครองของจังหวัดพังงาและข้อมูลประชากร

อำเภอ	พื้นที่ ตร.กม.	ร้อยละ	ห่างจากจังหวัด (กม.)	ตำบล	หมู่บ้าน	เทศบาล		อบต.	ประชากร			จำนวนบ้าน
						เมือง	ตำบล		ชาย	หญิง	รวม	
เมืองพังงา	๕๔๙.๕๕๒	๑๓.๑๘	-	๘	๔๒	๑	๑	๖	๑๕,๕๕๑	๑๕,๙๘๘	๓๑,๕๓๙	๑๑,๖๒๓
ตะกั่วป่า	๔๗๘.๕๓๘	๑๑.๔๗	๕๗	๘	๕๑	๑	๒	๕	๒๐,๓๘๐	๒๐,๖๒๔	๔๑,๐๐๔	๒๒,๒๖๙
ตะกั่วทุ่ง	๖๑๐.๗๗๙	๑๔.๖๔	๑๓	๗	๖๘	-	๒	๗	๑๙,๖๙๐	๑๙,๗๔๑	๓๙,๓๐๖	๑๔,๗๓๕
ท้ายเหมือง	๖๑๑.๗๙๓	๑๔.๖๗	๕๗	๖	๔๙	-	๒	๕	๒๒,๙๗๔	๒๒,๔๔๗	๔๕,๔๒๑	๑๙,๗๓๓
กะปง	๕๘๘.๗๙๓	๑๔.๑๒	๓๗	๕	๒๒	-	๑	๔	๖,๖๕๕	๖,๖๗๓	๑๓,๓๒๘	๕,๖๙๙
ทับปุด	๒๗๒.๔๒๙	๖.๕๓	๒๖	๖	๓๘	-	๑	๕	๑๒,๔๒๔	๑๒,๔๗๑	๒๔,๘๙๕	๗,๗๐๐
คุระบุรี	๙๑๗.๙๔๘	๒๒.๐๑	๑๓๗	๔	๓๓	-	๑	๔	๑๒,๒๓๖	๑๒,๐๔๕	๒๔,๒๘๑	๙,๖๘๗
เกาะยาว	๑๔๑.๐๖๕	๓.๓๘	๔๐.๕	๓	๑๘	-	๒	๒	๖,๗๐๙	๖,๕๘๔	๑๓,๒๙๓	๔,๗๓๕
รวม	๔,๑๗๐.๘๙๗	๑๐๐	-	๔๘	๓๒๑	๒	๑๓	๓๖	๑๓๓,๔๒๓	๑๓๔,๐๖๘	๒๖๗,๔๙๑	๑๑๒,๒๗๒

ที่มา :สำนักทะเบียนกลางกรมการปกครอง ข้อมูลณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๐

๑.๒.๒ ข้อมูลประชากรและครัวเรือนเกษตร

ตารางที่ ๗ จำนวนครัวเรือนและครัวเรือนเกษตร ของจังหวัด

ลำดับที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือนเกษตร	จำนวนครัวเรือนประชากรทั้งหมด
๑	**เมืองพังงา**	๕,๖๖๖	๑๗,๑๓๓
๒	**กะปง**	๓,๕๓๑	๖,๒๔๓
๓	**ตะกั่วทุ่ง**	๗,๑๓๑	๑๖,๙๗๘
๔	**ตะกั่วป่า**	๖,๗๕๔	๒๔,๗๓๘
๕	**เกาะยาว**	๒,๘๕๓	๕,๑๖๒
๖	**คุระบุรี**	๖,๐๒๙	๑๑,๖๙๓
๗	**ทับปุด**	๔,๖๐๘	๘,๓๐๖
๘	**ท้ายเหมือง**	๗,๔๘๕	๒๑,๒๔๓
รวม		**๔๔,๐๕๗**	**๑๑๑,๔๙๖**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา ข้อมูล ปี ๒๕๖๑

๑.๓ ข้อมูลด้านสังคมและวัฒนธรรม

การวิเคราะห์สถานการณ์ด้านสังคม

แรงงาน

ด้านอัตรากำลังแรงงาน โดยรวมในพื้นที่จังหวัดพังงา ในปี ๒๕๖๐ มีแนวโน้มของความต้องการแรงงาน ทั้งในภาคอุตสาหกรรม สถานประกอบการ หรืออื่นๆ เพิ่มขึ้นจากในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๕๙ โดยมีกำลังแรงงานหรือลูกจ้างในสถานประกอบการ จำนวน ๒๘,๔๐๔ คน หรือความต้องการกำลังแรงงานเพิ่มขึ้นในสัดส่วนร้อยละ ๑๔.๙๗, ๑๔.๙๕, ๑๕.๒๓ และสัดส่วนร้อยละ ๖.๙๒ ในปี ๒๕๕๗- ๒๕๕๙ ตามลำดับ ซึ่งยังคงเห็นว่าตลาดความต้องการด้านแรงงานในพื้นที่จังหวัดพังงา ยังคงมีความต้องการเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะแรงงานในภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและที่เกี่ยวเนื่อง ยังรวมไปถึงภาคเกษตรกรรม อย่างไรก็ตาม จังหวัดพังงาก็ยังมีความจำเป็นต่อการพัฒนาคุณภาพแรงงาน ที่อยู่ในพื้นที่ให้มีศักยภาพและทักษะตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน และในขณะเดียวกันจำนวนแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๖๐ มีแนวโน้มจะลดลงจากช่วง ในช่วง ๓ ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๕๙) ซึ่งมีจำนวน ๒๐,๖๔๘ คน ในขณะที่ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ มีจำนวน ๒๗,๑๖๘ คน ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ มีจำนวน ๒๕,๑๖๕ คน และปี พ.ศ. ๒๕๕๗ มีจำนวน ๒๑,๙๕๒ คน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงกำลังความต้องการด้านแรงงานต่างด้าว โดยเฉพาะในภาคกิจกรรมที่เกี่ยวกับการก่อสร้างในพื้นที่เริ่มชะลอตัว อันเนื่องมาจากการได้รับผลกระทบจากปริมาณฝนที่ตกชุกตลอดทั้งปี

การศึกษา

สภาพปัจจุบันและปัญหาทางการศึกษาจังหวัดพังงา

๑. ระดับก่อนประถม

๑.๑ อัตราการเข้าเรียนของประชากรกลุ่มอายุ ๓-๕ ปี คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๓๕

๑.๒ ผู้ปกครอง/ผู้เกี่ยวข้อง ยังไม่เห็นความสำคัญในเรื่องพัฒนาการ และ IQ ของเด็ก

๒. ระดับประถมศึกษา – มัธยมศึกษาตอนปลาย

๒.๑ อัตราการเข้าเรียนของประชากรวัยเรียนภาคบังคับ คิดเป็นร้อยละ ๙๙.๕๗
เนื่องจากมีเด็กออกกลางคันและตกหล่น

๒.๒ อัตราการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.๔/ปวช.๑) คิดเป็นร้อยละ ๙๑.๓๘

๒.๓ นักเรียนในช่วงชั้นที่ ๑ (ป.๑-ป.๓) อ่าน/เขียนไม่ได้ คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๒
สาเหตุส่วนใหญ่มาจากนักเรียนไม่รักการอ่าน

๒.๔ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักต่ำ (คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และสังคมศึกษา) คะแนนเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ ๕๐

๒.๕ มีสถานศึกษาที่มีคะแนน O-Net ปีการศึกษา ๒๕๕๘ ของชั้น ม.๓ ต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของประเทศเกือบทุกโรงเรียน โดยเฉพาะวิชาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ จำนวน ๙-๑๒ โรงเรียน และชั้น ม.๖ จำนวน ๙-๑๒ โรงเรียน ของโรงเรียนทั้งหมดในพื้นที่ เช่นเดียวกัน

๒.๖ อัตราออกกลางคันสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ (๐.๘%) คือ ร้อยละ ๑.๓๔ สาเหตุส่วนใหญ่มาจากมีปัญหาครอบครัว ต้องหาเลี้ยงครอบครัวและมีฐานะยากจน

๒.๗ มีโรงเรียนขนาดเล็กจำนวนมาก (นักเรียนต่ำกว่า ๑๒๐ คน) จำนวนมาก โดยเฉพาะในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๑๑ ของโรงเรียนทั้งหมด

๓. การจัดการศึกษานอกระบบและตามอัธยาศัย

๓.๑ แหล่งเรียนรู้มีน้อย ขาดเทคโนโลยีและสื่อที่ทันสมัย ไม่จูงใจให้ประชาชนใช้บริการ

๓.๒ ขาดแคลนอาคารสถานที่ และอุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอน

๓.๓ ขาดแคลนครู/วิทยากร ในสาขาวิชาชีพที่เป็นความต้องการของท้องถิ่น

๔. ระดับอาชีวศึกษา

๔.๑ มีสถานศึกษาที่เปิดสอนในระดับอาชีวศึกษา ๔ แห่ง คือ วิทยาลัยเทคนิคพังงา วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพังงา วิทยาลัยการอาชีพท้ายเหมือง และวิทยาลัยการอาชีพตะกั่วป่า

๔.๒ สัดส่วนผู้เรียนสายสามัญต่อสายอาชีพ ๖๓ : ๓๗

๔.๓ สถานศึกษายังไม่สามารถจัดการศึกษา ตามความต้องการของตลาดแรงงานได้ เนื่องจากสถานศึกษามีข้อจำกัดในเรื่องวิทยากรและวัสดุอุปกรณ์ฝึก

๔.๔ นักศึกษามีทักษะวิชาชีพและคุณลักษณะที่ยังไม่เป็นที่ยอมรับของผู้ประกอบการเท่าที่ควร

๔.๕ ผู้ปกครองมีค่านิยมส่งเด็กเรียนต่อสายสามัญศึกษามากกว่าสายอาชีวศึกษา เพราะมีความเชื่อว่าจะได้เรียนต่อระดับอุดมศึกษา มีงานทำและรายได้สูงกว่า

๕. ระดับอุดมศึกษา

๕.๑ วิทยาลัยชุมชนพังงา เปิดสอนถึงระดับอนุปริญญา และหลักสูตรระยะสั้น สามารถเปิด สอน ได้บางวิชา มีข้อจำกัดในเรื่องวิทยากร

๕.๒ มีสถาบันการศึกษา ได้มาเปิดศูนย์การเรียนในระดับปริญญาตรีและสูงกว่า จำนวน ๓ สถาบัน

๕.๒.๑ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ร่วมกับ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพังงา เปิดสอนระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการชุมชน ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๔๙ ณ วิทยาลัยเกษตร และเทคโนโลยีพังงา อำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา

๕.๒.๒ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เปิดสอนระดับปริญญาตรี

- ปริญญาโท ณ โรงเรียนดีบุกพังงาวิทยายน อำเภอเมือง จังหวัดพังงา

๕.๒.๓ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เปิดสอนระดับปริญญาตรี - ปริญญาโท ณ สาขาวิทยาบริการเฉลิมพระเกียรติจังหวัดพังงา อำเภอท้ายเหมือง

๕.๓.๓ ยังไม่มีสถาบันระดับอุดมศึกษาที่เปิดสอนระดับปริญญาตรีที่ตั้งอยู่ในจังหวัดพังงา

ศาสนา

ประชาชนในจังหวัดพังงา นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ ๗๕.๕๐ รองลงมา นับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ ๒๔.๔๐ และศาสนาคริสต์ ร้อยละ ๐.๐๕

๑.๔ ข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค

๑.๔.๑ การคมนาคมขนส่ง (ที่มา : แขวงทางหลวงชนบท)

๑) ทางบก การคมนาคมขนส่งในตัวเมืองจังหวัดพังงาและรอบนอกมีความคล่องตัวสูง เนื่องจากจังหวัดพังงาเป็นจังหวัดเล็กๆ ถนนหนทางมีเพียงพอสำหรับการจราจร ไม่มีสภาพการจราจรที่แออัดเช่นเมืองใหญ่อื่นๆ นอกจากนี้ยังมีทางหลวงแผ่นดิน เป็นถนนสายหลักที่เชื่อมโยงระหว่างจังหวัดพังงากับจังหวัดใกล้เคียง และระหว่างจังหวัดพังงากับอำเภอต่างๆ ครบทุกพื้นที่ โดยมีเส้นทางหลัก ดังนี้

(๑) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ จากต่อเขตจังหวัดระนองผ่านคุระบุรี, ตะกั่วป่า, ท้ายเหมือง โคกกลอย, ตะกั่วทุ่ง, พังงา ทับปุด ต่อเขตจังหวัดกระบี่ ระยะทาง ๒๒๐.๗๔๓ กิโลเมตร

(๒) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๑ จากต่อเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี – แยกทางหลวง หมายเลข ๔๐๙๐ ระยะทาง ๔๒.๐๐๐ กม.

(๓) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๒ จากสามแยกบ้านโคกกลอย – สะพานสารสินต่อเขตจังหวัดภูเก็ต ระยะทาง ๙.๒๐๐ กม.

(๔) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑๕ จากแยกทางหลวงหมายเลข ๔ (ตลาดทับปุด) ถึงต่อเขตเทศบาลเมืองพังงา ระยะทาง ๒๑.๕๒๗ กม.

(๕) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๓๒ จากแยกทางหลวงหมายเลข ๔๐๙๐ (บ.ตำตัว) ถึงตลาดเก่า ตะกั่วป่า ระยะทาง ๗.๕๓๘ กม.

(๖) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข๔๐๔๔จากแยกทางหลวงหมายเลข ๔๑๕ (บ.บางทราย) ถึงท่าไทร ระยะทาง ๒.๙๕๐ กม.

(๗) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข๔๐๙๐ จากแยกทางหลวงหมายเลข ๔๐๑ (บ.รมณีย์) ถึงแยกทางหลวงหมายเลข ๔ พังงา ระยะทาง๔๙.๘๑๓ กม.

(๘) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑๔๔ จากแยกทางหลวงหมายเลข ๔ (บ.ตากแดด) ถึงอ่าวพังงา ระยะทาง ๓.๘๗๕ กม.

(๙) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑๗๕จากแยกทางหลวงหมายเลข ๔ (บ.ลำแก่น) ถึงบ้านทับละมุ ระยะทาง ๔.๕๗๐ กม.

(๑๐) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑๗๕ จากแยกทางหลวงหมายเลข ๔๐๙๐ (บ.เหมาะ) ถึง (อ.กะปง) ระยะทาง ๖.๔๗๗ กม.

(๑๑) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๒๔๐จากแยกทางหลวงหมายเลข ๔๐๙๐ (บ.บกปุย) ถึงแยกทางหลวงหมายเลข ๔ ทุ่งมะพร้าว ระยะทาง๑๔.๘๐๐ กม.

๒) ทางน้ำ การคมนาคมทางน้ำในจังหวัดพังงาส่วนใหญ่เป็นการเดินทางในระยะสั้น ระหว่างเกาะต่างๆเช่น อำเภอเกาะยาว กับตัวจังหวัด หรือเพื่อการท่องเที่ยว เช่น การเดินทางไปหมู่เกาะสุรินทร์ หมู่เกาะสิมิลัน เกาะปันหยี หรือแหล่งท่องเที่ยวอื่น โดยมีท่าเรือที่สำหรับการขนส่งพาณิชย์ ท่าเทียบเรือขนส่งสินค้าและท่าเทียบเรือเพื่อการท่องเที่ยว ซึ่งดำเนินการท่องเที่ยวโดยภาครัฐ มีดังนี้

ตารางที่ ๘ ตารางแสดงจำนวนท่าเรือสำหรับการขนส่งพาณิชย์ ท่าเทียบเรือขนส่งสินค้าและท่าเทียบเรือ เพื่อการท่องเที่ยว ซึ่งดำเนินการท่องเที่ยวโดยภาครัฐ

ลำดับที่	รายการ	จำนวน	หมายเหตุ
๑	จำนวนท่าเทียบเรือ	๒๓ ท่า	
๒	จำนวนเที่ยวเรือที่ออกต่อวัน	๕๐๐-๖๐๐ (ลำ/ต่อวัน)	-ขึ้นอยู่กับฤดูกาลท่องเที่ยว/เทศกาลและสภาพอากาศ
๓	จำนวนผู้โดยสารท่าเรือต่อวัน	๖,๐๐๐-๘,๐๐๐ (คน/ต่อวัน)	

ที่มา : สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาพังงา

ตารางที่ ๙ ข้อมูลท่าเทียบเรือเพื่อการท่องเที่ยวในจังหวัดพังงา แยกรายอำเภอ

อำเภอ	ลำดับ	ชื่อที่อยู่ท่าเรือ	ผู้บริหารท่าเทียบเรือ	ปริมาณเรือที่ใช้ท่าเรือ	ฤดูท่องเที่ยว	ปริมาณการใช้ท่าเรือ (ต่อวัน)	เส้นทางการใช้ท่าเรือ
เมือง	๑	ท่าเทียบเรือท่าด่าน, พังงาเบย์ (ท่าเหนือ)	อบจ.พังงา	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลาใบยาว) ประมาณ ๓๐ ลำ/วัน	ทั้งปี	๒๕๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือท่าด่าน อ.เมือง-ต.เกาะยาวน้อย และหมู่เกาะต่าง ๆในอ่าวพังงา
	๒	ท่าเทียบเรือท่าด่าน, พังงาเบย์ (ท่ากลาง)	อบจ.พังงา	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลาใบยาว) ประมาณ ๒๕ ลำ/วัน	ทั้งปี	๒๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือท่าด่าน อ.เมือง-ต.เกาะยาวน้อย และหมู่เกาะต่าง ๆในอ่าวพังงา
	๓	ท่าเทียบเรือท่าด่าน, พังงาเบย์ (ท่าล่าง)	อบจ.พังงา	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลาใบยาว) ประมาณ ๒๕ ลำ/วัน	ทั้งปี	๒๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือท่าด่าน อ.เมือง-ต.เกาะยาวน้อย และหมู่เกาะต่าง ๆในอ่าวพังงา
	๔	ท่าเทียบเรือเกาะปันหยี	อบจ.เกาะปันหยี	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลาใบยาว) ประมาณ ๑๕๐ ลำ/วัน	ทั้งปี	๒,๕๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือท่าด่าน อ.เมือง-ต.เกาะยาวน้อย และหมู่เกาะต่าง ๆในอ่าวพังงา
	๕	ท่าเทียบเรือบ้านในหงบ	อบจ.ตากแดด	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลาใบยาว) ประมาณ ๒๕ ลำ/วัน	พ.ย. ถึง เม.ย.	๒๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือบ้านในหงบ และหมู่เกาะต่าง ๆในอ่าวพังงา
ตะกั่วทุ่ง	๖	ท่าเทียบเรือสุระกุล (ท่าเรือร้านผล)	ทต.กระโสม	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลาใบยาว) ประมาณ ๓๐ ลำ/วัน	ทั้งปี	๓๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือสุระกุล -หมู่เกาะต่าง ๆ ในอ่าวพังงา
	๗	ท่าเทียบเรือสุระกุล (ท่าเรือร้านเกียรติเจริญชัย ๒)	ทต.กระโสม	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลาใบยาว) ประมาณ ๒๕ ลำ/วัน	ทั้งปี	๓๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือสุระกุล -หมู่เกาะต่าง ๆ ในอ่าวพังงา
	๘	ท่าเทียบเรือสุระกุล (ท่าเรือร้านเกียรติเจริญชัย ๑)- ท่าเทียบเรือเอกชน	ทต.กระโสม	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลาใบยาว) ประมาณ ๔๐ ลำ/วัน	ทั้งปี	๕๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือสุระกุล -หมู่เกาะต่าง ๆ ในอ่าวพังงา

ตารางที่ ๙ (ต่อ)

อำเภอ	ลำดับ	ชื่อที่อยู่ท่าเรือ	ผู้บริหารท่าเทียบเรือ	ปริมาณเรือที่ใช้ท่าเรือ	ฤดูท่องเที่ยว	ปริมาณการใช้ท่าเรือ (ต่อวัน)	เส้นทางการใช้ท่าเรือ
	๙	ท่าเทียบเรือสุระกุล (ท่าเรือร้านเพื่อนฝูง)-ท่าเทียบเรือเอกชน	ทต.กระโสม	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลาใบยาว) ประมาณ ๑๕ ลำ/วัน	ทั้งปี	๑๕๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือสุระกุล -หมู่เกาะต่าง ๆ ในอ่าวพังงา
	๑๐	ท่าเทียบเรือสามช่อง	อบต. กะไหล	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เรือเร็ว) /(เพลาใบจักรยาว) ประมาณ ๒๐ ลำ/วัน	ทั้งปี	๒๕๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือกะไหล -หมู่เกาะต่าง ๆ ในอ่าวพังงา
	๑๑	ท่าเทียบเรือคลองเคียน	อบต.คลองเคียน	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เรือเร็ว) /(เพลาใบจักรยาว) ประมาณ ๕ ลำ/วัน	ทั้งปี	๘๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือคลองเคียน -หมู่เกาะต่าง ๆ ในอ่าวพังงา
คุระบุรี	๑๒	ท่าเทียบเรืออุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์	กรมอุทยานทางทะเล	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เรือเร็ว) /เรือบรรทุกคนโดยสาร/เรือตรวจการณ์ของราชการต่าง ๆ ประมาณ ๓ ลำ/วัน	พ.ย. ถึง เม.ย.	๑๒๐	ไป-กลับท่าเทียบเรืออุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์-หมู่เกาะสิมิลัน
	๑๓	ท่าเทียบเรือคุระบุรี	บริษัทคุระบุรีกรีนวิว	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เรือเร็ว)/เรือบรรทุกคนโดยสาร ประมาณ ๕ ลำ/วัน	พ.ย. ถึง เม.ย.	๑๕๐-๒๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือคุระบุรีกรีนวิว-หมู่เกาะสุรินทร์-หมู่เกาะสิมิลัน ,เกาะพระทอง
ท้ายเหมือง	๑๔	ท่าเทียบเรือทับละมุ	ธนารักษ์จังหวัดพังงาโดยให้เช่าบริหารท่าเทียบเรือเอกชน	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เรือเร็ว) /(เพลาใบจักรยาว) ประมาณ ๓๐ ลำ/วัน	พ.ย. ถึง เม.ย.	๕๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือทับละมุ-หมู่เกาะสิมิลัน, หมู่เกาะสุรินทร์ เกาะตาชัย
ตะกั่วป่า	๑๕	ท่าเทียบเรือแพขนานยนต์น้ำเค็ม	อบต.บางม่วง	เรือบรรทุกคนโดยสารและยานพาหนะ/เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลาใบจักรยาว) ประมาณ ๒๐ ลำ/วัน	ทั้งปี	๓๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือน้ำเค็ม-ท่าเทียบเรือเกาะคอเขา ,เกาะผ้า , เกาะตาชัย,หมู่เกาะสุรินทร์
	๑๖	ท่าเทียบเรือแพขนานยนต์เกาะคอเขา	อบต. เกาะคอเขา	เรือบรรทุกคนโดยสารและยานพาหนะ/เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลาใบจักรยาว) ประมาณ ๒๐ ลำ/วัน	ทั้งปี	๓๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือน้ำเค็ม-ท่าเทียบเรือเกาะคอเขา ,เกาะผ้า , เกาะตาชัย,หมู่เกาะสุรินทร์
	๑๗	ท่าเทียบเรือแหลมสน	กรมประมง	เรือบรรทุกคนโดยสารและยานพาหนะ/เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลาใบจักรยาว) / เรือประมงประมาณ ๕ ลำ/วัน	พ.ย. ถึง เม.ย.	๑๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือแหลมสน-เกาะตาชัย ,หมู่เกาะสุรินทร์

ตารางที่ ๙ (ต่อ)

อำเภอ	ลำดับ	ชื่อที่อยู่ท่าเรือ	ผู้บริหารท่าเทียบเรือ	ปริมาณเรือที่ใช้ท่าเรือ	ฤดูท่องเที่ยว	ปริมาณการใช้ท่าเรือ (ต่อวัน)	เส้นทางการใช้ท่าเรือ
เกาะยาว	๑๘	ท่าเทียบเรือสุขาภิบาล	ทต.เกาะยาวน้อย/บริหารโดยนายโชติ ทองย้อย	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลาใบจักรยาว)/เรือบรรทุกคน,สินค้า/เรือตรวจการณ์ของหน่วยงานราชการต่าง ๆ ประมาณ ๓ ลำ/วัน	ทั้งปี	๒๐-๕๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือสุขาภิบาล-ท่าด่านจ.พังงา,บางโรง จ.ภูเก็ต
	๑๙	ท่าเทียบเรือมาเนาะห์	อบต. เกาะยาวน้อย	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลาใบจักรยาว)/เรือเร็ว/เรือตรวจการณ์ของหน่วยงานราชการต่าง ๆ ประมาณ ๓๐ ลำ/วัน	ทั้งปี	๒๐๐-๓๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือสุขาภิบาล-ท่าด่านจ.พังงา,บางโรง จ.ภูเก็ต
	๒๐	ท่าเทียบเรือบ้านท่าเขา	อบต. เกาะยาวน้อย	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลาใบจักรยาว)/เรือเร็ว/เรือบรรทุกคนโดยสารตรวจการณ์ของหน่วยงานราชการต่าง ๆ ประมาณ ๒๐ ลำ/วัน	ทั้งปี	๒๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือบ้านท่าเขา-ท่าเลน, อ่าพระนาง,หมู่เกาะป่าเกาะห้อง จ.กระบี่
	๒๑	ท่าเทียบเรือคลองเหีย	อบต. เกาะยาวใหญ่	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลาใบจักรยาว)/(เรือเร็ว)/เรือประมง(เพลาใบจักรยาว) ประมาณ ๒๐ ลำ/วัน	ทั้งปี	๑๕๐-๒๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือคลองเหีย-บางโรง จ.ภูเก็ต,ท่าเรือท่าอ่าวนาง จ.กระบี่
	๒๒	ท่าเทียบเรือช่องหลาด	อบต. เกาะยาวใหญ่	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลาใบจักรยาว)/(เรือเร็ว)/เรือประมง(เพลาใบจักรยาว) ประมาณ ๒๐ ลำ/วัน	ทั้งปี	๑๕๐-๒๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือช่องหลาด-ท่าเทียบเรือมาเนาะห์,ท่าเรือบางโรง จ.ภูเก็ต,ท่าเรือท่าอ่าวนาง จ.กระบี่
	๒๓	ท่าเทียบเรือโล๊ะจาก	อบต.พรุใน	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลาใบจักรยาว)/(เรือเร็ว)/เรือบรรทุกคนโดยสาร,เรือประมง) ประมาณ ๖ ลำ/วัน	ทั้งปี	๒๐๐-๓๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือโล๊ะจาก-ท่าเรือรัษฎา จ.ภูเก็ต,หมู่เกาะพีพี จ.กระบี่,เกาะไข่, อ่าวพังงา จ.พังงา

ที่มา: สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคที่ ๕

๓) ทางอากาศ การเดินทางทางอากาศยานต้องอาศัยการเดินทางผ่านสนามบินนานาชาติภูเก็ตและเดินทางต่อด้วยรถยนต์ จากสนามบินนานาชาติภูเก็ตถึงตัวจังหวัดพังงา ด้วยระยะทางประมาณ ๗๐ กิโลเมตร โดยทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๒ และ ๔๑๔๔ นอกจากนี้ยังสามารถใช้บริการจากสนามบินจังหวัดกระบี่ได้อีกด้วย

๑.๔.๒ ไฟฟ้า (ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดพังงา ปี พ.ศ.๒๕๕๗ - ๒๕๖๐)

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดพังงา ได้ดำเนินการโครงการเร่งรัดขยายเขตระบบไฟฟ้าให้ครัวเรือนที่ไม่มีไฟฟ้าใช้ (รฟค.) ซึ่งเป็นโครงการของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.) มีวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้ราษฎรมีไฟฟ้าใช้ครบทุกครัวเรือน โดย กฟภ.ได้กำหนดแนวทางในการสำรวจและขยายเขตระบบจำหน่ายไฟฟ้าให้กับราษฎรเพื่อจัดเข้าโครงการดังนี้

๑. กรณีงานขยายเขตระบบจำหน่ายให้กับกลุ่มราษฎรที่มีเงินลงทุนเฉลี่ยต่อครัวเรือนไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท ต่อ ครัวเรือน ให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดพังงา ดำเนินการสำรวจจำนวนครัวเรือน และประมาณการค่าใช้จ่ายเพื่อขอจัดสรรงบประมาณไปยังการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต ๒ (ภาคใต้) จ.นครศรีธรรมราช เพื่อจัดสรรงบประมาณ

๒. กรณีงานขยายเขตระบบจำหน่ายไฟฟ้าให้กลุ่มราษฎรที่มีเงินลงทุนเฉลี่ยต่อครัวเรือนเกิน ๕๐,๐๐๐ บาท ให้สรุปรายชื่องานขยายเขตเพื่อขออนุมัติจัดสรรงบประมาณไปยัง กฟภ. เพื่อพิจารณาจัดสรรงบประมาณให้ต่อไป

โครงการดังกล่าว การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดพังงา ได้ริเริ่มอย่างจริงจังตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นต้นมาโดยได้จัดราษฎรเข้าโครงการไฟฟ้าชนบทครอบคลุมทั้งจังหวัดพังงา ยกเว้น อ.เกาะยาว อยู่ในความรับผิดชอบของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ปัจจุบันคงเหลือราษฎรที่อยู่นอกเหนือจาก ๒ กรณีดังกล่าวข้างต้น เช่น กลุ่มราษฎรที่ต้องใช้เงินลงทุนต่อครัวเรือนเกิน ๕๐,๐๐๐ บาท ขึ้นไป หรือราษฎรที่มีข้อจำกัดในการขยายเขตไฟฟ้า ได้แก่ ราษฎรที่ตั้งบ้านอยู่ในพื้นที่ ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าชายเลน อุทยานแห่งชาติ รวมทั้งราษฎรที่อยู่ในพื้นที่ ๆ มีสภาพเป็นเกาะ เป็นต้น ซึ่งราษฎรในกลุ่มดังกล่าวข้างต้น การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้จัดเข้าโครงการเร่งรัดขยายบริการไฟฟ้าด้วยเซลล์แสงอาทิตย์ (Solar Home System : SHS) ไปแล้ว แต่อย่างไรก็ตาม การสร้างบ้านเรือนของราษฎรบนพื้นที่ ๆ ยังไม่มีระบบจำหน่ายของการไฟฟ้าพาดยังคงมีเกิดขึ้นใหม่อย่างต่อเนื่อง การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดพังงา ได้ขอรายชื่อจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อมารวบรวมจัดทำแผนงานสำรวจขยายเขตไฟฟ้าเพิ่มเติม และขออนุมัติจัดสรรงบประมาณเป็นระยะ ๆ ให้ไปจนกว่าจะสิ้นสุดโครงการ

๑.๔.๓ ประปา (ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดพังงา ปี พ.ศ.๒๕๕๗ - ๒๕๖๐)

การใช้น้ำประปาในพื้นที่จังหวัดพังงา ที่ทั้งจากประปาส่วนภูมิภาค ประปาในความรับผิดชอบของ อบต. และประปาหมู่บ้าน ตามโครงการต่าง ๆ ครัวเรือนที่มีน้ำประปาใช้ จำนวน ๑๑,๗๔๗ ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๙๑ ของครัวเรือนทั้งหมด สำหรับแหล่งน้ำจากประปาภูมิภาคในจังหวัดพังงา มี ๓ แห่ง คือ

๑) การประปาภูมิภาคพังงา มีแหล่งผลิตน้ำบนเนื้อที่ประมาณ ๗๐ ไร่ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๔ ต.นบปริง โดยใช้แหล่งน้ำจาก คลองพังงา น้ำตกโตน และขุมเหมืองสินทอง ทำการผลิตและจ่ายน้ำให้ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองพังงา และพื้นที่รอบนอก เช่น ตำบลนบปริง ตำบลเกาะปันหยี และตำบลตากแดด มีผู้ใช้น้ำจากแหล่งผลิตนี้ จำนวน ๔,๔๖๔ ครัวเรือน และนอกจากนั้นยังมีแหล่งผลิตน้ำจากคลองมะรุ่ย ซึ่งทำการผลิตและจ่าย ให้ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทับปุด และพื้นที่รอบนอกในตำบลทับปุด โดยมีผู้ใช้น้ำ จากแหล่งผลิตนี้จำนวน ๗๓๑ ครัวเรือน สำหรับแผนงาน/โครงการที่จะดำเนินการในปี ๒๕๕๑ ของการประปาพังงา ได้แก่

- โครงการวางท่อขยายเขตการจำหน่ายน้ำไปยังที่ต่างๆ
- โครงการขยายเขตการจ่ายจากทางแยกเข้าโรงเรียนอนุบาลพังงาไปยังถนนใหม่ จนบรรจบถนน สายพังงาทับปุด สี่แยก รพช.ระยะทางประมาณ ๑,๒๐๐ เมตร
- โครงการขยายเขตการจ่ายน้ำไปตามถนนต่าง ๆ ที่ยังไม่มีท่อเมนจ่ายน้ำ ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบ ของ อบต.นบปริง อบต.ถ้ำน้ำผุด และอบต.ตากแดด

๒) การประปาท้ายเหมือง มีแหล่งผลิตน้ำจากสระเก็บน้ำดิบของการประปา บนเนื้อที่ประมาณ ๘๐ ไร่ ตั้งอยู่ที่ตำบลท้ายเหมือง อ.ท้ายเหมือง ทำการผลิตและจำหน่ายน้ำให้ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลท้ายเหมืองและส่งน้ำไปยังพื้นที่จำหน่ายน้ำโคกกลอย จ่ายน้ำให้ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลโคกกลอย และรอบนอกบางส่วน มีผู้ใช้น้ำ จากแหล่งผลิตนี้ จำนวน ๒,๑๕๐ ครัวเรือน

๓) การประปาตะกั่วป่า มีแหล่งผลิตน้ำบนเนื้อที่ประมาณ ๒๐ ไร่ ตั้งอยู่ที่ตำบลโคกเคียน อ.ตะกั่วป่า ใช้แหล่งน้ำจากน้ำตกบางอี และน้ำในขุมเหมืองโคกเคียน ทำการผลิตและจ่ายน้ำให้ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองตะกั่วป่า และรอบนอกบางส่วน เช่น ตำบลบางนายสี ตำบลโคกเคียน ตำบลบางม่วง สุดปลายท่อที่ชุมชนบ้านน้ำเค็ม และชุมชนผู้ประสบภัยบ้านพรุเตียว มีผู้ใช้น้ำจำนวน ๓,๒๘๒ ครัวเรือน กำลังการผลิตน้ำประปาในความรับผิดชอบในความรับผิดชอบของการประปาส่วนภูมิภาคในพื้นที่จังหวัดพังงา มีจำนวน ๔,๘๑๘,๐๐๐ ลบ.ม. ผลิตน้ำดิบได้ ๓,๕๘๙,๒๙๓ ลบ.ม.

๑.๕ ข้อมูลด้านเศรษฐกิจของจังหวัด

๑.๕.๑ สถานการณ์ด้านเศรษฐกิจของจังหวัด (ที่มา : สำนักงานคลังจังหวัดพังงา)

ภาวะเศรษฐกิจโดยรวมของจังหวัดพังงา ปีพ.ศ. ๒๕๖๐ ขยายตัว พิจารณาได้จาก ด้านอุปทานโดยดัชนีภาคการบริการของจังหวัดขยายตัวคิดเป็นร้อยละ ๓.๕ จากจำนวนผู้เยี่ยมเยือนที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดที่เพิ่มสูงขึ้นร้อยละ ๕.๐ เมื่อเทียบกับปีที่แล้ว ซึ่งเป็นผลมาจากการที่ภาครัฐและภาคเอกชนร่วมกันประชาสัมพันธ์เผยแพร่ และจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวของจังหวัดอย่างต่อเนื่อง อาทิ การร่วมมือกันของ ททท.กับ ททท.แฟรงก์เฟิร์ตประเทศเยอรมัน ในการสำรวจแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดพังงาเพื่อนำไปประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวของจังหวัด โครงการ“ท้าเที่ยวข้ามภาค”ซึ่งเป็นโครงการความร่วมมือระหว่างททท.พังงาร่วมกับผู้ประกอบการโรงแรมจัดขึ้นโดยการดึงคนภาคอีสานและภาคเหนือและการเจาะตลาดกลุ่มวัยรุ่นหรือกลุ่มที่เริ่มทำงานใหม่ๆให้มาเที่ยวพังงา โครงการพัฒนาอุตสาหกรรม สปา และธุรกิจบริการสุขภาพ ณบ้านโคกไคร ซึ่งเป็นพื้นที่แห่งเดียวในประเทศที่มีโคลนร้อนเพื่อสุขภาพ โครงการนากลางสมาร์ทฟาร์ม โดยการเปิดโฮมสเตย์ประชารัฐต่อยอดเกษตรให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวแบบพักค้างคืน การเปิดแหล่งท่องเที่ยววิถีชุมชนเชิงอนุรักษ์ “บ้านบางพัฒน์”อีกทั้ง ทางจังหวัดยังคงมีมาตรการด้านการรักษาความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่องโดยการจัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยว เพื่อรับเรื่อง ร้องเรียน ร้องทุกข์แก้ไขปัญหาและดูแลช่วยเหลือนักท่องเที่ยวเมื่อประสบเหตุ พร้อมกับจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์และเตือนภัยด้านการท่องเที่ยวซึ่งเป็นการสร้างความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัด ขณะเดียวกันดัชนีผลผลิตภาคอุสาหกรรม ขยายตัวเช่นกันคิดเป็นร้อยละ ๔.๘ สะท้อนได้จากการเพิ่มขึ้นของการใช้ไฟฟ้าภาคอุตสาหกรรม และปริมาณผลผลิตยางอัดแท่ง(STR CV ๕๐) ที่เพิ่มสูงขึ้นแม้อุตสาหกรรมการผลิตน้ำยางข้นและการผลิตไม้ยางแปรรูปจะลดลงก็ตาม ส่วนดัชนีผลผลิตภาคการเกษตรยังคงหดตัวคิดเป็นร้อยละ -๙.๒ โดยเฉพาะพืชเศรษฐกิจของจังหวัดอย่างยางพาราและปาล์มน้ำมัน

ซึ่งสาเหตุหลักมาจากปัจจัยลบด้านราคาผลผลิตที่ยังคงตกต่ำจากอุปทานส่วนเกินของโลกอยู่ในระดับสูง สำหรับด้านอุปสงค์ดัชนีการบริโภคของจังหวัดขยายตัวร้อยละ ๑๖.๘ สะท้อนได้จากเครื่องชี้ด้านการบริโภคที่สำคัญของจังหวัด เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บได้ จำนวนยอดการจดทะเบียนนั่งส่วนบุคคล และยอดการจดทะเบียนรถจักรยานยนต์ใหม่ที่ขยายตัวเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากกำลังซื้อของผู้บริโภคจากภาคบริการของจังหวัดและมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐ ตามมาตรการการช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อย(โครงการบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ) ส่วนด้านการลงทุนภาคเอกชนปรับตัวดีขึ้น สะท้อนได้จากจำนวนธุรกิจนิติบุคคลและยอดทุนจดทะเบียนใหม่ ที่เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ ๓๕.๔ และ๗.๒ ตามลำดับ โดยปีนี้กิจการที่เปิดดำเนินการใหม่ส่วนใหญ่ เป็นกิจการที่ประกอบธุรกิจเกี่ยวเนื่องกับซื้อขายสินค้า เช่น การซื้อขายอสังหาริมทรัพย์การจำหน่าย/ขายฝากทองคำและทองรูปพรรณกิจการค้ายาและยารักษาโรค ร้านสะดวกซื้อมินิมาร์ท เป็นต้น สำหรับด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของจังหวัดยังอยู่ในเกณฑ์ที่ดีพิจารณาได้จากสถานการณ์ด้านแรงงานของจังหวัดที่ปีนี้ยังคงมีผู้ที่ได้รับการบรรจุงานเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ ๒.๗ เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า และด้านปริมาณเงินฝากและปริมาณการปล่อยสินเชื่อของสถาบันการเงินยังมีเสถียรภาพ สำหรับอัตราเงินเฟ้อทั่วไปของจังหวัดประจำปี ๒๕๖๐ เพิ่มขึ้นอยู่ที่ร้อยละ ๒.๑ เมื่อเทียบกับปีที่แล้ว

๑.๕.๒ โครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดพังงา

เศรษฐกิจของจังหวัดพังงา มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๙ เท่ากับ ๖๓,๘๙๙ ล้านบาท ยังคงขึ้นอยู่กับภาคการท่องเที่ยวเป็นหลักโดยเฉพาะสาขาที่พักและบริการด้านอาหาร แต่ก็ยังต้องพึ่งพาภาคการเกษตรที่ช่วยเกื้อหนุน ประกอบด้วยภาคเกษตรที่มีมูลค่า จำนวน ๑๓,๔๘๘ ล้านบาท ภาคนอกเกษตรที่มีมูลค่า ๕๐,๔๑๑ ล้านบาท โดยมีสาขาการผลิต ที่สำคัญ ๆ ใน ๖ สาขา ดังนี้

❶ สาขาที่พักและบริการด้านอาหาร มูลค่า ๒๔,๖๗๓ ล้านบาท (สัดส่วนร้อยละ ๓๘.๖๑)
❷ สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง มูลค่า ๑๓,๔๘๘ ล้านบาท (สัดส่วนร้อยละ ๒๑.๑๑)
❸ สาขาการขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า มูลค่า ๕,๓๑๔ ล้านบาท (สัดส่วนร้อยละ ๘.๓๒)
❹ สาขาขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ และจักรยานยนต์ มูลค่า ๔,๕๔๙ ล้านบาท (สัดส่วนร้อยละ ๗.๑๒)
❺ สาขาการศึกษา มูลค่า ๒,๒๗๓ ล้านบาท (สัดส่วนร้อยละ ๓.๕๖)
❻ อื่นๆ รวม ๑๔ สาขา มูลค่า ๑๓,๖๐๒ ล้านบาท (สัดส่วนร้อยละ ๒๑.๒๙)

กราฟแสดงสัดส่วนเศรษฐกิจของจังหวัดพังงา

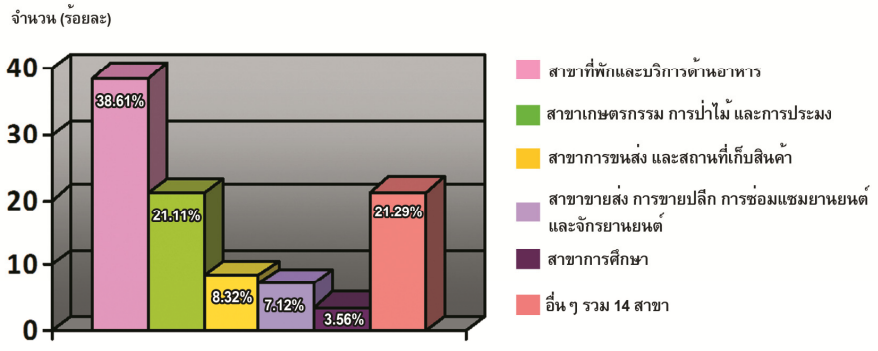

สัดส่วนเศรษฐกิจของจังหวัดพังงา

โครงสร้างเศรษฐกิจจังหวัดพังงาพึ่งพาภาคนอกเกษตร

หากจะพิจารณาจากสัดส่วนเศรษฐกิจของจังหวัดพังงา จะเห็นได้ว่ายังคงขึ้นอยู่กับภาคนอกเกษตร โดยในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๕๙ ที่มีมูลค่ามวลรวมภาคนอกเกษตร ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔.๑ ต่อปี โดยเฉพาะภาคการบริการเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะสาขาที่พักและบริการด้านอาหารเนื่องจากจังหวัดพังงา มีแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำของโลก มีการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวที่รองรับนักท่องเที่ยวให้เกิดความสะดวกสบาย น่าอยู่น่าเที่ยว ทำรายได้ในภาคการท่องเที่ยวที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง มีการลงทุนประกอบการโรงแรมที่พักและภัตตาคารที่สูงขึ้นอย่างทุกปี ประกอบกับประชาชนในพื้นที่ ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการท่องเที่ยวและการเป็นเจ้าภาพที่ดี ส่วนภาคเกษตรที่ประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่ยังคงประกอบอาชีพด้านการเกษตรที่เชื่อมโยงและเกี่ยวเนื่องกับภาคการท่องเที่ยว โดยเฉพาะในพื้นที่ อำเภอกะปง อำเภอเกาะยาว อำเภอท้ายเหมือง เป็นต้น มูลค่าผลิตภัณฑ์ในภาคเกษตรขยายลดลงร้อยละ ๐.๔ ต่อปี เนื่องจากสภาวะและปัจจัยต่างๆที่ไม่อำนวยต่อภาคเกษตรเช่น ปริมาณฝนที่ตกมากตลอดทั้งปี

๑.๕.๓ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดพังงา

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดพังงา ณ ราคาประจำปี ๒๕๕๘ มีมูลค่า ๔๗,๓๓๗ ล้านบาท มีขนาดเศรษฐกิจ รายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากร ๑๗๗,๓๕๐บาท/คน/ปี คิดเป็นลำดับที่ ๑๘ ของประเทศและลำดับที่ ๔ ของภาคใต้ รองมาจาก จังหวัดภูเก็ต กระบี่ และจังหวัดสุราษฎร์ธานี เศรษฐกิจโดยรวมขยายตัวร้อยละ ๓.๓ โดยสาขาการผลิตที่ทำรายได้ให้กับจังหวัด ๓ อันดับแรก ระหว่างปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๘ ประกอบด้วย สาขาโรงแรมและภัตตาคาร ร้อยละ ๒๗.๖๓ คิดเป็นมูลค่า ๑๓,๐๗๘ ล้านบาท รองลงมาคือสาขาเกษตรกรรมฯร้อยละ ๒๖.๔๔ คิดเป็นมูลค่า ๑๒,๕๑๕ ล้านบาท และสาขาการขนส่งและการคมนาคม ร้อยละ ๑๑.๙๗คิดเป็นมูลค่า ๕,๓๘๑ ล้านบาท ตามลำดับ

ตารางที่ ๑๐ แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดพังงา (GPP) ปี ๒๕๕๓ – ๒๕๕๙

หน่วย:ล้านบาท

สาขาการผลิต	มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี			มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาคงที่ (CVMs)			อัตราขยายตัว (%)
	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๕๙
ภาคเกษตร	**๑๓,๙๖๖**	**๑๒,๑๐๕**	**๑๓,๔๘๘**	**๗,๘๓๘**	**๖,๙๕๔**	**๖,๙๒๗**	**-๐.๔**
เกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง	๑๓,๙๖๖	๑๒,๑๐๕	๑๓,๔๘๘	๗,๘๓๘	๖,๙๕๔	๖,๙๒๗	-๐.๔
นอกภาคเกษตร	**๓๒,๖๖๓**	**๔๖,๐๑๙**	**๕๐,๔๑๑**	**๒๒,๓๗๔**	**๓๐,๔๗๙**	**๓๑,๗๒๙**	**๔.๑**
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๔๒๘	๕๑๖	๕๙๒	๓๐๕	๓๓๒	๓๓๖	๑.๑
การผลิต	๒,๒๔๗	๒,๑๐๙	๒,๑๖๕	๑,๐๗๙	๙๘๙	๙๖๖	-๒.๔
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	๖๐๖	๕๘๕	๖๑๗	๕๔๘	๕๔๐	๕๘๓	๗.๙
การจัดหาน้ำ การจัดการ การบำบัดน้ำเสียสิ่งปฏิกูล	๕๓	๖๐	๖๔	๒๗	๓๒	๓๓	๔.๐
การก่อสร้าง	๗๒๓	๘๖๒	๑,๐๙๙	๔๙๓	๖๑๓	๘๐๑	๓๐.๗

ตารางที่ ๑๐ (ต่อ)

สาขาการผลิต	มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี			มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาคงที่ (CVMs)			อัตราขยายตัว (%)
	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๕๙
การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และจักรยานยนต์	๓,๘๑๐	๓,๘๔๓	๔,๕๔๙	๑,๘๙๓	๑,๙๑๙	๒,๑๔๘	๑๑.๙
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	๔,๖๑๐	๔,๕๓๓	๕,๓๑๔	๓,๔๓๖	๓,๒๘๖	๓,๘๔๐	๑๖.๙
ที่พักและบริการด้านอาหาร	๙,๘๕๔	๒๒,๕๑๐	๒๔,๖๗๓	๙,๕๗๙	๒๐,๗๓๗	๒๐,๙๘๘	๑.๒
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๓๑๑	๓๒๕	๒๓๓	๔๘๖	๕๑๕	๓๖๖	-๒๘.๙
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๑,๘๒๑	๑,๙๙๓	๒,๑๕๐	๑,๑๘๑	๑,๒๙๒	๑,๓๗๖	๖.๕
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๑,๒๑๙	๑,๑๕๖	๑,๑๖๙	๑,๒๘๗	๑,๒๐๙	๑,๒๓๑	๑.๘
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	๑๒	๑๓	๑๘	๑๒	๑๔	๑๙	๓๕.๓
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	๑,๖๙๗	๒,๐๖๗	๒,๑๖๓	๑,๐๔๖	๑,๒๙๒	๑,๓๔๓	๓.๙
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	๑,๙๕๓	๒,๐๓๑	๒,๐๕๗	๑,๒๒๑	๑,๒๒๑	๑,๑๙๐	-๒.๖
การศึกษา	๒,๒๑๕	๒,๒๓๑	๒,๒๗๓	๑,๒๑๐	๑,๑๖๐	๑,๑๔๘	-๑.๐
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๘๒๒	๘๙๒	๙๕๑	๕๒๐	๕๔๔	๕๕๘	๒.๕
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	๕๙	๖๐	๗๕	๕๐	๕๔	๗๒	๓๔.๗
กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	๒๒๒	๒๓๔	๒๕๐	๑๗๔	๑๘๒	๑๙๑	๔.๙
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	**๔๖,๖๒๙**	**๕๘,๑๒๔**	**๖๓,๘๙๙**	**๒๘,๑๗๔**	**๓๔,๓๗๓**	**๓๕,๔๖๑**	**๓.๒**
รายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากร (บาท)	**๑๗๕,๘๑๖**	**๒๑๗,๗๖๓**	**๒๓๗,๙๗๑**	-	**-**	**-**	**-**
จำนวนประชากร(พันคน)	**๒๖๕**	**๒๖๗**	**๒๖๙**	-	**-**	**-**	**-**

ที่มา : สำนักงานคลังจังหวัดพังงา

ตารางที่ ๑๑ แสดง GRP, GDP, PER CAPITA CURRENT MARKET PRICES AND POPULATION เปรียบเทียบภาคใต้/จังหวัดพังงา

	ภาคใต้			จังหวัดพังงา		
ปี พ.ศ.	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙
GPP (Millions of baht)	๑,๑๔๐,๘๙๘	๑,๑๙๙,๓๑๕	๑,๓๒๒,๐๔๐	๔๔,๖๓๗	๔๗,๓๓๗	๖๓,๘๙๙
PER CAPITA(baht)	๑๒๕,๓๕๗	๑๓๐,๙๗๘	๑๔๓,๕๔๔	๑๖๘,๓๐๓	๑๗๗,๓๕๐	๑๔๓,๕๔๔
POPULATION (๑,๐๐๐ persons)	๙,๑๐๑.๒	๙,๑๕๖.๖	๙,๒๑๐	๒๖๕	๒๖๗	๒๖๙

ที่มา : สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๑.๕.๔ วิเคราะห์ปัจจัยมีผลกระทบต่อสภาวะเศรษฐกิจของจังหวัดพังงา

๑) สถานการณ์ความไม่สงบของภาคใต้ ซึ่งมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจในสาขาโรงแรมและภัตตาคารโดยเฉพาะจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยว

๒) ปริมาณของผลผลิตทางการเกษตรและปศุสัตว์ โดยเฉพาะพืชเศรษฐกิจและสัตว์ เศรษฐกิจที่ได้รับผลกระทบต่อต้นทุนการผลิตที่มีราคาสูง และผลผลิตราคาไม่แน่นอน เช่น ปุ๋ย ราคาขนส่ง ตลาดราคายางพารา และปาล์มน้ำมัน

๓) สภาวะอากาศที่เปลี่ยนแปลงมีมรสุมและฝนตกชุกตลอดปี ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจทั้งภาคเกษตรซึ่งทำให้เกษตรกรไม่สามารถเพาะปลูก หรือเข้าไปเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ หากสภาพภูมิอากาศและสภาพพื้นที่เอื้ออำนวยต่อการเกษตรทั้งพืชเศรษฐกิจ (ปาล์มน้ำมัน ยางพารา) และประมง รวมทั้งภาคนอกเกษตร เช่น การท่องเที่ยว โรงแรมและภัตตาคาร หรืออื่น ๆ ก็จะส่งผลให้ครัวเรือนมีรายได้เพิ่มขึ้น ประชาชนในพื้นที่มีคุณภาพชีวิตได้

๔) ราคาน้ำมันเชื้อเพลิงที่มีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

๒. ข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของจังหวัดพังงา

๒.๑ สถานการณ์ด้านการเกษตร

มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรของจังหวัดพังงา มีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้น ปี ๒๕๕๙ มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตร ณ ราคาประจำปี จำนวน ๑๓,๔๘๘ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก ๑๒,๑๐๕ ล้านบาท ในปี ๒๕๕๘ ตามปริมาณผลผลิตพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัด ซึ่งยางพาราและปาล์มน้ำมันยังเป็นกิจกรรมทางการเกษตรที่มีบทบาทสำคัญทางเศรษฐกิจ มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรที่ปรับตัวสูงขึ้นเป็นผลมาจากราคายางพาราที่มีราคาสูงขึ้นกว่าปี ๒๕๕๘ โดยเฉลี่ยกิโลกรัมละ ๖๓.๗๒ บาทในขณะที่ปีก่อนมีราคากิโลกรรมละ ๔๓.๕๘ บาท ส่งผลให้มูลค่าผลิตภัณฑ์สูงขึ้นตามไปด้วย ขณะเดียวกันด้านการประมงทะเลก็มีอัตราการขยายตัวมากกว่าปีก่อน

ตารางที่ ๑๒ แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) ภาคการเกษตร

ปี พ.ศ.	มูลค่าผลผลิตภาคเกษตร (ล้านบาท)	ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (ล้านบาท)	สัดส่วนต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม(GPP)ของจังหวัด (ร้อยละ)
๒๕๕๖	๑๕,๙๘๔	๔๒,๙๗๖	๓๗.๑๙
๒๕๕๗	๑๔,๔๐๘	๔๒,๘๘๐	๓๓.๖๐
๒๕๕๘	๑๒,๑๐๕	๔๗,๖๓๗	๒๕.๔๑
๒๕๕๙	๑๓,๔๘๘	๖๓,๘๙๙	๒๑.๑๐

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

เศรษฐกิจของจังหวัดพังงา ยังต้องพึ่งพาภาคเกษตร ซึ่งเป็นเศรษฐกิจรองที่สำคัญของจังหวัด นอกเหนือจากรายได้ภาคการท่องเที่ยว การผลิตยังคงอาศัยตามฤดูกาลเพาะปลูกและเก็บเกี่ยว แม้มูลค่าผลผลิตภาคเกษตรจะลดลงอย่างต่อเนื่องในปี ๒๕๕๘ ที่มีมูลค่า จำนวน ๑๒,๕๑๕ ล้านบาท สัดส่วนการผลิตร้อยละ ๒๕.๔๑ ลดลงต่ำสุดในรอบ ๓ ปี ปัจจัยหลักอันเกิดจากสภาพที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการผลิตจากอิทธิพลของลมมรสุมที่พัดผ่านอันดามันตลอดทั้งปีทำให้ฝนตกชุก เกษตรกรไม่สามารถเพาะปลูกหรือเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ รวมถึงราคาสินค้าภาคเกษตรที่ตกต่ำ ส่งผลให้พืชหลักลดลง ทั้งนี้ จังหวัดยังได้มุ่งเน้นการพัฒนาความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจการเกษตร การยกระดับรายได้ของเกษตรกรให้สูงขึ้นอย่างไรก็ตามในช่วงแผนพัฒนาจังหวัดที่ผ่านมา จังหวัดได้กำหนดแนวทางการพัฒนาการเกษตรให้ความสำคัญกับคุณภาพการผลิตมากขึ้น การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยเฉพาะยางพารา ปาล์มน้ำมัน อันเป็นพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัด สำหรับผลผลิตด้านการประมงในปี ๒๕๕๘ มีมูลค่าผลิตลดลงเพียบเล็กน้อย ร้อยละ ๘.๑ หรือมูลค่า ๓,๐๓๐ ล้านบาทจากที่เริ่มขยายตัวดีขึ้นในปี ๒๕๕๗ เนื่องจากปัญหาโรคตายด่วน (Early Mortality Syndrome :EMS) และความผันแปรของสภาพภูมิอากาศ

๒.๒ พื้นที่การทำเกษตรและครัวเรือนเกษตรกร

จังหวัดพังงามีพื้นที่ทั้งหมด ๒,๖๐๖,๘๑๒ ไร่ ในช่วงปี ๒๕๖๑ มีเนื้อที่ถือครองทางการเกษตร จำนวน ๑,๑๒๘,๘๒๔ ไร่ หรือร้อยละ ๔๓.๓๐ ของพื้นที่ทั้งหมด และมีครัวเรือนทั้งหมด ๑๑๑,๔๙๖ ครัวเรือนมีครัวเรือนเกษตรกรทั้งหมด ๔๔,๐๕๗ ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๕๑ ของครัวเรือนทั้งหมด

อำเภอที่มีพื้นที่ทำการเกษตรมากที่สุดคือ อำเภอคุระบุรี มีจำนวน๒๒๓,๕๓๖ไร่ จากพื้นที่ของอำเภอที่มีจำนวน ๕๗๓,๗๑๘ ไร่ หรือร้อยละ ๓๘.๙๖ในขณะเดียวกันด้านครัวเรือนที่ทำการเกษตร มีจำนวน ๖,๐๒๙ ครัวเรือน จากจำนวนครัวเรือน๑๑,๖๙๓ ครัวเรือน หรือร้อยละ ๕๑.๕๖ และมีจำนวนเกษตรกรจำนวน ๑๑,๕๗๕ ราย อำเภอตะกั่วทุ่ง มีจำนวนเกษตรกรมากที่สุด จำนวน ๑๘,๘๒๕ คน และมีพื้นที่ทำการเกษตร จำนวน ๒๓๕,๑๑๙ ไร่ เมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่ทั้งหมดของอำเภอ จำนวน ๓๘๑,๗๓๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๖๐ ของพื้นที่ทั้งหมด

พืชเศรษฐกิจสำคัญหลักของจังหวัดพังงา คือ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และพืชสวนอื่นๆ มีพื้นที่เพาะปลูกกระจายไปในทุกอำเภอ สำหรับ ยางพารามีพื้นที่ปลูกถึงจำนวน ๖๓๙,๗๖๙ ไร่ หรือร้อยละ ๕๖.๖๘ ของพื้นที่ทำการเกษตร ให้ผลผลิตรวม ๑๔๒,๗๙๗ ตัน มูลค่า ๗,๓๗๖.๒๙ ล้านบาท ในขณะที่ปาล์มน้ำมันมีพื้นที่ปลูก ๒๕๓,๓๕๙ ไร่ หรือร้อยละ ๒๒.๔๔ ของพื้นที่ทำการเกษตร ให้ผลผลิตรวม ๖๓๕,๒๕๐ ตัน มูลค่า ๒,๖๗๔.๔๑ ล้านบาท และพื้นที่ไม้ผล เช่น มะพร้าว จำนวน ๑๔,๘๘๕ ไร่ มังคุด จำนวน ๑๒,๓๖๗ ไร่ และทุเรียน จำนวน ๗,๔๘๓ ไร่ และพื้นที่ปลูกผักร้อยละ ๑.๕๘ เป็นต้น นอกจากนี้ ในส่วนของการปลูกข้าวในจังหวัดพังงา ซึ่งจังหวัดพังงาเน้นการปลูกข้าวเป็นวิถีชีวิตเพื่อบริโภคภายในครัวเรือน และเพื่อการท่องเที่ยวไม่เน้นเพื่อการจำหน่าย

ตารางที่ ๑๓ แสดงพื้นที่ทั้งหมดและพื้นที่ทำการเกษตร ปี ๒๕๖๑ แยกเป็นรายอำเภอ

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ทำการเกษตร (ไร่)	ครัวเรือนทั้งหมด (ครัวเรือน)	ครัวเรือนเกษตรกร (ครัวเรือน)	จำนวนเกษตรกร (ราย)
เมืองพังงา	๓๔๓,๔๗๐	๑๓๓,๘๘๖	๑๗,๑๓๓	๕,๖๖๖	๑๒,๒๙๕
กะปง	๓๖๗,๙๙๖	๑๒๑,๙๘๕	๖,๒๔๓	๓,๕๓๑	๑๑,๕๘๑
ตะกั่วทุ่ง	๓๘๑,๗๓๗	๒๓๕,๑๑๙	๑๖,๙๗๘	๗,๑๓๑	๑๘,๘๒๕
ตะกั่วป่า	๒๙๙,๐๘๖	๑๔๑,๔๙๕	๒๔,๗๓๘	๖,๗๕๔	๑๖,๗๔๙
เกาะยาว	๘๘,๑๖๖	๔๑,๙๑๖	๕,๑๖๒	๒,๘๕๓	๑๐,๙๘๔
คุระบุรี	๕๗๓,๗๑๘	๒๒๓,๕๓๖	๑๑,๖๙๓	๖,๐๒๙	๑๑,๕๗๕
ทับปุด	๑๗๐,๒๖๘	๗๐,๔๐๓	๘,๓๐๖	๔,๖๐๘	๑๕,๕๗๕
ท้ายเหมือง	๓๘๒,๓๗๑	๑๖๐,๔๘๔	๒๑,๒๔๓	๗,๔๘๕	๑๑,๒๒๗
รวม	**๒,๖๐๖,๘๑๒**	**๑,๑๒๘,๘๒๔**	**๑๑๑,๔๙๖**	**๔๔,๐๕๗**	**๑๐๘,๘๑๑**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา (ข้อมูล ณ เดือน สิงหาคม ๒๕๖๑)

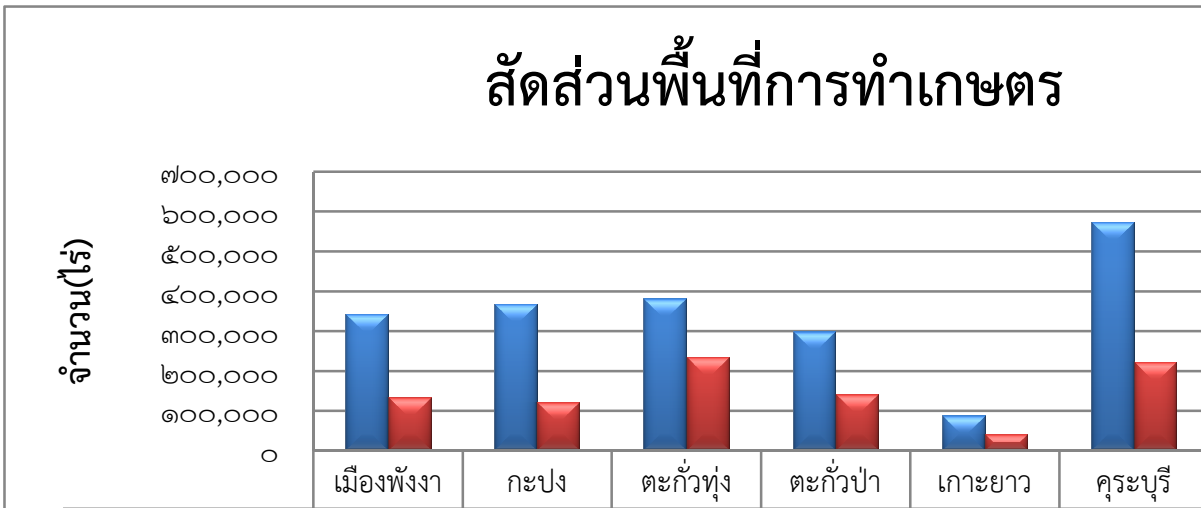

๒.๓ จำนวนแรงงานภาคเกษตร

ตารางที่ ๑๔ จำนวนแรงงานภาคเกษตรจังหวัดพังงา ปี พ.ศ. ๒๕๖๑

เพศ	จำนวน
ชาย	๓๕,๒๑๖
หญิง	๑๒,๕๕๙
รวม	**๔๗,๗๗๕**

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดพังงา

๒.๔ แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

พื้นที่ชลประทานและระบบชลประทาน (ที่มาข้อมูล: ชป./ทส, แผนพัฒนาจังหวัด)

ลักษณะภูมิประเทศจังหวัดพังงา ซึ่งประกอบด้วยภูเขาและทะเล ทำให้ระบบชลประทานมีประโยชน์ต่อพื้นที่ทางการเกษตร ได้ประมาณ ๕๔,๓๖๘ ไร่ (คิดเป็นร้อยละ ๖.๑๐ ของพื้นที่การเกษตรของจังหวัด) แยกเป็นพื้นที่ชลประทานขนาดกลาง ๒๘,๗๐๐ ไร่ พื้นที่ชลประทานขนาดเล็ก ๒๕,๖๖๘ ไร่ จำนวนครัวเรือนที่ได้รับประโยชน์ ๑,๖๗๑ ครัวเรือน ซึ่งจังหวัดได้พัฒนาระบบชลประทานเพื่อให้เกษตรกรสามารถนำน้ำจากแหล่งธรรมชาติที่มีอยู่อย่างจำกัดมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยมีโครงการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดใหญ่และขนาดกลางที่สำคัญ ซึ่งได้มีการสำรวจความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของโครงการเสนอกรมชลประทาน และได้รับความเห็นชอบให้กำหนดเป็นแผนการพัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำของจังหวัด ซึ่งจะดำเนินการในอนาคตจำนวน ๗ โครงการ โดยมีรายละเอียดสรุปได้ ดังนี้

ตารางที่ ๑๕ แสดงที่ตั้ง ความจุ และจำนวนพื้นที่ที่ได้รับประโยชน์จากโครงการก่อสร้างอ่างเก็บน้ำ

ที่	โครงการ	ที่ตั้ง	ความจุ (ล้าน ลบ.ม.)	พื้นที่รับประโยชน์ (ไร่)
๑.	อ่างเก็บน้ำคลองลำรูใหญ่	หมู่ ๑ ตำบลลำแก่น อำเภอท้ายเหมือง	๑๒.๗๘	๑,๒๐๐
๒.	อ่างเก็บน้ำคลองถ้ำ	หมู่ ๒ ตำบลตากแดด อำเภอเมือง	๒๐.๒๐	๓,๒๐๐
๓.	อ่างเก็บน้ำบ้านทุ่งขมิ้น	หมู่ ๔ ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า	๑๕.๕๐	๑๐,๐๐๐
๔.	อ่างเก็บน้ำคลองพรุ	หมู่ ๗ ตำบลบางทอง อำเภอท้ายเหมือง	๓.๐๐	๑๐,๐๐๐
๕.	อ่างเก็บน้ำคลองชาลี	หมู่ ๗ ตำบลคุระ อำเภอคุระบุรี	๔.๐๐	๑๕,๐๐๐
๖.	อ่างเก็บน้ำคลองดอกแดง	หมู่ ๕ ตำบลบางไทร อำเภอตะกั่วป่า	๓.๗๔	๔,๐๔๐
๗.	อ่างเก็บน้ำคลองลำไตรมาศ	หมู่ ๓ ตำบลโคกเจริญ อำเภอทับปุด	๕	๘,๐๐๐

ที่มา : โครงการชลประทานพังงา

ตารางที่ ๑๖ แสดงโครงการชลประทานในพื้นที่จังหวัดพังงา

ชื่อโครงการ	ที่ตั้ง	พื้นที่ชลประทาน/พื้นที่รับประโยชน์ (ไร่)
๑. ฝายคลองนาเตย	ตำบลบางทอง อำเภอท้ายเหมือง	๔,๐๐๐
๒. ฝายคลองถ้ำ	ตำบลตากแดด อำเภอเมือง	๓,๒๐๐
๓. ฝายคลองลำไตรมาศ	ตำบลโคกเจริญ อำเภอทับปุด	๔,๐๐๐
๔. ฝายคลองบ่อแสน	ตำบลบ่อแสน อำเภอทับปุด	๓,๖๐๐
๕. ฝายคลองนางย่อน	ตำบลคุระ อำเภอคุระบุรี	๑๕,๐๐๐
รวม		**๒๙,๘๐๐**

ที่มา : โครงการชลประทานพังงา

ตารางที่ ๑๗ แสดงโครงการชลประทานขนาดเล็กอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

ชื่อโครงการ	ที่ตั้ง	ความจุ (ลบ.ม.)	พื้นที่ชลประทาน/ พื้นที่รับประโยชน์ (ไร่)
๑. ฝายคลองทับยาว	ตำบลเหล อำเภอกะปง	-	๑,๕๐๐
๒. ฝายคลองบางเลน	ตำบลเหมาะ อำเภอกะปง	-	๘๐๐
๓. ฝายคลองตำหนัง	ตำบลบางวัน อำเภอคุระบุรี	-	๑,๔๐๐
๔. ฝายคลองลำรูใหญ่	ตำบลลำแก่น อำเภอท้ายเหมือง	-	๑,๕๐๐
๕.จัดหาแหล่งน้ำสนับสนุนโครงการมูลนิธิชัยพัฒนาศูนย์รวมพันธุ์ไม้ภูมิภาคสาขาจังหวัดพังงา	ตำบลบางวัน อำเภอคุระบุรี	๕,๔๐๐	๕๐๐
๖. ฝายคลองใน	ตำบลรมณีย์ อำเภอกะปง	-	๕๐๐
๗. อาคารอัดน้ำคลองน้ำแดง	ตำบลนาเตย อำเภอท้ายเหมือง	๓๐,๐๐๐	๑,๐๕๐

ที่มา : โครงการชลประทานพังงา

๒.๕ ข้อมูลสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัด

๒.๕.๑ ข้อมูลสินค้าเกษตร (พืช ปศุสัตว์ ประมง) ที่สำคัญของจังหวัด

➢ด้านพืช

ยางพารา เป็นพืชเศรษฐกิจอันดับหนึ่งของจังหวัดพังงา มีพื้นที่ปลูก ๖๓๙,๗๖๙ ไร่ ลดลงร้อยละ ๑๐.๓๒ จากปี ๒๕๖๐ เนื่องจากราคาผลผลิตตกต่ำ อีกทั้งเกษตรกรได้เข้าร่วมโครงการปรับเปลี่ยนพื้นที่ปลูกยางพาราเป็นพืชอื่นๆกับการยางแห่งประเทศไทยจังหวัดพังงาประกอบกับในฤดูฝนของจังหวัดพังงาสามารถกรีดยางพาราได้น้อย เกษตรกรจึงมักกรีดยางพาราในช่วงผลัดใบแทน และการใช้แรงงานในส่วน

ยางพาราส่วนใหญ่เป็นแรงงานต่างด้าวทำให้รายได้จากสวนยางพาราส่วนหนึ่งไหลออกนอกประเทศ และในอนาคตมีแนวโน้มการขาดแรงงานในการกรีดยางพาราในอนาคต

ปาล์มน้ำมัน เป็นพืชเศรษฐกิจอันดับสองรองจากยางพารา มีพื้นที่ปลูก ๒๕๓,๓๕๙ ไร่ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๖.๓๗ จากปี ๒๕๖๐ และมีแนวโน้มพื้นที่ปลูกเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากราคายางพาราตกต่ำทำให้เกษตรกรปรับเปลี่ยนพื้นที่มาปลูกปาล์มน้ำมันแทนยางพารา ประกอบกับสภาพอากาศที่มีฝนตกชุกเกือบตลอดทั้งปีของจังหวัดพังงาทำให้มีความเหมาะสมแก่การปลูกปาล์มน้ำมัน เกษตรกรบางส่วนยังขาดการจัดการสวนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันบางส่วนเป็นพื้นที่ลาดชัน การขนส่งปาล์มน้ำมันไปยังโรงงานมีระยะทางไกล ทำให้ต้นทุนการผลิตปาล์มน้ำมันสูงกว่าปกติ

ไม้ผล จังหวัดพังงา มีการปลูกไม้ผลเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ มังคุด ทุเรียน เงาะ ลองกอง มะพร้าว แตงโม สับปะรด จำปาดะ และละไม ซึ่งมีพื้นที่ปลูกประมาณ ๕๖,๒๔๓ ไร่ ส่วนมากเกษตรกรจะปลูกแบบผสมผสานหลายชนิดในพื้นที่เดียวกัน ทำเป็นอาชีพรอง โดยมีอาชีพหลักจากยางพาราและปาล์มน้ำมัน พื้นที่ปลูกไม้ผลค่อนข้างลดลงโดยเฉพาะ มังคุด เงาะ และลองกอง เนื่องจากราคาผลผลิตไม่แน่นอน อีกทั้งต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น และมีปัญหาด้านแรงงาน แต่พื้นที่ปลูกทุเรียนเพิ่มขึ้น เนื่องจากราคาผลผลิตที่สูงขึ้น ทำให้มีแรงจูงใจในการขยายพื้นที่ปลูกเพิ่มมากขึ้น

พืชผัก จังหวัดพังงามีพื้นที่ปลูกพืชผักประมาณ ๒๐,๘๕๗ ไร่ กระจายในทุกอำเภอขนาดพื้นที่ปลูกมีขนาดเล็ก หรือปลูกแซมในพืชหลักที่ยังเล็กก่อนให้ผลผลิต ทำให้พื้นที่ปลูกปรับเปลี่ยนไปตามพื้นที่ปลูกพืชหลัก ผลผลิตเน้นการบริโภคภายในท้องถิ่น การบริโภคพืชผักส่วนใหญ่จะนำเข้ามาจากจังหวัดใกล้เคียงเช่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช และจากภาคกลาง การปลูกพืชผักของเกษตรกรในจังหวัดพังงาประสบปัญหาจากสภาพภูมิอากาศ เนื่องจากมีฝนตกชุกทั้งปี และการระบาดของโรคและแมลงศัตรูพืช เกษตรกรนิยมปลูกพืชผักในช่วงหน้าแล้ง พืชผักที่เกษตรกรนิยมปลูกคือ พริก มะเขือ แตงกวา ถั่วฝักยาว และผักพื้นบ้าน

ตารางที่ ๑๘ พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๑

ที่	ชนิดพืช	เนื้อที่ปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่	ผลผลิตรวม (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)	จำนวนครัวเรือน	ราคาเฉลี่ย (บาท/ก.ก.)
๑	ยางพารา	๖๓๙,๗๖๙	๕๔๓,๕๔๕	๒๖๓	๑๔๒,๗๙๗	๗,๓๗๖.๒๙	๒๔,๐๗๔	๕๒.๒๒
๒	ปาล์มน้ำมัน	๒๕๓,๓๕๙	๒๐๙,๑๗๑	๓,๐๓๗	๖๓๕,๒๕๐	๒,๖๗๔.๔๑	๗,๘๘๔	๔.๒๑
๓	มังคุด	๑๒,๓๖๗	๑๒,๒๔๗	๖๒๐	๗,๕๙๐	๒๔๘.๙๕	๔,๘๖๒	๓๒.๘๐
๔	ทุเรียน	๗,๔๘๓	๗,๑๙๑	๔๓๓	๓,๑๑๕	๒๓๔.๗๐	๒,๑๕๙	๕๓.๙๔
๕	เงาะ	๕,๓๔๒	๕,๒๓๑	๖๔๑	๓,๓๕๒	๗๔.๓๕	๒,๘๙๙	๒๒.๑๘
๖	ลองกอง	๗,๒๒๐	๗,๐๘๖	๔๑๐	๒,๙๐๘	๖๕.๗๕	๓,๓๖๐	๒๒.๖๑
๗	มะพร้าว	๑๔,๘๘๕	๑๔,๑๓๐	๗๔๗	๘,๓๓๖	๑๔๒.๓๓	๔,๒๐๖	๑๗
๘	สะตอ	๙,๗๓๓	๙,๗๐๕	๘๕๐	๕,๙๒๐	๑๒๐.๒๓	๔,๖๘๕	๒๐
๙	สับปะรด	๕,๔๔๖	๕,๔๒๘	๒,๙๒๖	๑๑,๙๒๒	๑๔๔.๒๕	๒๔๒	๑๕

ตารางที่ ๑๘ (ต่อ)

ที่	ชนิดพืช	เนื้อที่ปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่	ผลผลิตรวม (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)	จำนวนครัวเรือน	ราคาเฉลี่ย (บาท/ก.ก.)
๑๐	มะม่วงหิมพานต์	๓,๐๗๑	๓,๐๔๘	๔๕๕	๑,๔๗๑	๔๓.๒๐	๒,๐๐๙	๒๗
๑๑	ข้าวนาปี	๑,๖๗๘	๑,๖๗๘	๓๓๑	๔๕๐	๘.๑๖	๙๑๕	๑๓
๑๒	ข้าวไร่ดอกข่า	๑,๗๓๖	๑,๗๓๖	๓๖๙	๕๑๓	๒๑.๒๐	๓๕๓	๖๖
๑๓	ทุเรียนสาลิกา	๕๑๕	๑๔๗	๑,๑๐๒	๒๘๗.๙๒	๖๑.๖๙	๓๕๓	๑๙๕
๑๔	แตงโม	๓,๐๐๐	๒,๙๗๘	๓,๐๖๘	๗,๔๔๐	๘๒.๔๕	๒๔๗	๑๒
๑๕	ผักเหมียง	๑,๘๔๘	๑,๘๔๘	๔๓๑	๖๔๒	๔๑.๔๘	๒,๑๙๓	๖๘
๑๖	มะนาว	๓๐๕	๓๐๐	๑,๐๒๙	๒๑๗	๑๐.๘๓	๔๑๕	๕๑
๑๗	มะละกอ	๑๙๕	๑๙๕	๓,๖๙๓	๑๖๔	๑.๘๙	๑,๓๐๗	๑๓
๑๘	พืชผักอื่นๆ	๓,๕๕๗	๓,๔๗๔	๙๙๗	๓,๔๖๙๒	๑๒๑.๑๗	๒,๔๔๖	๓๕
๑๙	ผักไฮโดรโปนิกส์	๑๐๕ โรง (ขนาด ๒x๗ม)		๑๘๐	๑๘.๗๗	๑.๕๐	๕๐	๘๐
รวม		**๙๗๑,๕๐๙**	**๘๒๙,๑๓๘**	**-**	**-**	**๑๑,๔๗๓.๓๓**	**-**	**-**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา (ข้อมูล ณ เดือน สิงหาคม ๒๕๖๑)

ตารางที่ ๑๙ แสดงข้อมูลพืชเศรษฐกิจที่สำคัญเนื้อที่ยืนต้นระดับอำเภอ ปี ๒๕๖๑

ชนิดพืช	อำเภอ								รวม (ไร่)
	เมือง	กะปง	ตะกั่วทุ่ง	ท้ายเหมือง	ทับปุด	เกาะยาว	คุระบุรี	ตะกั่วป่า	
ยางพารา	๗๒,๓๔๓	๘๖,๐๘๒	๑๕๗,๖๑๖	๑๓๐,๕๒๔	๓๓,๙๙๐	๑๕,๖๙๗	๗๑,๒๖๔	๗๒,๒๕๓	**๖๓๙,๗๖๙**
ปาล์มน้ำมัน	๒๔,๑๗๗	๓๓,๖๗๙	๑๕,๘๕๔	๓๖,๗๙๑	๔๖,๒๓๗	๖๒๖	๗๐,๗๐๖	๒๕,๒๘๙	**๒๕๓,๓๕๙**
มังคุด	๖๙๘	๔,๓๖๘	๙๐๕	๒,๐๖๕	๑๔๗	๘	๒,๑๖๔	๒,๐๑๒	**๑๒,๓๖๗**
ทุเรียน	๘๓๗	๑,๕๑๑	๘๙๕	๕๕๔	๘๕	๑๔	๑,๔๓๖	๒,๑๕๑	**๗,๔๘๓**
เงาะ	๕๐๒	๑,๒๓๘	๔๐๒	๗๘๐	๘๕	๑๐	๘๐๐	๑,๕๐๗	**๕,๓๔๒**
ลองกอง	๙๔๙	๙๖๗	๖๑๓	๑,๖๔๘	๔๐๓	๑๕	๑,๒๘๖	๑,๓๓๙	**๗,๒๒๐**
มะพร้าว	๑,๗๖๐	๑๕๘	๑,๑๖๕	๑,๓๖๑	๓๗๐	๒,๕๔๔	๔,๔๔๘	๓,๐๗๓	**๑๔,๘๘๕**
สะตอ	๑,๐๑๘	๖๒๗	๑,๓๘๘	๖๘๓	๔๘๐	๘๐๐	๔,๒๒๒	๕๑๕	**๙,๗๓๓**
สับปะรด	๕๑	๒๐	๓,๓๙๔	๑,๑๖๕	๒๔	๑๗	๕๓๐	๘๕	**๕,๒๘๖**

ตารางที่ ๑๙ (ต่อ)

ชนิดพืช	อำเภอ								รวม (ไร่)
	เมือง	กะปง	ตะกั่วทุ่ง	ท้ายเหมือง	ทับปุด	เกาะยาว	คุระบุรี	ตะกั่วป่า	
มะม่วงหิมพานต์	๑๓๓	๐	๐	๑๖๔	๐	๑,๐๐๙	๑,๕๘๓	๑๘๒	**๓,๐๗๑**
ข้าวนาปี	๐	๐	๐	๐	๑๔	๑,๖๖๔	๐	๐	**๒,๖๔๘**
ข้าวไร่ดอกข่า	๕๔๙	๐	๕	๙๔๔	๒๓๘	๐	๐	๐	**๑,๗๓๖**
ทุเรียนสาลิกา	๕	๒๖๐	๕๐	๑๐	๐	๐	๕	๒๐	**๕๑๕**
แตงโม	๒๘๙	๒๐๐	๓๐๔	๕๔๔	๒๐๐	๒๓๓	๑๑๒๐	๑๑๐	**๓,๐๐๐**
ผักเหมียง	๒๒๐	๗๗	๕๔๘	๓๔๐	๑๐๔	๐	๕๐๕	๕๔	**๑,๘๔๘**
มะนาว	๒๐	๕	๔๙	๕๔	๘	๐	๑๔๐	๒๙	**๓๐๕**
มะละกอ	๑๗	๑๐	๑๕	๗๓	๑๓	๐	๔๔	๒๓	**๑๙๕**
พืชผักอื่นๆ)	๙๒	๙๒	๓๑๕	๑,๔๖๔	๕๘	๑๓๓	๓๘๘	๑,๐๑๕	**๓,๕๕๗**
ผักไฮโดรโปนิกส์	๐	๐	๐	๘๐ (โรงเรือน)	๐	๑๕ (โรงเรือน)	๐	๑๕ (โรงเรือน)	**๑๑๐** (โรงเรือน)
รวม	**๑๐๓,๖๖๐**	**๑๒๙,๒๙๔**	**๑๘๓,๕๑๘**	**๑๗๙,๑๖๔**	**๘๒,๔๕๖**	**๒๒,๗๗๐**	**๑๕๖,๖๔๑**	**๑๐๙,๖๕๗**	**๙๗๒,๓๑๙**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา (ข้อมูล ณ เดือน สิงหาคม ๒๕๖๑)

๓ ยางพารา

ยางพารา เป็นพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัดพังงาในปี ๒๕๖๑ มีพื้นที่ปลูกยางพารา ๖๓๙,๗๖๙ ไร่ หรือร้อยละ ๕๖.๖๘ ของพื้นที่ทำการเกษตรทั้งจังหวัด ๑,๑๒๘,๘๒๔ ไร่ เนื้อที่เก็บเกี่ยวได้ ๕๔๓,๕๔๕ ไร่ ให้ผลผลิตเฉลี่ยกิโลกรรมละ ๒๖๓ ต่อไร่ ผลผลิตรวม ๑๔๒,๗๙๗ ตัน โดยเนื้อที่เก็บเกี่ยวได้ และผลผลิตรวมลดลงจากช่วง ๒ ปีที่ผ่านมา (พ.ศ.๒๕๕๙ - ๒๕๖๐) ร้อยละ ๑๗.๑๘ และร้อยละ ๘.๖๘ ทั้งนี้เนื่องจากยางพารายังคงประสบปัญหาจากการได้รับผลกระทบของภาวะราคาผลผลิตที่ยังผันผวน ทำให้เกษตรกรชะลอการกรีดยางและหันไปประกอบอาชีพนอกภาคเกษตรมากขึ้น เกษตรกรในบางครัวเรือนก็ลดพื้นที่การปลูกหันไปปลูกพืชอื่นทดแทน ประกอบกับในช่วง ๒-๓ ปี ที่ผ่านมามีปริมาณฝนตกชุกตลอดทั้งปี เนื่องจากภาคใต้ ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมพัดผ่านเกิดฝนตกชุกและน้ำท่วมในบางพื้นที่ ทำให้เกษตรกรไม่สามารถออกกรีดยางหรือเก็บเกี่ยวได้ในด้านมูลค่าผลผลิตยางพารามีมูลค่าคงที่ในช่วง ๓ ปี (พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๑) มีมูลค่าเฉลี่ย ๘๒๗๖.๘๒ ราคารับซื้อที่มีการปรับตัวขึ้นเล็กน้อยในปี ๒๕๖๐ จากกิโลกรัมละ ๔๓.๕๘ เป็นกิโลกรัมละ

๖๓.๗๒ บาท และจากปี ๒๕๖๐ เนื่องจากราคาผลผลิตตกต่ำ อีกทั้งเกษตรกรได้เข้าร่วมโครงการปรับเปลี่ยนพื้นที่ปลูกยางพาราเป็นพืชอื่นๆกับการยางแห่งประเทศไทยจังหวัดพังงา ประกอบกับในฤดูฝนของจังหวัดพังงาสามารถกรีดยางพาราได้น้อย เกษตรกรจึงมักกรีดยางพาราในช่วงผลัดใบแทนและการใช้แรงงานในส่วนยางพาราส่วนใหญ่เป็นแรงงานต่างด้าว ทำให้รายได้จากสวนยางพาราส่วนหนึ่งไหลออกนอกประเทศ และในอนาคตมีแนวโน้มการขาดแรงงานในการกรีดยางพาราในอนาคต

ตารางที่ ๒๐ แสดงผลผลิตด้านการเกษตร (ยางพารา) ในปี ๒๕๕๘ – ๒๕๖๐

ผลผลิตด้านการเกษตร (ยางพารา)									
ประเทศ/ภาคใต้/จังหวัด	พื้นที่ให้ผลผลิต (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิต/ไร่		
	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐
ประเทศ	๑๘,๔๒๕,๙๒๙	๑๘,๔๖๖,๔๘๙	๑๙,๒๒๑,๙๔๕	๔,๔๑๓,๗๔๘	๔,๓๔๒,๙๓๕	๔,๕๐๕,๑๘๒	๒๔๐	๒๓๕	๒๓๔
ภาคใต้	๑๒,๐๕๑,๓๖๕	๑๑,๔๙๔,๑๑๖	๑๒,๐๕๑,๗๕๖	๓,๑๒๓,๕๕๗	๓,๐๔๐,๖๐๙	๒,๙๓๖,๘๐๗	๒๕๙	๒๕๔	๒๔๔
กระบี่	๕๕๙,๓๔๒	๕๒๘,๘๘๖	๕๐๘,๔๓๖	๑๔๙,๘๒๕	๑๓๘,๓๒๔	๑๒๗,๑๐๙	๒๖๘	๒๖๒	๒๕๐
ตรัง	๑,๒๒๖,๓๔๘	๑,๒๐๙,๙๓๗	๑,๒๒๙,๑๒๘	๓๑๗,๔๖๖	๓๑๒,๕๕๓	๓๐๑,๑๓๖	๒๕๙	๒๕๘	๒๔๕
พังงา	๖๐๘,๖๔๘	๖๐๘,๖๔๘	๕๙๔,๑๗๖	๑๕๘,๘๕๗	๑๗๒,๔๓๑	๑๕๖,๓๘๗	๒๖๑	๒๘๓	๒๖๐
ภูเก็ต	๕๙,๒๓๕	๕๗,๒๙๘	๕๙,๑๙๒	๑๑,๐๙๕	๑๐,๔๕๔	๑๒,๗๒๖	๑๘๗	๑๘๒	๒๑๕
ระนอง	๒๖๙,๖๘๔	๒๖๘,๐๗๙	๒๘๓,๑๘๔	๖๒,๑๑๙	๕๗,๘๐๖	๖๕,๙๘๒	๒๓๐	๒๑๖	๒๓๓
สตูล	๓๕๕,๑๒๘	๓๕๕,๒๔๓	๓๖๓,๗๘๐	๙๑,๘๙๔	๙๐,๐๐๓	๘๘,๗๖๒	๒๕๙	๒๕๓	๒๔๔

ตารางที่ ๒๑ แสดงผลผลิตด้านการเกษตร (ยางพารา) ในปี ๒๕๕๙ -๒๕๖๑ในพื้นที่จังหวัดพังงา

ประเภท	ผลผลิตด้านการเกษตร (ยางพารา)		
	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑
เนื้อที่ปลูก(ไร่)	๗๗๔,๗๑๕	๗๓๔,๔๓๐	๖๓๙,๗๖๙
เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	๖๐๘,๖๔๘	๕๙๔,๑๗๖	๕๔๓,๕๔๕
ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	๒๘๓	๒๖๐	๒๖๓
ผลผลิตรวม (ตัน)	๑๗๒,๔๓๑	๑๕๖,๓๘๗	๑๔๒,๗๙๗
มูลค่า (ล้านบาท)	**๗,๔๐๘.๖๐**	**๙,๙๖๕**	**๗,๔๕๖.๘๖**
จำนวนครัวเรือนเกษตรกร	๒๑,๒๑๔	๑๙,๑๒๓	๒๔,๐๔๗
ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	๔๓.๕๘	๖๓.๗๒	๕๒.๒๒

ที่มา: สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา

ตารางที่ ๒๒ แสดงการผลิตยางรายอำเภอของ จังหวัดพังงาปี ๒๕๖๑

อำเภอ	พ.ท. ทั้งหมด (ไร่)	พ.ท.ให้ผลผลิต (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาขายเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่าผลผลิต (ล้านบาท)	จำนวนครัวเรือนเกษตรกร
เมืองพังงา	๗๒,๓๔๕	๖๐,๓๒๐	๑๕,๑๔๐	๒๖๓	๕๗.๓๗	๘๖๘.๕๘	๒,๔๗๕
กะปง	๘๖,๐๘๒	๗๒,๔๒๒	๑๙,๐๔๗	๒๖๓	๕๒.๔๙	๙๙๙.๔๘	๒,๒๗๓
ตะกั่วทุ่ง	๑๕๗,๖๑๖	๑๓๒,๗๖๐	๓๔,๑๑๙	๒๕๗	๔๖.๘๙	๑,๕๙๙.๘๔	๔,๔๐๔
ท้ายเหมือง	๑๓๐,๕๒๔	๑๐๗,๑๒๘	๒๙,๒๔๖	๒๗๓	๕๒.๘๓	๑,๕๔๕.๐๗	๕,๓๙๕
ทับปุด	๓๓,๙๙๐	๓๐,๙๐๕	๗,๔๔๘	๒๔๑	๕๐.๖๕	๓๗๗.๒๔	๒,๐๘๕
คุระบุรี	๗๑,๒๖๔	๖๕,๑๕๔	๑๗,๖๕๗	๒๗๑	๕๒.๗๗	๙๓๑.๗๖	๓,๓๒๙
เกาะยาว	๑๕,๖๙๗	๑๔,๘๐๗	๓,๖๘๗	๒๔๙	๕๒.๔๙	๑๙๓.๕๓	๑,๘๒๕
ตะกั่วป่า	๗๒,๒๕๓	๖๐,๐๔๙	๑๖,๔๕๓	๒๗๔	๕๒.๓๐	๘๖๐.๔๙	๒,๒๙๗
รวม	**๖๓๙,๗๖๙**	**๕๔๓,๕๔๕**	**๑๔๒,๗๙๗**	**๒๖๓**	**๕๒.๒๒**	**๗,๓๗๖.๒๙**	**๒๔,๐๔๗**

ที่มา: สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงาข้อมูล ณ เดือนสิงหาคม ๒๕๖๑

ปัจจัยที่เอื้อสนับสนุนต่อการผลิต

๑. จังหวัดได้ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยี การเพิ่มคุณภาพการผลิตยางพาราให้กับกลุ่มเกษตรกรและกลุ่มสหกรณ์

๒. การสนับสนุนการวิจัย และแปรรูป เพื่อสร้างมูลค่า เพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ยางพารา

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อมูลค่าผลผลิตยางพารา

๑. ปัญหาราคายางที่มีแนวโน้มลดลง การผลิตและการใช้ยางพาราของโลกมีความไม่สมดุล

๒. สภาพภูมิอากาศที่ไม่เอื้ออำนวยต่อเพาะปลูกยางพาราและการเก็บเกี่ยวหรือกรีดยางพารา เนื่องจากจังหวัดพังงามีฝนตกชุกตลอดทั้งปี

ปาล์มน้ำมัน

ปาล์มน้ำมัน เป็นพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญอีกกิจกรรมหนึ่งในภาคเกษตรของจังหวัดพังงาในปี ๒๕๖๑ มีพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน ๒๕๓,๓๕๙ ไร่ ร้อยละ ๒๒.๔๔ ของพื้นที่ทำการเกษตรทั้งจังหวัด ๑,๑๒๘,๘๒๔ ไร่ พื้นที่ หรือสัดส่วนร้อยละ ๓๙.๖๐ ของพื้นที่ปลูกยางพารา มีปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้นจากในช่วง ๒ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๐) โดยเพิ่มขึ้นในสัดส่วนร้อยละ ๕๘ และ ๔๕.๕๗ ในด้านมูลค่าราคาผลผลิตปาล์มน้ำมันมีมูลค่าจำนวน ๒,๖๗๔.๔๑ ล้านบาท ขยับตัวเพิ่มขึ้น จากในช่วง ๒ ปี (พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๐) เช่นกันในสัดส่วนร้อยละ ๐.๒๑โดยประมาณ ราคาเฉลี่ยในช่วง ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๑) ๔.๒๗ บาท/กิโลกรัม และปัจจัยความต้องการด้านพลังงานทดแทน ยังคงมีความต้องการในด้านการบริโภคและอุปโภค และความ

ต้องการผลผลิตปาล์มน้ำมันสูงขึ้น ส่งผลให้รายได้ของเกษตรกรเพิ่มขึ้น ซึ่งหากมองโดยรวม จะเห็นว่าแนวโน้มปาล์มน้ำมันในพื้นที่จังหวัดพังงา มีทิศทางการพัฒนาที่ดี ประกอบกับจังหวัดพังงา ได้พัฒนาการเพิ่มประสิทธิภาพด้านการผลิตปาล์มน้ำมันให้กับกลุ่มเกษตรกรกลุ่มสหกรณ์ มีองค์ความรู้ ในการเพิ่มผลผลิตตามความต้องการของตลาด การส่งเสริมการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ในการเพาะปลูก การปรับปรุงสายพันธุ์ ถ่ายทอดเทคโนโลยี ส่งเสริมการทำเกษตรแบบแปลงใหญ่รวมทั้งการสร้างเครือข่ายเกษตรกรพัฒนาเปอร์เซ็นต์น้ำมันปาล์ม ส่งผลให้มูลค่าผลผลิตปาล์มน้ำมัน รวมทั้งการขยายพื้นที่ปลูกเพิ่มสูงขึ้นตามลำดับ

ตารางที่ ๒๓ แสดงผลผลิตด้านการเกษตร (ปาล์มน้ำมัน) ในปี ๒๕๕๘ – ๒๕๖๐

ผลผลิตด้านการเกษตร (ปาล์มน้ำมัน)									
ประเทศ/ภาคใต้/จังหวัด	พื้นที่ให้ผลผลิต (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิต/ไร่		
	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐
ประเทศ	๔,๒๙๗,๓๘๕	๔,๕๖๓,๘๙๕	๔,๘๗๕,๕๐๑	๑๒,๐๔๖,๕๑๒	๑๐,๙๙๖,๖๕๓	๑๔,๒๔๑,๑๗๕	๒,๘๐๓	๒,๔๐๙	๒,๙๒๑
ภาคใต้	๓,๗๐๒,๐๑๒	๓,๘๙๒,๖๗๖	๔,๒๐๖,๔๓๔	๑๐,๘๕๗,๕๔๖	๙,๘๙๒,๐๑๖	๑๒,๘๒๘,๐๒๙	๒,๙๓๓	๒,๕๔๑	๓,๐๕๐
กระบี่	๙๖๕,๖๗๓	๙๙๘,๗๖๙	๑,๐๗๒,๒๓๘	๒,๙๗๖,๒๐๔	๒,๗๓๐,๖๓๔	๓,๓๔๙,๖๗๒	๓,๐๘๒	๒,๗๓๔	๓,๑๒๔
ตรัง	๑๕๙,๖๘๕	๑๖๕,๒๓๕	๑๗๑,๓๒๔	๔๖๐,๘๕๑	๔๒๒,๐๑๐	๕๑๒,๗๗๓	๒,๘๘๖	๒,๕๕๔	๒,๙๙๓
พังงา	๑๖๐,๓๕๐	๑๖๐,๓๕๐	๑๗๔,๐๕๒	๕๐๒,๒๑๖	๕๐๒,๒๖๘	๕๐๗,๕๓๖	๓,๑๓๒	๓,๑๓๒	๒,๙๑๖
ภูเก็ต	๑,๖๕๗	๑,๕๙๗	๑,๖๕๗	๔,๑๘๒	๓,๖๑๙	๔,๓๒๖	๒,๕๒๔	๒,๒๖๖	๒,๖๑๑
ระนอง	๗๖,๘๓๗	๘๗,๗๗๕	๑๐๑,๐๒๓	๒๑๘,๖๑๙	๒๐๓,๒๘๗	๓๑๑,๔๕๔	๒,๘๔๕	๒,๓๑๖	๓,๐๘๓
สตูล	๙๙,๘๗๑	๑๐๕,๘๕๔	๑๐๕,๙๒๒	๒๐๘,๙๖๘	๑๙๒,๘๖๖	๒๖๙,๗๘๓	๒,๐๙๒	๑,๘๒๒	๒,๕๔๗

ที่มา: สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา

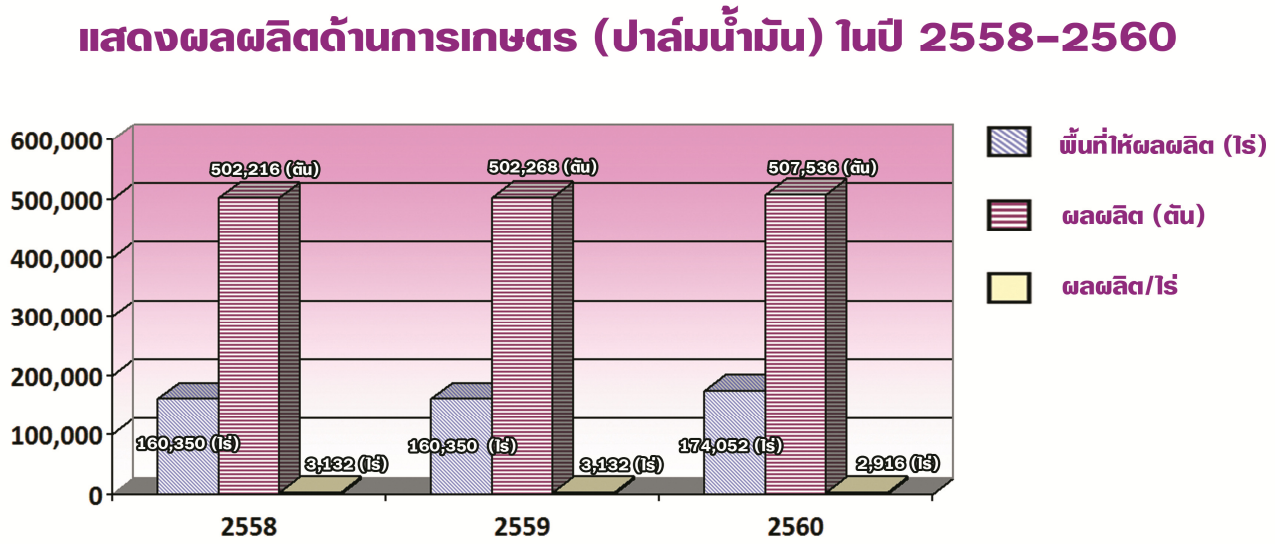

ตาราง ๒๔ แสดงผลผลิตด้านการเกษตร (ปาล์มน้ำมัน) ในปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ในพื้นที่จังหวัดพังงา

ประเภท	ผลผลิตด้านการเกษตร (ปาล์มน้ำมัน)		
	๒๕๕๙	**๒๕๖๐**	**๒๕๖๑**
เนื้อที่ปลูก(ไร่)	๑๗๘,๗๑๙	๒๑๗,๗๒๑	๒๕๓,๓๕๙
เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	๑๖๐,๓๕๓	๑๗๔,๐๕๒	๒๐๙,๑๗๑
ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	๓,๑๓๒	๒,๙๑๖	๓,๐๓๑
ผลผลิตรวม (ตัน)	๕๐๒,๒๖๘	๕๐๗,๕๓๖	๖๓๕,๒๕๐
มูลค่า (ล้านบาท)	**๒,๒๑๑.๖๒**	**๒,๒๑๗.๙๓**	**๒,๖๗๔.๔๑**
จำนวนครัวเรือนเกษตรกร	๙,๑๒๒	๑๓,๙๖๕	๗,๘๘๔
ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	๔.๒๒	๔.๓๗	๔.๒๑

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา

ตารางที่ ๒๕ แสดงข้อมูลการผลิตปาล์มน้ำมันรายอำเภอ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๑

อำเภอ	พ.ท. ทั้งหมด (ไร่)	พ.ท.ให้ผลผลิต (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาขายเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่าผลผลิต (ล้านบาท)	จำนวนครัวเรือนเกษตรกร
เมืองพังงา	๒๔,๑๗๗	๑๕,๖๐๔	๔๖,๕๑๖	๒,๙๘๑	๓.๗๔	๑๗๓.๙๗	๘๖๙
กะปง	๓๓,๖๗๙	๒๗,๔๗๑	๘๐,๔๒๕	๒,๙๒๗	๔.๑๒	๓๓๑.๓๕	๑,๑๘๗
ตะกั่วทุ่ง	๑๕,๘๕๔	๑๒,๔๕๔	๓๘,๗๐๗	๓,๑๐๘	๔.๗๘	๑๘๕.๐๒	๓๕๒
ท้ายเหมือง	๓๖,๗๙๑	๒๙,๘๙๖	๘๖,๕๑๙	๒,๘๙๔	๔.๐๖	๓๕๑.๒๗	๑,๓๑๒
ทับปุด	๔๖,๒๓๗	๓๙,๗๙๔	๑๒๙,๒๑๑	๓,๒๔๗	๔.๓๘	๕๖๕.๙๔	๑,๘๕๑
คุระบุรี	๗๐,๗๐๖	๖๔,๖๑๖	๑๙๘,๑๗๗	๓,๐๖๗	๔.๔๖	๘๘๓.๘๗	๑,๗๖๗
เกาะยาว	๖๒๖	๖๒๖	๑,๗๗๑	๒,๘๒๙	๓.๘๔	๖.๘๐	๑๗
ตะกั่วป่า	๒๕,๒๘๙	๑๘,๗๐๔	๕๓,๙๒๔	๒,๘๘๓	๔.๒๙	๒๓๑.๓๓	๕๒๙
รวม	**๒๕๓,๓๕๙**	**๒๐๙,๑๗๑**	**๖๓๕,๒๕๐**	**๓,๐๓๑**	**๔.๒๑**	**๒,๖๗๔.๔๑**	**๗,๘๘๔**

ที่มา: สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา ข้อมูล ณ เดือนสิงหาคม ๒๕๖๑

ปัจจัยที่เอื้อสนับสนุนต่อการผลิต

๑. จังหวัดได้ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยี การเพิ่มคุณภาพการผลิตปาล์มน้ำมันให้กับกลุ่มเกษตรกร และกลุ่มสหกรณ์

๒. การสนับสนุนการวิจัย ปรับปรุงพันธุ์ ถ่ายทอดเทคโนโลยี ส่งเสริมการทำเกษตรแบบแปลงใหญ่

๓. นวัตกรรมแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อมูลค่าผลผลิตปาล์มน้ำมัน

๑. ปัญหาต้นทุนการผลิตสูง เช่น ปุ๋ย และค่าพาหนะขนส่ง น้ำมันเชื้อเพลิง

๒. สภาพภูมิอากาศที่ไม่เอื้ออำนวยต่อเพาะปลูกปาล์มน้ำมันและการเก็บเกี่ยว เนื่องจากจังหวัดพังงามีฝนตกชุกตลอดทั้งปี

๓. เปอร์เซ็นต์น้ำมันต่ำ เพราะเกษตรกรตัดปาล์มดิบ ขายคละ ในขณะที่ลานเทรับซื้อคละ/แยกลูกร่วง/รดน้ำ/เติมสารเร่งสุก และโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มแข่งขันกันรับซื้อ เปอร์เซ็นต์น้ำมันที่ได้ต่ำประสิทธิภาพการผลิตต่ำ

ᘓ พืชเศรษฐกิจอื่นๆ

นอกจากปาล์มน้ำมันและยางพาราอันเป็นพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัดพังงาแล้วจังหวัดพังงายังมีพืชเศรษฐกิจอื่นๆ ที่เพาะปลูกและทำรายได้ให้กับเกษตรกรในพื้นที่ เช่น ทุเรียนสาลิกา มังคุด เงาะ ลองกอง มะพร้าว เป็นต้น โดยมีพื้นที่ปลูกในภาพรวม ในปี ๒๕๖๑ชะลอตัวจาก ๒ ปีที่ผ่านมา(พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๐) เนื่องจากปัจจัยหลายๆ ประเด็นเป็นตัวผันแปร ไม่ว่าจะเป็นสภาพภูมิอากาศราคาผลผลิตและความต้องการของตลาดการค้า แต่ในขณะเดียวกันพืชเศรษฐกิจบางชนิด เช่น มะพร้าว ทุเรียน มีแนวโน้มการปลูกที่ขยับตัวสูงขึ้น เป็นผลมาจากเกษตรกรส่วนหนึ่งที่ได้ปรับเปลี่ยนการปลูกทดแทนยางพาราและปาล์มน้ำมัน ที่ได้ผลกระทบจากราคาที่ลดลง ขณะเดียวกันมูลค่าผลผลิตขยับตัวเพิ่มขึ้นจากปี๒๕๖๐แต่เมื่อเปรียบเทียบกับปี ๒๕๕๙ มูลค่าผลผลิตถือว่าลดลงอย่างเห็นได้ชัด

ตารางที่ ๒๖ พืชเศรษฐกิจอื่น: เนื้อที่ ผลผลิต และมูลค่าผลิต ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑

พืชเศรษฐกิจอื่นๆ ปี ๒๕๕๘-๒๕๖๐												
ชนิดพืช	พื้นที่ปลูก(ไร่)			พื้นที่ให้ผลผลิต (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			มูลค่าผลผลิต (ล้านบาท)		
	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑
มังคุด	๑๒,๗๙๐	๑๒,๔๘๗	๑๒,๓๖๗	๑๒,๖๗๐	๑๒,๓๖๗	๑๒,๒๔๗	๖,๙๓๙	๓,๑๕๔	๗,๕๙๐	๔,๗๕๘	๗๘.๘๔	๒๔๘.๙๕
ทุเรียน	๗,๓๐๖	๗,๔๕๘	๗,๔๘๓	๗,๒๕๐	๗,๑๘๔	๗,๑๙๑	๓,๒๕๙	๑,๙๙๗	๓,๑๑๕	๒,๑๑๖	๑๓๙.๘๐	๒๓๔.๗๐
เงาะ	๕,๔๘๗	๕,๓๔๒	๕,๓๔๒	๕,๔๘๗	๕,๒๓๑	๕,๒๓๑	๒,๖๕๐	๑,๗๘๔	๓,๓๕๒	๒,๙๓๗	๔๔.๕๙	๗๔.๓๕
ลองกอง	๗,๔๐๗	๗,๒๒๐	๗,๒๒๐	๗,๐๗๑	๖,๙๗๒	๗,๐๘๖	๓,๕๓๒	๖๑๔	๒,๙๐๘	๓,๓๙๕	๒๔.๕๔	๖๕.๗๕
มะพร้าว	๑๔,๐๒๖	๑๔,๑๗๖	๑๔,๘๘๕	๑๐,๘๖๒	๑๑,๑๘๗	๑๔,๑๓๐	๘,๓๓๖	๖,๑๕๓	๘,๓๓๖	๔,๒๐๖	๑๒๓.๐๖	๑๔๒.๓๓
สะตอ	๙,๖๓๘	๙,๗๓๓	๙,๗๓๓	๖,๖๔๓	๖,๙๗๕	๙,๗๐๕	๕,๙๒๐	๕,๒๓๑	๕,๙๒๐	๔,๖๘๕	๑๓๐.๗๘	๑๒๐.๒๓
สับปะรด	๕,๒๘๖	๕,๔๔๖	๕,๔๔๖	๔,๒๒๑	๕,๒๘๖	๕,๔๒๘	๑๑,๙๒๓	๑๕,๕๙๔	๑๑,๙๒๒	๒๔๒	๒๓๓.๙๑	๑๔๔.๒๕
พืชผักอื่นๆ	๔,๐๖๒	๔,๗๕๒	๓,๕๕๗	๓,๙๓๖	๔,๖๙๘	๓,๔๗๔	๔,๓๘๙	๔,๖๘๔	๔,๖๙๒	๔,๔๔๗	๑๖๓.๙๔	๑๒๑.๑๗

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา

➢ ด้านปศุสัตว์

เศรษฐกิจในภาคเกษตรนอกจากจะมีเศรษฐกิจหลักในด้านยางพารา ปาล์มน้ำมัน และประมงแล้ว เกษตรปศุสัตว์ โดยเฉพาะการส่งเสริมการเลี้ยงโค กระบือ สุกร และไก่เนื้อ ยังนับว่าเป็นเศรษฐกิจที่จังหวัดพังงา ยังให้ความสำคัญควบคู่ขนานกัน แม้สถานการณ์ด้านการตลาดของผู้บริโภคอาจไม่แน่นอนนัก ทั้งการบริโภคภายในจังหวัดและการส่งออก แต่การขยายตัวของการผลิตที่สูงขึ้นเกษตรกรมีการส่งเสริมการเลี้ยงโค เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓.๑๗ ในปี ๒๕๕๙และเพิ่มขึ้นร้อยละ ๙.๕๖ ในปี ๒๕๖๐ในขณะเดียวกันด้านปริมาณการ

เลี้ยงกระบือ สุกร ไก่เนื้อ ไก่ไข่ และแพะ ก็มีปริมาณการเลี้ยงในปี ๒๕๖๐ที่สูงขึ้นจาก ๒ ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๕๘ – พ.ศ.๒๕๕๙) ร้อยละ ๓๕.๔๗ ,๑๐.๙๔ ,๑๐.๐๐ ,๑๐.๐๑ และร้อยละ ๗.๓๐ ตามลำดับ

หากพิจารณา ถึงปศุสัตว์ทั้งหมดจังหวัดพังงาผลิตไก่เนื้อได้มากที่สุด รองลงมาคือ ไก่ไข่ สุกร แพะ โคเนื้อ และกระบือ การเลี้ยงเป็นอาชีพทางเลือกที่มีแนวโน้มและอนาคตที่ดีของเกษตรกร ประกอบกับจังหวัดพังงาได้มีนโยบายให้การสนับสนุน ในด้านความปลอดภัยของอาหารเพื่อให้ประชาชนและผู้บริโภคสินค้าเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ที่มีคุณภาพและปลอดภัยปราศจากสารตกค้าง ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ที่มีบทบาทสำคัญ ในการผลักดันและกำหนดมาตรฐานและมาตรการต่างๆ เพื่อผลิตสินค้าปศุสัตว์ที่มีคุณภาพ ถูกสุขอนามัย ปลอดภัยให้ผู้บริโภคทั้งภายในและสู่ครัวอันดามัน และภาคใต้ มีการพัฒนาโรงฆ่าสัตว์ให้ได้มาตรฐานเท่าเทียม โรงฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออกและยกระดับสถานที่จำหน่ายเนื้อสัตว์สะอาดสู่มาตรฐาน และให้ความรู้ต่อผู้บริโภคในเรื่องการเลือกซื้อ ที่ปลอดภัยได้มาตรฐาน พร้อมสร้างแบรนด์สินค้าภายใต้แบรนด์ที่จังหวัดรับรอง นอกจากนี้ยังได้ร่วมมือกับคณะกรรมการกลางอิสลามในพื้นที่ตรวจรับรองโรงฆ่าสัตว์และสถานที่จำหน่ายเนื้อสัตว์ ให้ได้มาตรฐานอาหารฮาลาล เกิดความเชื่อมั่นแก่ผู้บริโภค เพื่อสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและก้าวสู่การเป็นครัวโลก

ตารางที่ ๒๗ ปริมาณการผลิตปศุสัตว์และผลิตภัณฑ์ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๐

ปศุสัตว์ ปี ๒๕๕๘-๒๕๖๐						
ประเภท	จำนวนตัว			ปริมาณผลการผลิต (ตัว/ฟอง)		
	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐
โคเนื้อ	๕,๐๐๐	๕,๑๕๕	๕,๗๐๐	๓,๘๐๐	๓,๘๐๐	๓,๘๕๐
กระบือ	๑,๖๙๙	๑,๗๑๙	๒,๖๖๔	๓๕๔	๓๖๓	๓๙๔
สุกร	๓๘,๕๐๐	๓๘,๕๐๐	๔๓,๒๓๐	๘๕,๕๙๕	๘๕,๕๙๕	๙๕,๑๐๖
ไก่เนื้อ	๖๘๐,๐๐๐	๖๘๒,๑๑๐	๗๕๗,๙๐๐	๓,๗๕๑,๕๕๐	๓,๗๕๑,๕๕๐	๔,๑๖๘,๔๕๐
ไก่ไข่	๔๔๕,๐๐๐	๔๔๕,๘๗๓	๔๙๕,๔๑๔	๑๓๐,๑๙๔,๙๑๖	๑๓๐,๑๙๔,๙๑๖	๑๔๔,๖๖๐.๘๘๐
แพะ	๘,๐๐๐	๘,๒๘๐	๘,๙๓๒	๑๖,๕๖๐	๑๖,๕๖๐	๑๘,๔๑๘

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์ จังหวัดพังงา

ตารางที่ ๒๘ จำนวนเกษตรกรและฟาร์มด้านปศุสัตว์ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๐

ปศุสัตว์ ปี ๒๕๕๘-๒๕๖๐						
ประเภท	จำนวนเกษตรกร (ฟาร์ม)			จำนวนฟาร์มที่ผ่าน GAP(ฟาร์ม)		
	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐
โคเนื้อ	๕๑๐	๕๑๐	๕๑๘	-	-	
สุกร	๖๕	๖๕	๖๗	๒๘	๒๘	๒๘
ไก่เนื้อ	๖๒	๖๒	๖๔	๕๐	๕๐	๕๐
ไก่ไข่	๑๙	๑๙	๑๙	๑๖	๑๖	๑๖
แพะ	๕๘๑	๕๘๑	๖๑๓	-	-	-

➢ ด้านประมง

จังหวัดพังงา เป็นจังหวัดที่มีความสำคัญทางด้านการประมงมากจังหวัดหนึ่ง เนื่องจากสภาพพื้นที่มีอาณาเขตติดต่อกับทะเลอันดามัน ดังนั้น อาชีพทำการประมงจึงเป็นอาชีพหลักสำคัญอีกอาชีพหนึ่งของจังหวัด โดยพื้นที่ทำการประมงส่วนใหญ่ คือ บริเวณท้องทะเลอันดามันไปจนสุดแนวเขตประเทศพม่า และในบริเวณอ่าวพังงา มีการทำประมงขนาดใหญ่ ด้วยเรืออวนดำหรืออวนล้อมจับอวนลอยปลาอินทรี อวนลากแผ่นตะเฆ่ อวนรุน อวนไดหมึก เป็นต้น และการประมงขนาดเล็กส่วนมากใช้เครื่องมือพื้นบ้าน ได้แก่ อวนลอยปลา อวนลอยปู อวนลอยกุ้ง ลอบปลา ลอบปู ลอบหมึก และระวะกุ้งเคย เป็นต้น

ตารางที่ ๒๙ ครัวเรือนการทำประมงในพื้นที่แยกตามประเภทการทำประมง ในช่วงปี พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๕๙

หน่วย : ครัวเรือน

ปี พ.ศ.	การประมงทะเลอย่างเดียว	การทำประมงเพาะเลี้ยงชายฝั่งอย่างเดียว	ทำการประมงแบบผสมทั้งประมงทะเลและเพาะเลี้ยงชายฝั่ง	รวม
๒๕๕๗-๒๕๕๙	๔,๓๙๕	๙๑๗	๒๗๒	๕,๕๘๔

ที่มา : กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

จังหวัดพังงา มีฟาร์มเลี้ยงกุ้งทะเลเกือบทั่วทั้งจังหวัด ยกเว้นอำเภอเกาะยาวและอำเภอกะปง มีจำนวน ๒๑๔ ฟาร์ม เป็นพื้นที่รวมทั้งหมด ๔,๙๐๑.๓๐ไร่ มีปริมาณผลผลิตกุ้งทะเล จำนวน ๘,๒๘๒.๔๗ ตัน แยกเป็น กุ้งขาว ๗,๐๗๖.๗๐ตัน และกุ้งกุลาดำ ๑,๒๐๕.๗๗ตัน

ตารางที่ ๓๐ แสดงข้อมูลการเลี้ยงกุ้งทะเลของจังหวัด พ.ศ.๒๕๖๑

ที่	อำเภอ	จำนวนฟาร์ม	พื้นที่ (ไร่)	การเพาะเลี้ยงกุ้งขาวแวนาไม			การเพาะเลี้ยงกุ้งกุลาดำ		
				ผลผลิต (ตัน)	ราคา (บาท/กก.)	มูลค่า (ล้านบาท)	ผลผลิต (ตัน)	ราคา (บาท/กก.)	มูลค่า (ล้านบาท)
๑	เมือง	๔๐	๗๐๙.๒๕	๕๗๖.๘๙	๑๖๗.๖๐	๙๖,๖๘๖,๗๖๔	๓๖๖.๒๔	๒๓๗.๑๑	๘๖,๘๓๙,๑๖๖.๔๐
๒	ท้ายเหมือง	๑๓	๓๓๖	๔๖๙.๑๘	๑๖๗.๖๐	๗๘,๖๓๔,๕๖๘	๑๖๗.๒๕	๒๓๗.๑๑	๓๙๖๕๖,๖๔๗.๕๐
๓	ตะกั่วป่า	๕๔	๑,๒๖๔.๖๕	๒,๘๖๒.๓๘	๑๖๗.๖๐	๔๗๙,๗๓๔,๘๘๘	๓๙๘.๔๕	๒๓๗.๑๑	๙๔,๔๗๖,๔๗๙.๕๐
๔	ตะกั่วทุ่ง	๖๔	๑,๑๒๕.๘๑	๕๖๘.๙๗	๑๖๗.๖๐	๙๕,๓๕๙,๓๗๒	๒,๘๔๖.๔๕	๒๓๗.๑๑	๖๗๔,๙๒๑,๗๕๙.๕๐
๕	คุระบุรี	๓๙	๑,๐๐๖	๑,๘๒๖.๗๐	๑๖๗.๖๐	๓๐๖,๑๕๔,๙๒๐	๔๕๓.๘๐	๒๓๗.๑๑	๑๐๗,๖๐๐,๕๑๘
๖	ทับปุด	๔๓	๙๖๒.๑๐	๕๓๖.๓๐	๑๖๗.๖๐	๘๙,๘๘๓,๘๘๐	๘๑๙.๘๒	๒๓๗.๑๑	๑๙๔,๓๘๗,๕๒๐.๒๐
๗	เกาะยาว	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
๘	กะปง	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
รวม		**๒๑๔**	**๔,๙๐๑.๓๐**	**๗,๐๗๖.๗๐**	**๑๘๐**	**๑,๒๗๓.๗๗**	**๑,๒๐๕.๗๗**	**๑๘๙**	**๒๒๗.๘๖**

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดพังงา

ด้านการประมงทางทะเลของจังหวัดพังงาประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๙ หดตัว เมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๘ พิจารณาได้จากจำนวนปริมาณปลาขึ้นท่าเทียบเรือ โดยมีจำนวนปริมาณปลาขึ้นท่าเทียบเรือทั้งสิ้น ๑๗๘,๖๕๖ตัน ลดลงจาก ๓๔๙,๒๔๗ ตัน เมื่อเทียบกับปีที่แล้ว จำนวน ๑๗๐,๕๙๑ ตัน

ตารางที่ ๓๑ แสดงปริมาณปลาขึ้นท่า ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐

ปี พ.ศ.	หน่วย	ปริมาณปลาขึ้นท่า
๒๕๕๗	ตัน	๒๔,๔๙๕.๐๐
๒๕๕๘	ตัน	๑๘,๓๐๘.๐๐
๒๕๕๙	ตัน	๒๘,๔๔๓.๐๐
๒๕๖๐	ตัน	๒๓,๑๑๗.๐๐

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดพังงา

จังหวัดพังงา มีจำนวนฟาร์มเลี้ยงปลาน้ำกร่อย จำนวน ๒๙๕ ฟาร์ม เนื้อที่รวม ๔๐.๒๖ ไร่ โดยแยกเป็นจำนวนฟาร์มเพาะเลี้ยงปลากะพง จำนวน ๑๒๓ ฟาร์ม พื้นที่ ๒๙.๔๗ ไร่ ฟาร์มเพาะเลี้ยงปลาเก๋า จำนวน ๑๗๒ ฟาร์ม พื้นที่ ๑๐.๗๙ ไร่ โดยอำเภอท้ายเหมืองมีจำนวนฟาร์มเพาะเลี้ยงสูงสุด รวมจำนวน ๑๒๓ ฟาร์ม

ตารางที่ ๓๒ ข้อมูลปริมาณผลผลิตและมูลค่าการเลี้ยงปลาน้ำกร่อยจังหวัดพังงา ปี พ.ศ.๒๕๕๗ - ๒๕๖๐

ปี	งบประมาณ	มูลค่า
๒๕๕๗	๙๐๒.๖๕	๑๗๖,๗๙๓.๐๑
๒๕๕๘	๗๓๑.๖๕	๑๖๕,๒๒๕.๖๐
๒๕๕๙	๕๖๙.๑๕	๕๖๙.๑๕
๒๕๖๐	๔๔๙.๐๐	๑๒๘,๙๐๗.๑๒
รวม	๒,๖๕๒.๔๕	๔๗๑,๔๙๔.๘๘

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัด

๒.๕.๒ แหล่งแปรรูป ตลาดกระจายสินค้า และข้อมูลสำคัญระดับจังหวัด

ตารางที่ ๓๓ ข้อมูลแหล่งแปรรูป ตลาดกระจายสินค้า และข้อมูลที่สำคัญระดับจังหวัด

ที่	ชื่อสินค้า	แหล่งแปรรูปที่สำคัญ		ตลาดกระจายสินค้า			
				ในจังหวัด		นอกจังหวัด	
		แห่ง	ระบุชื่อ	แห่ง	ระบุชื่อ	แห่ง	ระบุชื่อ
๑.	ยางพารา	๕	๑.บจ.พังงาพาราวู้ดอินดัสทรีส์ ๒.บจ.พังงาทิมเบอร์อินดัสทรีส์ ๓.บจ.ตะกั่วป่า ๔.บจ.ภูเก็ตลาเท็กซ์ ๕.บจ.สุพารา	-	-	-	-
๒.	ปาล์มน้ำมัน	๔	๑.บจ.ยูนิวานิชน้ำมันปาล์ม ๒.หจก.เพิ่มพูนทรัพย์ออยล์ ๓.หจก.แสงอรุณปาล์มออยล์	-	-	-	-

ข้อมูล ณ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

๒.๕.๓ ข้อมูลสินค้าเกษตรที่ได้รับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI)

ตารางที่ ๓๔ ข้อมูลสินค้าเกษตรที่ได้รับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI)

ชนิดสิ้นค้า	หน่วยนับ	จำนวน
ด้านพืช		
ทุเรียนสาลิกา	**ชนิด**	**๑**

๒.๕.๔ ข้อมูลมาตรฐานสินค้าเกษตร

ตารางที่ ๓๕ ข้อมูลมาตรฐานสินค้าเกษตร

มาตรฐาน/ชนิดสินค้า	จำนวน		
	ราย	แปลง	พื้นที่(ไร่)
GAP (พืช)			
ไม้ผล	**๑๒๖**	**๑๓๓**	**๖๖๐.๕**
- มังคุด	๙๗	๑๐๓	๕๗๕
- ลองกอง	๔	๔	๑๗.๕
- มะพร้าวน้ำหอม	๒	๒	๒
- ฝรั่ง	๒	๒	๓
- ส้มเขียวหวาน	๑	๑	๓
- เงาะ	๑	๑	๑.๕
- ทุเรียน	๑๙	๒๐	๕๘.๕
ผัก	๙	๒๒	๕.๒๘๔๒
กล้วย	๙	๑๔	๖๒.๙๓
มัลเบอร์รี่	๑	๑	๐.๑๓
เมลอน	๑	๑	๐.๐๙
เห็ด	๓	๓	๑.๕๓
ผักไฮโดรโปรนิกส์	๑๒	๑๗	๙.๙๕๔๘
ปาล์มน้ำมัน	๒๑๓	๒๔๓	๓,๐๔๖.๙๐
สมุนไพร	๓	๓	๔.๕๘
รวม	**๓๗๗**	**๔๓๗**	**๓,๗๘๗.๓๑๙**
<u>เกษตรอินทรีย์ (พืช)</u>	**๑๒**		**๘๒.๙๙**

ที่มา : ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพังงา

๒.๕.๕ ข้อมูลการเพาะปลูกและผลผลิตเก็บเกี่ยวของสินค้าเกษตรสำคัญของจังหวัดพังงา

ตารางที่ ๓๖ ข้อมูลการเพาะปลูกและช่วงเวลาเก็บเกี่ยวผลผลิตของสินค้าเกษตรจังหวัดพังงา

ชนิดสินค้า	ปี ๒๕๖๑											
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค
ไม้ผล												
๑. มังคุด												
ช่วงเวลาเพาะปลูก	←	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	→
ช่วงเวลาออกผลผลิต					←	—	—	→				
๒. ทุเรียน												
ช่วงเวลาเพาะปลูก	←	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	→
ช่วงเวลาออกผลผลิต					←	—	→					
๓. เงาะ												
ช่วงเวลาเพาะปลูก	←	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	→
ช่วงเวลาออกผลผลิต					←	—	→					
พืชไร่												
๑. ข้าวนาปี												
ช่วงเวลาเพาะปลูก							←	→				
ช่วงเวลาออกผลผลิต												↔
๒. ข้าวไร่ดอกข่า												
ช่วงเวลาเพาะปลูก								↔				
ช่วงเวลาออกผลผลิต												↔
๓. แตงโม												
ช่วงเวลาเพาะปลูก									↔	—	→	
ช่วงเวลาออกผลผลิต	↔											↔
พืชผัก												
๑.ผักไฮโดรโปรนิกส์												
ช่วงเวลาเพาะปลูก	←	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	→
ช่วงเวลาออกผลผลิต	←	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	→

ที่มา: สำนักงานเกษตรจังหวัด

๒.๖ สถาบันเกษตรกรและองค์กรเกษตรกร

๒.๖.๑ ข้อมูลกลุ่มเกษตรกรจังหวัด

ตารางที่ ๓๗ จำนวนกลุ่มและจำนวนสมาชิกสถาบันเกษตรกรจังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๑

ที่	อำเภอ	กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร		กลุ่มยุวเกษตรกร		กลุ่มส่งเสริมอาชีพ		วิสาหกิจชุมชน	
		จำนวน (กลุ่ม)	สมาชิก (คน)	จำนวน (กลุ่ม)	สมาชิก (คน)	จำนวน (กลุ่ม)	สมาชิก (คน)	จำนวน (กลุ่ม)	สมาชิก (คน)
๑	เมืองพังงา	๑๗	๑๖๓	๘	๑๐๘	๕	๗๐	๓๕	๕๖๕
๒	กะปง	๒๒	๑,๒๕๘	๔	๘๐	๕	๑๘๐	๔๒	๑,๓๘๕
๓	ตะกั่วทุ่ง	๑๐	๒๔๓	๓	๕๘	๑	๓๔	๒๕	๘๑๐
๔	ท้ายเหมือง	๖	๒๕๐	๖	๑๒๐	๑	๓๐	๕๘	๑,๔๓๙
๕	ทับปุด	๑๙	๗๑๑	๗	๑๖๐	๑	๔๕	๓๗	๗๗๘
๖	คุระบุรี	๑๒	๒๔๘	๔	๘๐	๑	๑๒	๗๘	๑,๓๖๒
๗	ตะกั่วป่า	๔	๓๖	๙	๑๓๕	๑	๒๒	๔๑	๗๑๘
๘	เกาะยาว	๔	๘๐	๐	๐	๑	๑๕๐	๓๗	๘๔๒
รวม ๘ อำเภอ		**๙๔**	**๒,๙๘๙**	**๔๑**	**๗๔๑**	**๑๖**	**๕๔๓**	**๓๕๓**	**๗,๘๙๙**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงาข้อมูล ณ เดือนสิงหาคม ๒๕๖๑

ตารางที่ ๓๘ แสดงจำนวนกลุ่มเกษตรกรจังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๐

ที่	อำเภอ	ประเภทกลุ่มเกษตรกร			รวม
		ทำสวน	ทำนา	ประมง	
๑	เมือง	๓	๑	๐	**๔**
๒	กะปง	๓	๐	๐	**๓**
๓	ตะกั่วทุ่ง	๓	๐	๑	**๔**
๔	ตะกั่วป่า	๑	๐	๐	**๑**
๕	เกาะยาว	๐	๐	๐	**๐**
๖	คุระบุรี	๑	๐	๐	**๑**
๗	ทับปุด	๒	๒	๐	**๔**
๘	ท้ายเหมือง	๔	๐	๐	**๔**
รวม		**๑๗**	**๓**	**๑**	**๒๑**

ที่มา : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดพังงา

๒.๖.๒ ข้อมูลกลุ่มสหกรณ์ของจังหวัด

ตารางที่ ๓๙ แสดงจำนวนสหกรณ์ของจังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๐

ที่	อำเภอ	ประเภทสหกรณ์				รวม
		การเกษตร	บริการ	ออมทรัพย์	ประมง	
๑	เมือง	๘	๐	๔	๑	๑๓
๒	กะปง	๖	๐	๐	๐	๖
๓	ตะกั่วทุ่ง	๔	๑	๐	๐	๕
๔	ตะกั่วป่า	๓	๔	๐	๑	๘
๕	เกาะยาว	๒	๐	๐	๐	๒
๖	คุระบุรี	๓	๐	๐	๐	๓
๗	ทับปุด	๓	๐	๐	๐	๓
๘	ท้ายเหมือง	๗	๐	๑	๐	๘
รวม		๓๖	๕	๕	๒	๔๘

ที่มา : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดพังงา

๒.๖.๓ ข้อมูลจำนวนอาสาสมัครเกษตรของจังหวัด

ตารางที่ ๔๐ แสดงจำนวนอาสาสมัครเกษตรของจังหวัดพังงา

อำเภอ	ประเภทอาสาสมัครเกษตร								
	บัญชี	ประมง	ปศุสัตว์	หมอดิน	เกษตรหมู่บ้าน	ชลประทาน	เศรษฐกิจการเกษตร	ปฏิรูปที่ดิน	ยางพารา
เมือง	๙	๕	๑	๕๐	๔๒	๒	๑	๐	๑๕
กะปง	๗	๘	๖	๒๘	๒๒	๐	๑	๐	๑๓
ตะกั่วทุ่ง	๘	๙	๗	๗๕	๗๕	๐	๐	๖	๓๐
ตะกั่วป่า	๔	๗	๔	๕๖	๕๘	๐	๐	๙	๑๗
เกาะยาว	๔	๓	๕	๒๒	๑๘	๐	๐	๓	๐
คุระบุรี	๔	๖	๖	๓๒	๓๓	๔	๑	๐	๑๓
ทับปุด	๖	๑๖	๗	๔๗	๓๘	๔	๐	๐	๑๔
ท้ายเหมือง	๙	๖	๑๑	๕๗	๔๘	๒	๐	๐	๔๒
รวม	**๕๑**	**๖๐**	**๔๗**	**๓๖๗**	**๓๓๔**	**๑๒**	**๓**	**๑๘**	**๑๔๔**

ที่มา : หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพังงา(ข้อมูล ณ วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๙)

๒.๖.๔ จำนวนปราชญ์เกษตรของจังหวัด

ตารางที่ ๔๑ แสดงจำนวนปราชญ์เกษตรของแผ่นดินแยกรายอำเภอ

อำเภอ	ชื่อ – สกุล	สาขา
ตะกั่วทุ่ง	๑. นายสมพงษ์ พรผล ๒. นายสืบศักดิ์ จินดาพล	ผู้นำชุมชนและเครือข่าย
กะปง	๑. นายเอนก จีวะรัตน์	เศรษฐกิจพอเพียง

ตารางที่ ๔๒ แสดงจำนวนปราชญ์ชาวบ้านแยกรายอำเภอ(ศพก.)

อำเภอ	จำนวน (ราย)	ชื่อ – สกุล
เมืองพังงา	๑ ราย	นายสุทัศน์ กาละสังข์
กะปง	๑ ราย	นายเอนก จีวะรัตน์
ตะกั่วทุ่ง	๑ ราย	นายสมพงษ์ พรผล
ตะกั่วป่า	๑ ราย	นายชัชวาล วิริยะนรอนันต์
ทับปุด	๑ ราย	นายโกศล คุ้มครอง
ท้ายเหมือง	๑ ราย	นายศิริ กิติศักดิ์
คุระบุรี	๑ ราย	นายวิรัช พืชชน
เกาะยาว	๑ ราย	นายเดชา เรืองสมุทร

๒.๗ การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม Zoning by Agri-map จังหวัดพังงา

➢ **ปาล์มน้ำมัน**

ตารางที่ ๔๓ แสดงเขตความเหมาะสมสำหรับปลูกปาล์มน้ำมันจังหวัดพังงา

จังหวัด	อำเภอ	พื้นที่แยกตามเขตเหมาะสมพืชเศรษฐกิจปาล์มน้ำมัน (ไร่)					
		เขตป่าไม้	ไม่เหมาะสม	เหมาะสมสูง	เหมาะสมปานกลาง	เหมาะสมน้อย	รวมทั้งหมด
พังงา	กะปง	๔,๒๔๖	๒,๒๐๓	๓,๙๕๔	๙๓	๑,๖๓๖	๑๒,๑๓๒
	เกาะยาว	๘	-	๑๒	๑๒	-	๓๒
	คุระบุรี	๑๐,๖๔๓	๔,๓๐๙	๙,๔๓๘	๒๖๒	๓,๗๑๗	๒๘,๓๖๙
	ตะกั่วทุ่ง	๒๗๗	๑,๐๗๖	๑,๙๖๔	๕๙๘	๑,๘๖๘	๕,๗๘๓

ตารางที่ ๔๓ (ต่อ)

จังหวัด	อำเภอ	พื้นที่แยกตามเขตเหมาะสมพืชเศรษฐกิจปาล์มน้ำมัน (ไร่)					
		เขตป่าไม้	ไม่เหมาะสม	เหมาะสมสูง	เหมาะสมปานกลาง	เหมาะสมน้อย	รวมทั้งหมด
	ตะกั่วป่า	๒,๐๒๕	๙๙๒	๔,๔๐๕	๓๔๑	๕๒๘	๘,๒๙๑
	ทับปุด	๓,๘๒๐	๗,๑๐๒	๑๒,๕๖๑	๑,๕๔๐	๓,๒๘๗	๒๘,๓๑๐
	ท้ายเหมือง	๓,๐๘๔	๙๑๖	๕,๙๗๘	๙๔๑	๒,๓๙๒	๑๓,๓๑๑
	เมืองพังงา	๒,๙๖๖	๓,๐๒๔	๓,๖๑๙	๓๙๗	๑,๖๙๐	๑๑,๖๙๖
รวม		**๒๗,๐๖๙**	**๑๙,๖๒๒**	**๔๑,๙๓๑**	**๔,๑๘๔**	**๑๕,๑๑๘**	**๑๐๗,๙๒๔**

ที่มา : สถานีพัฒนาที่ดินพังงา (ข้อมูล ณ วันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๐)

➢ **ยางพารา**

ตารางที่ ๔๔ แสดงเขตความเหมาะสมสำหรับปลูกยางพาราจังหวัดพังงา

จังหวัด	อำเภอ	พื้นที่แยกตามเขตเหมาะสมพืชเศรษฐกิจยางพารา (ไร่)					
		เขตป่าไม้	ไม่เหมาะสม	เหมาะสมสูง	เหมาะสมปานกลาง	เหมาะสมน้อย	รวมทั้งหมด
พังงา	กะปง	๓๓,๗๐๓	๓๓,๓๐๖	-	๓๓,๐๓๘	๓,๒๑๗	๑๐๓,๒๖๔
	เกาะยาว	๙,๔๓๑	๕,๘๑๕	๓,๔๓๙	๓,๘๔๓	๔๖๑	๒๒,๙๘๙
	คุระบุรี	๒๔,๒๓๗	๔,๕๒๓	-	๓๖,๗๗๖	๕,๗๔๙	๗๑,๒๘๕
	ตะกั่วทุ่ง	๑๒,๙๓๙	๔๙,๐๓๘	๒,๑๔๗	๙๕,๔๒๑	๘,๓๗๔	๑๖๗,๙๑๙
	ตะกั่วป่า	๑๕,๐๙๒	๑๒,๐๖๔	-	๒๕,๓๑๙	๒,๔๐๕	๕๔,๘๘๐
	ทับปุด	๒๓,๕๕๘	๕,๐๒๗	๒,๘๘๓	๒๙,๕๐๙	๑๗๒	๖๑,๑๔๙
	ท้ายเหมือง	๕๔,๖๕๓	๒๑,๙๗๓	-	๙๙,๒๑๖	๒,๐๙๑	๑๗๗,๙๓๓
	เมืองพังงา	๓๖,๔๒๔	๑๗,๑๖๐	๓๙	๓๔,๔๖๙	๘๘๐	๘๘,๙๗๒
รวม		**๒๑๐,๐๓๗**	**๑๔๘,๙๐๖**	**๘,๕๐๘**	**๓๕๗,๕๙๑**	**๒๓,๓๔๙**	**๗๔๘,๓๙๑**

ที่มา : สถานีพัฒนาที่ดินพังงา(ข้อมูล ณ วันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๐)

➢ **ข้าว**

ตารางที่ ๔๕ แสดงเขตความเหมาะสมสำหรับปลูกข้าวจังหวัดพังงา

จังหวัด	อำเภอ	พื้นที่แยกตามเขตเหมาะสมพืชเศรษฐกิจข้าว(ไร่)					
		เขตป่าไม้	ไม่เหมาะสม	เหมาะสมสูง	เหมาะสมปานกลาง	เหมาะสมน้อย	รวมทั้งหมด
พังงา	เกาะยาว	๑๖๖	๕๗๗	-	-	๑,๗๘๑	๒,๕๒๔
	ตะกั่วป่า	-	๕๑	-	-	๒๐๒	๒๕๓
รวม		**๑๖๖**	**๖๒๘**	**-**	**-**	**๑,๙๘๓**	**๒,๗๗๗**

➢ **ไม้ผล (เงาะ มังคุด ทุเรียน)**

ตารางที่ ๔๖ แสดงเขตความเหมาะสมสำหรับปลูกเงาะ มังคุด ทุเรียน จังหวัดพังงา

จังหวัด	อำเภอ	พื้นที่แยกตามเขตเหมาะสมพืชเศรษฐกิจเงาะ มังคุด ทุเรียน (ไร่)				
		ไม่เหมาะสม	เหมาะสมสูง	เหมาะสมปานกลาง	เหมาะสมเล็กน้อย	รวมทั้งหมด
พังงา	กะปง	๒๔๗	-	๑,๓๔๗	-	๑,๕๙๔
	เกาะยาว	๑๒	-	๒	-	๑๔
	คุระบุรี	๔๒๐	-	๓,๖๐๘	-	๔,๐๒๘
	ตะกั่วทุ่ง	๑๘๓	-	๑,๑๘๓	-	๑,๓๖๖
	ตะกั่วป่า	๓๕๐	-	๑,๖๖๖	-	๒,๐๑๖
	ทับปุด	-	-	๑๕๗	-	๑๕๗
	ท้ายเหมือง	๔๗	-	๑,๒๙๓	-	๑,๓๔๐
	เมืองพังงา	๓๒	-	๔๓๒	-	๔๖๔
รวม		**๑,๒๙๑**	-	**๙,๖๘๘**	**-**	**๑๐,๙๗๙**

ที่มา : สถานีพัฒนาที่ดินพังงา(ข้อมูล ณ วันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๐)

➢ **มะพร้าว**

ตารางที่ ๔๗ แสดงเขตความเหมาะสมสำหรับปลูกมะพร้าว จังหวัดพังงา

จังหวัด	อำเภอ	พื้นที่แยกตามเขตเหมาะสมพืชเศรษฐกิจมะพร้าว (ไร่)				
		ไม่เหมาะสม	เหมาะสมสูง	เหมาะสมปานกลาง	เหมาะสมเล็กน้อย	รวมทั้งหมด
พังงา	กะปง	๖๒	-	๖๕	๑๑	๑๓๘
	เกาะยาว	๑,๕๔๒	๑๖	๓,๙๔๔	๒๒๕	๕,๗๒๗
	คุระบุรี	๕๐๙	-	๖๑๖	๘๐๕	๑,๙๓๐
	ตะกั่วทุ่ง	๑๓๕	-	๑,๗๔๔	๑๖๔	๒,๐๔๓
	ตะกั่วป่า	๑๔๐	-	๒,๒๓๒	๒๘	๒,๔๐๐
	ทับปุด	-	-	-	๑๒	๑๒
	ท้ายเหมือง	๗๕	-	๑,๓๙๓	๒๙	๑,๔๙๗
	เมืองพังงา	๘๔๕	-	๑๔๙	๗	๑,๐๐๑
รวม		**๓,๓๐๘**	๑๖	**๑๐,๑๔๓**	**๑,๒๘๑**	**๑๔,๗๔๘**

ที่มา : สถานีพัฒนาที่ดินพังงา(ข้อมูล ณ วันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๐)

ตารางที่ ๔๘ แสดงข้อมูล Zoning พื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจสำคัญของจังหวัดพังงา

ชนิดพืช	พื้นที่ปลูกปัจจุบันจำแนกตามความเหมาะสมของดิน (ไร่)					
	S๑	S๒	S๓	N (ร้อยละของทั้งหมด)	รวม (S๑)+(S๒)+(S๓)+(N)	S๓+N (ไร่) (ร้อยละของทั้งหมด)
ยางพารา	๒๒	๓๖๔,๗๓๖	๑๑,๑๖๗	๒๕๓,๔๐๖ (๔๐.๒๗)	๖๒๙,๓๓๑	๒๖๔,๕๗๓ (๔๒.๐๔)
ปาล์มน้ำมัน	๙๖,๓๗๕	๓๒,๒๓๓	๒๘,๓๖๓	๒๐,๕๖๔ (๑๑.๕๘)	๑๗๗,๕๓๕	๔๘,๙๒๗ (๒๗.๕๖)
ไม้ผล (มังคุด ทุเรียน,เงาะ, ลองกอง)	-	๑๑,๒๓๓	-	๑,๒๘๐ (๑๐.๒๓)	๑๒,๕๑๓	๑,๒๘๐ (๑๐.๒๓)
มะพร้าว	๑๖	๕,๓๑๘	๔๖๘	๒,๑๘๒ (๒๗.๓๓)	๗,๙๘๔	๒,๖๕๐ (๓๓.๑๙)

ที่มา : สถานีพัฒนาที่ดินพังงา (ข้อมูล ณ วันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๐)

๒.๘ ข้อมูลด้านการเกษตรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ตารางที่ ๔๙ จำนวน Smart Farmer ปี ๒๕๖๑

หน่วยงาน	อำเภอ	จำนวน (ราย)
สำนักงานเกษตรจังหวัด	เมืองพังงา	๒๓
	เกาะยาว	๒๔
	กะปง	๒๖
	ตะกั่วทุ่ง	๒๖
	ตะกั่วป่า	๒๗
	คุระบุรี	๒๖
	ทับปุด	๒๖
	ท้ายเหมือง	๒๔
สำนักงานปฏิรูปที่ดินจังหวัด	ทุกอำเภอ	๔๐
สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด	ทุกอำเภอ	๘๐
สำนักงานสหกรณ์จังหวัด	ทุกอำเภอ	๖๐
รวม		**๓๘๒**

ส่วนที่ ๓

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

ส่วนที่ ๓

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

๑. ข้อมูลปัญหาความต้องการของประชาชนในพื้นที่

จังหวัดพังงาได้ดำเนินการประมวลปัญหาความต้องการพัฒนาเชิงพื้นที่จากแผนพัฒนาชุมชน แผนพัฒนาอำเภอ การจัดทำ Focus Group ในการประชุมทุกภาคส่วนในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด เพื่อกำหนด ทิศทางการพัฒนาจังหวัด และรายงานการติดตามและประเมินผลแผนปฏิบัติการเพื่อจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด โดยสรุปภาพรวมปัญหาความต้องการทางด้านการเกษตร ดังนี้

ประเด็นปัญหา	พื้นที่เกิดปัญหา	ระดับผลกระทบต่อประชาชน (๑-๔)	ระดับผลกระทบต่อการท่องเที่ยว (๑-๔)	คุณภาพชีวิต (๑-๔)
๑. ปัญหาราคา พืชผลเกษตรตกต่ำและต้นทุนผลผลิตสูง ยางพาราปาล์มน้ำมัน	อำเภอตะกั่วป่า อำเภอคุระบุรี อำเภอท้ายเหมือง อำเภอตะกั่วทุ่ง อำเภอกะปง อำเภอเกาะยาว อำเภอทับปุด	๔	๒	๒
๒. ขาดศูนย์กระจายสินค้าภาคเกษตรและการรวมกลุ่มของเกษตรกรที่เข้มแข็ง	อำเภอตะกั่วป่า อำเภอคุระบุรี อำเภอท้ายเหมือง อำเภอตะกั่วทุ่ง อำเภอกะปง อำเภอเกาะยาว อำเภอทับปุด	๔	๒	๒
๓. การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและการบริโภค อุปโภค	อำเภอตะกั่วป่า อำเภอคุระบุรี อำเภอท้ายเหมือง อำเภอตะกั่วทุ่ง อำเภอกะปง อำเภอเกาะยาว อำเภอทับปุด	๓	๒	๒
๔. การผลิตและแปรรูปสินค้าทางการเกษตรขาดการพัฒนาที่ต่อเนื่องเชื่อมโยงในลักษณะห่วงโซ่อุปทาน (Value Chain)	อำเภอตะกั่วป่า อำเภอคุระบุรี อำเภอท้ายเหมือง อำเภอตะกั่วทุ่ง อำเภอกะปง อำเภอเกาะยาว อำเภอทับปุด	๓	๓	๓

ลำดับ	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไขปัญหา
๑.	ปัญหาราคาพืชผลเกษตรตกต่ำและต้นทุนผลผลิตสูง ยางพารา/ปาล์มน้ำมัน -น้ำมันเชื้อเพลิงในการขนถ่ายผลผลิต - ปุ๋ย	๑. ส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชนโดยให้ยึดมั่นความพอประมาณ ความมีเหตุผล และภูมิคุ้มกันที่ดีตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเชื่อมโยงห่วงโซ่การผลิตในทุกระดับเพื่อสร้างฐานการผลิตอย่างยั่งยืนและเป็นทางเลือกในการประกอบอาชีพ ๒. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต (เทคโนโลยี) ๓. เกษตรอินทรีย์เพื่อลดต้นทุนการผลิต ๔. เกษตรกรรมยั่งยืน แบบผสมผสาน
๒.	ขาดศูนย์กระจายสินค้าภาคเกษตรและการรวมกลุ่มของเกษตรกรที่เข้มแข็ง	๑. ก่อสร้างศูนย์กระจายสินค้าภาคเกษตรในพื้นที่ ๒. ส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกร
๓.	การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและการบริโภค อุปโภค ขาดการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ	๑. สร้างฝายแม้วเพื่อเก็บกักน้ำ รวมทั้งขุดลอกสระน้ำ/แหล่งน้ำเพื่อเพิ่มปริมาณกักเก็บในช่วงฤดูแล้ง ๒. บริหารจัดการระบบชลประทานเพื่อการเกษตร ๓. อนุรักษ์พื้นที่ต้นน้ำ ป่าชุมชน ๔. กระบวนการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการน้ำอย่างเหมาะสม
๔.	การผลิตและแปรรูปสินค้าทางการเกษตรขาดการพัฒนาที่ต่อเนื่องเชื่อมโยงในลักษณะห่วงโซ่อุปทาน (Value Chain)	ส่งเสริมการพัฒนาเกษตรแบบครบวงจร เชื่อมโยง ต้นทาง – กลางทาง - ปลายทาง

๒. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด (SWOT)

๒.๑ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

- **จุดแข็ง (Strengths : S)**

๑. พื้นที่ในการพัฒนาภาคเกษตรกรรมมีศักยภาพ

๒. ปริมาณน้ำเพียงพอต่อการผลิต

๓. ขุมเหมืองเก่าสามารถใช้เป็นแหล่งเก็บกักน้ำได้ดี ประกอบกับปริมาณน้ำผิวดินมีมาก

๔. ป่าชายเลนที่สมบูรณ์แห่งหนึ่งของประเทศไทยเป็นแหล่งห่วงโซ่อาหารและแหล่งเพาะพันธ์สัตว์ทะเลที่สำคัญ เช่น อ่าวพังงา

๕. แนวชายฝั่งทะเลของจังหวัด พร้อมต่อการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและกิจกรรมการประมง

๖. ที่ตั้งของจังหวัดเป็นจุดเชื่อมโยงสำคัญในการขยายตัวสู่ชายฝั่งทะเลพม่าและจุดเปิดสำคัญสู่เมืองท่องเที่ยวหลักภูเก็ต

๗. มีทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูงชายหาดสะอาดสวยงาม,ภูเขา,น้ำตก แหล่งปะการังใต้ทะเลสวยงาม เช่น สิมิลัน, สุรินทร์ ภูมิทัศน์อ่าวพังงาที่รู้จักในระดับนานาชาติและยังมีแหล่งท่องเที่ยวอื่นครอบคลุมพื้นที่จังหวัด

๘. ต้นทุนการพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยวและที่เกี่ยวเนื่อง ยังไม่สูงเมื่อเทียบกับจังหวัดข้างเคียง ซึ่งอำนวยต่อการรองรับการลงทุน

๙. เชื้อชาติศาสนา วัฒนธรรม ผสมผสาน ไม่มีปัญหาความขัดยังทางสังคมเป็น สังคมสงบสุข

๑๐. ประชาชนภาคเกษตรมีรายได้เฉลี่ยสูง

๑๑. อยู่ใกล้แหล่งตลาดสำคัญ (กระบี่ ภูเก็ต) สะดวกในการขนส่งสินค้า

➢ **จุดอ่อน(Weakness: W)**

๑. พื้นที่การเกษตร ที่มีศักยภาพ อยู่ในการครอบครองของกลุ่มทุนที่ยังไม่มีแผนพัฒนาการลงทุนที่ชัดเจนเป็นการรอการเก็งกำไร

๒. ขาดองค์ความรู้ ทักษะด้านการเกษตร การบริการและการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างยั่งยืน

๓. แหล่งท่องเที่ยวอยู่ในเขตป่าสงวน เขตอุทยานแห่งชาติ เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาและลงทุน

๔. ขาดการรวมกลุ่ม องค์กร สถาบันเกษตรกรที่เข็มแข็ง

๕. มีการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรน้อย

๖. เกษตรกรไม่มีเอกสารสิทธิ์ในที่ดินทำกิน ขาดโอกาสในการเข้าร่วมโครงการของภาครัฐ

๗. ทรัพยากรดินขาดความอุดมสมบูรณ์

๘. ตลาดรองรับสินค้าเกษตรในจังหวัดมีน้อย

๙. การทำการเกษตรในจังหวัดเป็นแบบลักษณะการปลูกพืชเชิงเดี่ยว

๑๐. พื้นที่ราบมีน้อยพื้นที่ดินส่วนใหญ่อยู่ในเขตป่าสงวนมีการบุกรุกทำลายป่าอยู่ในเกณฑ์สูง การทำเหมืองแร่ในอดีตก่อให้เกิดการทำลายสภาพแวดล้อมจนยากฟื้นฟู

๑๑. ขาดการวางแผนและพัฒนาแหล่งน้ำอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

๑๒. ประชากรมีน้อย ประกอบกับมีการอพยพไปทำงานและศึกษาต่อต่างจังหวัดมากขึ้น ทำให้เกิดการขาดแคลนแรงงาน โดยเฉพาะแรงงานภาคเกษตรและภาคบริการด้านอุตสาหกรรม

๑๓. ภาคเกษตรกรรม มีการประชาสัมพันธ์ และมีช่องทางการตลาดน้อย ตลอดจนขาดการวิจัยพัฒนาเพื่อเพิ่มมูลค่าของผลผลิต

๑๔. ขาดการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพในการเพิ่มมูลค่าด้านการเกษตร

๑๕. อัตราการขยายตัวโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคไม่สอดคล้องกับการขยายตัวของเมืองธุรกิจการท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมด้านการเกษตร อาทิเช่น ระบบไฟฟ้าส่องสว่าง ถนน ท่าเทียบเรือ ที่ได้มาตรฐานความปลอดภัย ระบบประปาที่เพียงพอ

๑๖. การผลิตและการแปรรูปสินค้าทางการเกษตรไม่ตลอดห่วงโซ่อุปทาน (Value Chain) ต้นทาง กลางทาง ปลายทาง เช่น ไม่มีโรงงานสกัดปาล์มน้ำมันในพื้นที่ โรงฆ่าสัตว์ที่มีมาตรฐาน

๒.๒ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

➢ **โอกาส (Opportunities: O)**

๑. รัฐบาลได้กำหนดให้กลุ่มจังหวัดอันดามัน เป็นกลุ่มที่มีศักยภาพการท่องเที่ยวสูง

๒. นโยบายรัฐบาลในการสนับสนุนภาคการเกษตรและช่วยเหลือเกษตรกร

๓. นโยบายที่สำคัญของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เช่น การส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร การบริหารจัดการพื้นที่การเกษตร Zoning by Agri-map ฯลฯ ของรัฐบาลทำให้เกิดความชัดเจนต่อการบริหารจัดการภาคเกษตรในพื้นที่

๔. ผู้บริโภคมีแนวโน้มการบริโภคอาหารปลอดภัยมากขึ้น

๕. ตลาดการท่องเที่ยวในภูมิภาค ขยายตัวเพิ่มมากขึ้น

๖. การพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่

๗. แนวโน้มเศรษฐกิจโลกขยายตัวเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะปาล์มน้ำมัน (พลังงานทดแทน)

๘. มีผลการศึกษาความเหมาะสมการพัฒนาแหล่งน้ำ และก่อสร้างระบบชลประทาน

๙. กรอบการพัฒนาเศรษฐกิจ ๓ ฝ่าย (IMT-GT อินโดนีเซีย มาเลเซียและไทย) โดยเฉพาะด้านการเกษตรและประมง ที่เกื้อหนุนต่อการลงทุนและพัฒนาในพื้นที่

๑๐. ศูนย์กลางการศึกษาและการพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่บนเกาะภูเก็ตจะเป็นฐานสนับสนุนสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและการลงทุนของพังงา

๑๑ เป็นพื้นที่ทางเลือกใหม่ในการรองรับการลงทุนจากภายนอก ตลอดจนมีนักลงทุนน้อยกว่าจังหวัดใกล้เคียง

๑๒ มีความโน้มเอียงสูงยิ่งที่นักลงทุนจากภายนอก ตลอดจนนักลงทุนบนเกาะภูเก็ตจะกระจายการลงทุน หรือย้ายถิ่นการผลิตของตนเองมายังจังหวัดพังงา

๑๓ การขยายตัวด้านเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศในแถบเอเชียแปซิฟิก และมหาสมุทรอินเดีย จะมีผลทำให้ตลาดการค้าในภูมิภาคแถบนี้ขยายตัวอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะนโยบายรัฐบาลตามแผนงานพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้รองรับ

๑๔. เกษตรทฤษฎีใหม่/เศรษฐกิจพอเพียง เป็นที่สนใจของเกษตรกรทุกระดับและให้ความสำคัญเป็นพิเศษ

➢ **ภัยคุกคาม (Threats: T)**

๑. ระบบเศรษฐกิจโลกเปลี่ยนแปลงเร็ว และผันผวนสูง ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการ

๒. แนวโน้มการพัฒนาสู่ “เศรษฐกิจยุคใหม่” ของสังคมโลกได้ก่อให้เกิดการเหลื่อมล้ำทางการแข่งขัน

๓. การเปิดเสรีภาพและการกีดกันการค้า ซึ่งดำเนินคู่ขนานกันในระบบเศรษฐกิจโลกปัจจุบันได้ส่งผลให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบในการแข่งขันของประเทศ

๔. การลงทุนในอนาคตของภาคใต้เป็นการลงทุนที่มีการแข่งขันสูงกว่าอดีตค่อนข้างมากโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการคมนาคมถูกเชื่อมโยงถึงกันทั้งภูมิภาค ส่งผลให้สินค้าจากจังหวัดอื่นไหลเข้ามาแข่งขันกับสินค้าที่ผลิตในจังหวัดมากขึ้นด้วย

๕. การพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรในจังหวัดจะต้องเผชิญกับการแข่งขันในการแย่งซื้อวัตถุดิบจากจังหวัด ที่มีฐานอุตสาหกรรมที่อยู่ใกล้เคียงซึ่งมีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานและผู้ประกอบการมากกว่า

๖. ราคาน้ำมัน อันเป็นปัจจัยสำคัญด้านการประมง การขนส่ง และด้านการท่องเที่ยว

๗. ธุรกิจภาคการเกษตร อุตสาหกรรม และภาคบริการท่องเที่ยว มีความอ่อนไหวต่อเหตุปัจจัยภายนอก

๘. ฝนตกชุกเป็นอุปสรรคสำคัญภาคเกษตรใน การกรีดยางพารา ภาคการท่องเที่ยว ภาคอุตสาหกรรม

๙. ราคาสินค้าเกษตรยังคงมีความผันผวน

๑๐. ภาครัฐส่งเสริมไม่ตรงกับความต้องการของพื้นที่

๑๑. ต้นทุนการผลิต (ปัจจัยการผลิต) สูงขึ้น

๑๒. การคมนาคมขนส่งสินค้าจากแหล่งผลิตสู่ตลาดไม่สะดวกกระทบกับผลผลิต

ตารางที่ ๕๐ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

จุดแข็ง (Strength)	**จุดอ่อน (Weakness)**
๑. พื้นที่มีศักยภาพในการผลิตสินค้าเกษตร (ปาล์ม ยางพารา ประมง ปศุสัตว์ พืช) ๒. ทรัพยากรดิน น้ำ ป่าไม้ อุดมสมบูรณ์ ๓. ปริมาณน้ำฝนเพียงพอต่อการผลิต ๔. อยู่ใกล้แหล่งตลาดสำคัญ (กระบี่ ภูเก็ต) สะดวกในการขนส่งสินค้า	๑. การรวมกลุ่ม องค์กร สถาบันเกษตรกรยังไม่เข้มแข็ง ๒. เกษตรกรส่วนใหญ่ขาดองค์ความรู้ในการผลิตเชิงคุณภาพ การทำการเกษตรอย่างยั่งยืน ๓. มีการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรน้อย ๔. แหล่งกักเก็บน้ำยังไม่เพียงพอและระบบชลประทานไม่สมบูรณ์ ๕. ขาดแคลนแรงงานภาคการเกษตร ๖. ตลาดรองรับสินค้าเกษตรมีน้อย ๗. ทรัพยากรดินขาดความอุดมสมบูรณ์ ๘. การทำการเกษตรแบบปลูกพืชเชิงเดี่ยว ๙. ขาดการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตรไม่ตลอดห่วงโซ่อุปทาน (Value Chain)
โอกาส (Opportunity)	**ภัยคุกคาม (Threat)**
๑. นโยบายรัฐบาลเกื้อหนุนการพัฒนาด้านการเกษตร ๒. แนวโน้มการบริโภคอาหารปลอดภัยเพิ่มขึ้น ๓. การพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ ๔. แนวโน้มเศรษฐกิจโลกขยายตัวเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะปาล์มน้ำมัน (พลังงานทดแทน) ๕. มีผลการศึกษาความเหมาะสมการพัฒนาแหล่งน้ำและก่อสร้างระบบชลประทาน ๖. เกษตรทฤษฎีใหม่/เศรษฐกิจพอเพียง เป็นที่สนใจของเกษตรกรทุกระดับและให้ความสำคัญเป็นพิเศษ	๑. ต้นทุนการผลิต (ปัจจัยการผลิต) สูงขึ้น - น้ำมันเชื้อเพลิง อาหารสัตว์ ปุ๋ยเคมี สารเคมี ๒. ราคาสินค้าเกษตรยังคงมีความผันผวน ๓. การกีดกันทางการค้าโลก ๔. การคมนาคมขนส่งสินค้าจากแหล่งผลิตสู่ตลาดไม่สะดวกกระทบกับผลผลิต ๕. สภาวะอากาศเป็นอุปสรรคสำคัญของภาคเกษตร (ฝนตกชุก)

๓. การจัดทำ TOWS Matrix เพื่อกำหนดกลยุทธ์

ตารางที่ ๕๑ TOWS Matrix เพื่อกำหนดกลยุทธ์

ปัจจัยภายใน / ปัจจัยภายนอก	**S จุดแข็ง (ภายใน)** ๑. พื้นที่มีศักยภาพในการผลิตสินค้าเกษตร (ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ประมง ปศุสัตว์ พืช) ๒. ทรัพยากรดิน น้ำ ป่าไม้ อุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การปลูกพืช ๓. อยู่ใกล้แหล่งตลาดสำคัญ (กระบี่ ภูเก็ต) สะดวกในการขนส่งสินค้า	**W จุดอ่อน (ภายใน)** ๑. การรวมกลุ่ม องค์กร สถาบันเกษตรกรยังไม่เข้มแข็ง ๒. เกษตรกรส่วนใหญ่ขาดองค์ความรู้ในการผลิตเชิงคุณภาพ ๓. มีการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรน้อย ๔. แหล่งกักเก็บน้ำยังไม่เพียงพอและระบบชลประทานไม่สมบูรณ์ ๕. ขาดแคลนแรงงานภาคเกษตร ๖. ตลาดรองรับสินค้าเกษตรมีน้อย ๗. ทรัพยากรดินขาดความอุดมสมบูรณ์ ๘. การทำการเกษตรแบบปลูกพืชเชิงเดี่ยว ๙. ขาดการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตรไม่ตลอดห่วงโซ่อุปทาน (Value Chain)
O โอกาส(ภายนอก) ๑. นโยบายรัฐบาลเกื้อหนุนการพัฒนาด้านการเกษตร ๒. แนวโน้มการบริโภคอาหารปลอดภัยเพิ่มขึ้น ๓. การพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ ๔. แนวโน้มเศรษฐกิจโลกขยายตัวเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะปาล์มน้ำมัน (พลังงานทดแทน) ๕. มีผลการศึกษาความเหมาะสมการพัฒนาแหล่งน้ำและก่อสร้างระบบชลประทาน ๖. เกษตรทฤษฎีใหม่/เศรษฐกิจพอเพียง เป็นที่สนใจของเกษตรกรทุกระดับและให้ความสำคัญเป็นพิเศษ	**SO** S๑ O๑ ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพ ปาล์มน้ำมัน, ยางพารา, ประมง, ปศุสัตว์, พืช พัฒนาเขต Zoning และ Smart Farmer S๑ O๒ เพิ่มศักยภาพการผลิตตามระบบการผลิตสินค้าปลอดภัย	**WO** W๒ O๒ พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย W๔ O๕ พัฒนาระบบชลประทาน W๓ O๓ ใช้เทคโนโลยีทันสมัยเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร W๙ O๓ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อทำการเกษตรแบบครบวงจรตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ

T ภัยคุกคาม (ภายนอก)	**ST**	**WT**
๑. ต้นทุนการผลิต (ปัจจัยการผลิต) สูงขึ้น - น้ำมันเชื้อเพลิง อาหารสัตว์ ปุ๋ยเคมี สารเคมี ๒. ราคาสินค้าเกษตรยังคงมีความผันผวน ๓. การกีดกันทางการค้าโลก ๔. การคมนาคมขนส่งสินค้าจากแหล่งผลิตสู่ตลาดไม่สะดวกกระทบกับผลผลิต ๕. สภาวะอากาศเป็นอุปสรรคสำคัญของภาคเกษตร (ฝนตกชุก)	S๑ T๑ ลดต้นทุนการผลิต การวางแผนการผลิต ใช้ระบบการผลิตแบบเกษตรอินทรีย์ S๓ T๔ พัฒนาระบบการขนส่งสินค้าจากแหล่งผลิตสู่การจำหน่าย S๑ T๒ T๕ ส่งเสริมการทำการเกษตรแบบผสมผสาน	W๑ T๑ สนับสนุนการรวมกลุ่มสร้างมูลค่าเพิ่ม W๒ T๒T๓ พัฒนาองค์ความรู้แก่เกษตรกรให้เข้าใจถึงมาตรการข้อจำกัดต่างๆ W๘ T๒ พัฒนารูปแบบการทำการเกษตรแบบผสมผสาน/ทฤษฎีใหม่

ส่วนที่ ๔

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพังงา

ส่วนที่ ๔

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพังงา

๑. วิสัยทัศน์(Vision)

“เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพ เกษตรกรมีความเข้มแข็ง ทรัพยากรมีความสมดุล สู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

๒. พันธกิจ (Mission)

๒.๑ ส่งเสริมสถาบันเกษตรกรและสนับสนุนเกษตรกรพึ่งพาตนเองได้ มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒.๒ ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพตลอดโซ่อุปทานให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด และส่งเสริมงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อนำมาใช้ประโยชน์

๒.๓ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ ยั่งยืน

๒.๔ วิจัย พัฒนา และถ่ายทอดเทคโนโลยีทางการเกษตร

๒.๕ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ

๓. เป้าประสงค์หลักการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด (Goals)

๓.๑ เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น อาชีพมั่นคง และรายได้จากการทำการเกษตรเพิ่มขึ้น

๓.๒ สินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัดได้รับการพัฒนาการผลิตและมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

๓.๓ ทรัพยากรทางการเกษตรได้รับการฟื้นฟูและมีการนำไปใช้เพื่อพัฒนาการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ คุ้มค่า และยั่งยืน

๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issue)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. เกษตรกรมีรายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตรเพิ่มขึ้นเป็น ๕๙,๔๖๐.-บาท

๒. พื้นที่ทำเกษตรกรรมยั่งยืนเพิ่มขึ้น

๓. รักษามาตรฐานระดับความเข้มแข็งของสถาบันเกษตรกรที่มีศักยภาพ และปริมาณธุรกิจของสถาบันเกษตรกรเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนครัวเรือนเกษตรกรที่มีรายได้เพิ่มขึ้น (ครัวเรือน)
๒. จำนวนพื้นที่ทำการเกษตรกรรมยั่งยืน (ไร่)
๓. จำนวนสถาบันเกษตรกรที่มีความเข้มแข็งและรายได้สุทธิของสถาบันเกษตรกร (แห่ง)

กลยุทธ์

๑. ขยายผลการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง/ทฤษฎีใหม่
๒. เสริมสร้างความภาคภูมิใจและความมั่นคงในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม
๓. ส่งเสริมการทำเกษตรกรรมยั่งยืนให้เห็นผลในทางปฏิบัติ
๔. พัฒนาองค์ความรู้ของเกษตรกรมืออาชีพ (Smart Farmer)
๕. สร้างความเข้มแข็งและเชื่อมโยงเครือข่ายของเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การแปรรูป และการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดโซ่อุปทาน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. มูลค่าการเพิ่มขึ้นของสินค้าเกษตรและการขยายตัวของผลิตภัณฑ์การเกษตรของจังหวัด (GPP)
๒. การผลิตสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ของจังหวัดมีประสิทธิภาพและคุณภาพมาตรฐานเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด

๑. อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรของจังหวัดเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า (ร้อยละ)
๒. จำนวนฟาร์ม/โรงงาน ที่ได้รับการรับรองคุณภาพมาตรฐาน (ร้อยละ)

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาดและสอดคล้องกับวิถีชีวิตของเกษตรกร
๒. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การแปรรูป และการบริหารจัดการตลอดห่วงโซ่อุปทาน
๓. เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร
๔. จัดตั้งศูนย์กลางและพัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตร
๕. เสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารอย่างยั่งยืน
๖. สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน
๗. สนับสนุนการจัดการความเสี่ยงที่จะกระทบต่อพืชผลทางการเกษตร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. งบประมาณด้านงานวิจัย พัฒนา เทคโนโลยี และนวัตกรรมด้านการเกษตรเพิ่มขึ้น
๒. ผลงานวิจัยเทคโนโลยี และนวัตกรรม ด้านการเกษตรที่นำไปใช้ประโยชน์ได้เพิ่มขึ้น
๓. มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านการเกษตรและถูกนำไปประยุกต์ใช้เพิ่มขึ้น
๔. เกษตรกรและผู้ใช้บริการสามารถเข้าถึงข้อมูลผ่านช่องทางของระบบสารสนเทศการเกษตรเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนงานวิจัยที่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณ (เรื่อง)
๒. จำนวนผลงานด้านวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมด้านการเกษตรถูกนำไปใช้ประโยชน์ (เรื่อง)
๓. จำนวนเกษตรกรและผู้รับบริการที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรม สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ (ร้อยละ)
๔. จำนวนช่องทางที่เกษตรกรสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูล (ช่องทาง)

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมด้านการเกษตร
๒. พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศการเกษตรและเชื่อมโยงข้อมูลอย่างเป็นระบบ
๓. ส่งเสริมการนำงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์
๔. พัฒนาศูนย์ข้อมูลและระบบสารสนเทศด้านการเกษตร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. พื้นที่ดินได้รับการจัดการและฟื้นฟู
๒. พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งน้ำในไร่นาและแหล่งน้ำเพื่อการอนุรักษ์ดินและน้ำ
๓. พื้นที่การเกษตรในเขตชลประทานเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนพื้นที่ดินได้รับการบริหารจัดการและฟื้นฟู (ไร่)
๒. จำนวนแหล่งน้ำในไร่นา และแหล่งน้ำเพื่อการอนุรักษ์ดินและน้ำได้รับการพัฒนาและฟื้นฟู (แห่ง)
๓. จำนวนพื้นที่การเกษตรในเขตชลประทานเพิ่มขึ้น (ไร่)

กลยุทธ์

๑. ฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรการเกษตร
๒. ส่งเสริมการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๓. บริหารจัดการทรัพยากรน้ำ
๔. บริหารจัดการพื้นที่ทำกินทางการเกษตร
๕. สร้างภูมิคุ้มกันทางการเกษตรต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change)

๕. แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดพังงา (พ.ศ. ๒๕๖๒)

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	กลยุทธ์
๑. ประเด็นยุทธศาสตร์ที่๑ : สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร	๑.๑ เกษตรกรมีรายได้เงินสุทธิทางการเกษตรเพิ่มขึ้นเป็น ๕๙,๔๖๐.- บาท	๑.๑ จำนวนครัวเรือนเกษตรกรที่มีรายได้เพิ่มขึ้น (ครัวเรือน)	๔,๐๐๐	๑.๑ ขยายผลการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ๑.๒ เสริมสร้างความภาคภูมิใจและความมั่นคงในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม ๑.๓ ส่งเสริมการทำเกษตรกรรมยั่งยืนให้เห็นผลในทางปฏิบัติ ๑.๔ พัฒนาองค์ความรู้ของเกษตรกรมืออาชีพ (Smart Farmer) ๑.๕ สร้างความเข้มแข็งและเชื่อมโยงเครือข่ายของเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร
	๑.๒ พื้นที่ทำเกษตรกรรมยั่งยืนเพิ่มขึ้น	๑.๒ จำนวนพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืน(ไร่)	๗๐๐	
	๑.๓ รักษามาตรฐานระดับความเข้มแข็งของสถาบันเกษตรกรที่มีศักยภาพและปริมาณธุรกิจของสถาบันเกษตรกรเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓	๑.๓ จำนวนสถาบันเกษตรกรที่มีความเข้มแข็ง และรายได้สุทธิของสถาบันเกษตรกรเพิ่มขึ้น (แห่ง)	๑๕	

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	กลยุทธ์
๒. ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การแปรรูป และการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน	๒.๑ มูลค่าการเพิ่มขึ้นของสินค้าเกษตรและการขยายตัวของผลิตภัณฑ์การเกษตรของจังหวัด (GPP)	๒.๑ อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรของจังหวัดเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ	๒.๕	๒.๑ ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด ๒.๒ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การแปรรูป และการบริหารจัดการตลอดโซ่อุปทาน ๒.๓ เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร ๒.๔ จัดตั้งศูนย์กลางและพัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตร ๒.๕ เสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารอย่างยั่งยืน ๒.๖ สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน ๒.๗ สนับสนุนการจัดการความเสี่ยงที่จะกระทบต่อพืชผลทางการเกษตร
	๒.๒ การผลิตสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ของจังหวัด มีประสิทธิภาพและคุณภาพมาตรฐาน	๒.๒ จำนวนฟาร์ม/โรงงานที่ได้รับการรับรองคุณภาพมาตรฐาน (ร้อยละ)	๙๐	
๓.ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม	๓.๑ งบประมาณด้านงานวิจัย พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านการเกษตรเพิ่มขึ้น	๓.๑ จำนวนงานวิจัยที่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณ (เรื่อง)	๑	๓.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านการเกษตร ๓.๒ พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศการเกษตรและเชื่อมโยงข้อมูลอย่างเป็นระบบ
	๓.๒ ผลงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านการเกษตรที่นำไปใช้ประโยชน์ได้เพิ่มขึ้น	๓.๒ จำนวนผลงานด้านวิจัยเทคโนโลยี และนวัตกรรมด้านการเกษตรถูกนำไปใช้ประโยชน์ (เรื่อง)	๓	๓.๓ ส่งเสริมการนำงานวิจัย เทคโนโลยีนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	กลยุทธ์
	๓.๓ มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีและ นวัตกรรมด้านการเกษตรและถูกนำไปประยุกต์ใช้เพิ่มขึ้น	๓.๓ จำนวนเกษตรกรและผู้รับบริการที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ (ร้อยละ)	๖๐	
	๓.๔ เกษตรกรและผู้ใช้บริการสามารถเข้าถึงข้อมูลผ่านช่องทางของระบบสารสนเทศการเกษตรเพิ่มขึ้น	๓.๔ จำนวนช่องทางที่เกษตรกรสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูล (ช่องทาง)	๕	
๔.ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ ๔ : การบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน	๔.๑ พื้นที่ดินได้รับการจัดการและฟื้นฟู	๔.๑ จำนวนพื้นที่ดินที่ได้รับการบริหารจัดการและฟื้นฟู (ไร่)	๑,๐๐๐	๔.๑ ฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรการเกษตร ๔.๒ ส่งเสริมการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๔.๓ บริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ๔.๔ บริหารจัดการพื้นที่ทำกินทางการเกษตร ๔.๕ สร้างภูมิคุ้มกันทางการเกษตรต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change)
	๔.๒ พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งน้ำในไร่นาและแหล่งน้ำเพื่อการอนุรักษ์ดินและน้ำ	๔.๒ จำนวนแหล่งน้ำในไร่นาและแหล่งน้ำเพื่อการอนุรักษ์ดินและน้ำได้รับการพัฒนาและฟื้นฟู (แห่ง)	๓๐	
	๔.๓ พื้นที่การเกษตรในเขตชลประทานเพิ่มขึ้น	๔.๓ จำนวนพื้นที่การเกษตรในเขตชลประทาน(ไร่)	๑,๐๐๐	

๖.แผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy Map)

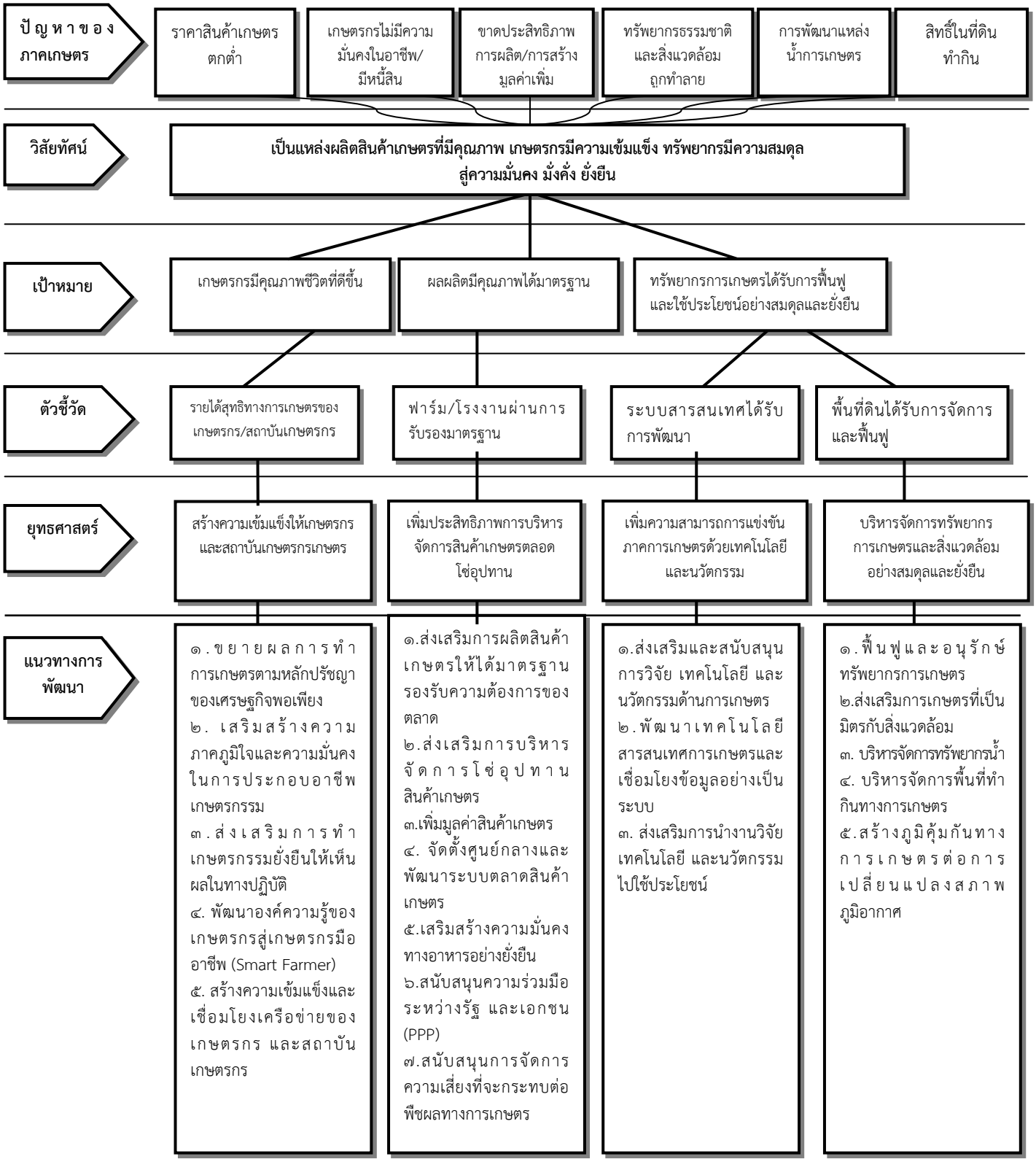

ส่วนที่ ๕

โครงการภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพังงา ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒

ส่วนที่ ๕

โครงการภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดพังงา ปีงบประมาณ ๒๕๖๒

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

กลยุทธ์	โครงการ	แหล่งงบประมาณ	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	หน่วยงานดำเนินการ
๑. ขยายผลการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	๑. โครงการส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน	กรมส่งเสริมการเกษตร	๙๐ ราย	๓๖,๐๐๐	สนง.เกษตร จ. พังงา
	๒. โครงการพัฒนาศูนย์เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้าน	สป.กษ	๑๒๐ ราย/๒ ศูนย์	๒๙๔,๐๐๐	สนง.เกษตรและสหกรณ์ จ.พังงา
	๓. โครงการสร้างแปลงเรียนรู้เกษตรผสมผสานตามศาสตร์พระราชาเพื่อการเรียนรู้และการท่องเที่ยวในจังหวัดพังงา	งบจังหวัด	๑ จุด	๕๐๐,๐๐๐	สนง.เกษตรจังหวัดพังงา
๒. เสริมสร้างความภาคภูมิใจและความมั่นคงในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม	๑. โครงการสร้างและพัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่	สนง.การปฏิรูปที่ดิน	๔๐ ราย	๖๖,๘๘๐	สนง.การปฏิรูปที่ดิน จ.พังงา
	๒. โครงการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพเพื่อแก้ไขปัญหาที่ดินทำกินของเกษตรกร	กรมส่งเสริมสหกรณ์	๑ พื้นที่/๑๒๐ ราย	๑๔,๘๐๐	สนง.สหกรณ์ จ.พังงา
๓. ส่งเสริมการทำเกษตรกรรมยั่งยืนให้เห็นผลในทางปฏิบัติ	๑. โครงการส่งเสริมและสนับสนุนการปลูกแทนสวนยางเก่า	การยางแห่งประเทศไทย	๑๒,๖๖๐ ไร่	๓๐๗,๕๑๙,๕๐๐	กยท.จ.พังงา
	๒. โครงการสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางรายย่อยประกอบอาชีพเสริม	กรมส่งเสริมการเกษตร	๒๐ ราย	๔๔,๐๐๐	สนง.เกษตร จ.พังงา
	๓. โครงการพัฒนาการเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ (๕ ประสาน)	สป.กษ	๔๔๕ ราย	๑๔,๖๓๐	สนง.เกษตรและสหกรณ์ จ.พังงา
	๔. โครงการส่งเสริมเกษตรทฤษฎีใหม่	กรมวิชาการเกษตร	๘ ราย	๒๓๗,๔๙๐	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพังงา
	๕. โครงการส่งเสริมเกษตรทฤษฎีใหม่ในเขตปฏิรูปที่ดิน	สนง.การปฏิรูปที่ดิน	๕๐ ราย	๒๗,๐๐๐	สนง.การปฏิรูปที่ดิน จ.พังงา
	๖. โครงการเกษตรทฤษฎีใหม่ด้านประมง	กรมประมง	๔๓๙ ราย	๗๐,๘๑๐	สนง.ประมง จ.พังงา
	๗. โครงการส่งเสริมเกษตรทฤษฎีใหม่	กรมตรวจบัญชีสหกรณ์	๔๖๐ ราย	๑๙๐,๖๗๐	สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์พังงา
	๘. โครงการผลิตปุ๋ยหมักสูตรพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี อินทรีย์คุณภาพสูง	กรมพัฒนาที่ดิน	๓๐ ตัน	๑๐๒,๐๐๐	สถานีพัฒนาที่ดินพังงา

กลยุทธ์	โครงการ	แหล่งงบประมาณ	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	หน่วยงานดำเนินการ
	๙. โครงการเกษตรอินทรีย์	กรมวิชาการเกษตร	๔๕ราย/๑ศูนย์/ ๑๐,๐๐๐ตัว ๓,๐๐๐ ถุง	๒๒๗,๒๕๐	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพังงา
	๑๐. โครงการเกษตรอินทรีย์ในเขตปฏิรูปที่ดิน	สนง.การปฏิรูปที่ดิน	๒๕ ราย	๓๘,๗๕๐	สนง.การปฏิรูปที่ดิน จ.พังงา
	๑๑. โครงการส่งเสริมการใช้สารอินทรีย์ลดการใช้สารเคมีทางการเกษตร/เกษตรอินทรีย์	กรมพัฒนาที่ดิน	๗,๕๐๐ไร่/๑ แปลง	๑๓๒,๕๐๐	สถานีพัฒนาที่ดินพังงา
	๑๒. โครงการพัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน	กรมส่งเสริมสหกรณ์	๒ แห่ง/๓ ราย/ ๑๕ ไร่	๒๑,๒๐๐	สนง.สหกรณ์ จ.พังงา
	๑๓. โครงการจัดทำแปลงเรียนรู้เกษตรผสมผสานตามศาสตร์พระราชา (สวนยางพารา สวนปาล์มน้ำมัน สวนผลไม้ และพื้นที่ว่างหัวไร่ปลายนา)	งบจังหวัด	๒,๔๗๗ ราย	๒๐๐,๐๐๐	สนง.เกษตรจังหวัดพังงา
	๑๔. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พื้นที่การเกษตรให้เกิดประโยชน์สูงสุดในจังหวัดพังงา	งบจังหวัด	๘ อำเภอ	๒,๙๐๐,๐๐๐	สนง.เกษตรจังหวัดพังงา
๔. พัฒนาองค์ความรู้ของเกษตรกรสู่เกษตรกรมืออาชีพ (Smart Farmer)	๑. โครงการศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	กรมวิชาการเกษตร	๖ ราย/๑๘ ไร่	๘๐,๘๘๐	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพังงา
	๒. โครงการศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.)	กรมพัฒนาที่ดิน	๘ ศูนย์	๗๙,๒๐๐	สถานีพัฒนาที่ดินพังงา
	๓. โครงการศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรในเขตปฏิรูปที่ดิน	สนง.การ ปฏิรูปที่ดิน	๑ ศูนย์	๑๘,๔๐๐	สนง.การปฏิรูปที่ดิน จ.พังงา
	๔. โครงการศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรได้รับการส่งเสริมด้านปศุสัตว์	กรมปศุสัตว์	๘ ศูนย์	๖๕,๒๐๐	สนง.ปศุสัตว์ จ.พังงา
	๕. โครงการเพิ่มศักยภาพศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรจังหวัดพังงา	กรมส่งเสริมการเกษตร	๘ ศูนย์/๓๒ เครือข่าย	๙๓๗,๒๐๐	สนง.เกษตร จ .พังงา
	๖. โครงการศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	กรมตรวจบัญชีสหกรณ์	๘ ศูนย์	๑๘๘,๘๐๐	สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์พังงา
	๗. โครงการศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าประมง	กรมประมง	๘ ศูนย์	๒๑๒,๐๐๐	สนง.ประมง จ.พังงา

กลยุทธ์	โครงการ	แหล่งงบประมาณ	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	หน่วยงานดำเนินการ
	๘. โครงการศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	กรมส่งเสริมสหกรณ์	๘ ศูนย์/ ๒๔๐ ราย	๓๑,๓๐๐	สนง.สหกรณ์ จ.พังงา
	๙. โครงการศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการพัฒนาที่ดิน	กรมพัฒนาที่ดิน	๑๓ แห่ง	๙๕,๗๕๐	สถานีพัฒนาที่ดินพังงา
	๑๐. โครงการพัฒนาหมอดินอาสาและหมอดินน้อย	กรมพัฒนาที่ดิน	๓๖๒ ราย/๑ แห่ง	๒๒๐,๙๐๐	สถานีพัฒนาที่ดินพังงา
	๑๑. โครงการพัฒนาผู้แทนเกษตรกร	สนง.การ ปฏิรูปที่ดิน	๒๒ ราย	๒๒,๐๒๐	สนง.การปฏิรูปที่ดิน จ.พังงา
	๑๒. โครงการพัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่อง (Smart Farmer)	สนง.การ ปฏิรูปที่ดิน	๔๐ ราย	๕๖,๔๘๐	สนง.การปฏิรูปที่ดิน จ.พังงา
	๑๓. โครงการสร้างเกษตรกรปราดเปรื่อง (Smart Farmer)	กรมปศุสัตว์	๗๐ ราย	๑๕๙,๘๐๐	สนง.ปศุสัตว์ จ.พังงา
	๑๔. โครงการพัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่อง (Smart Farmer)	กรมส่งเสริมการเกษตร	๓๑๐ ราย	๒๘๘,๐๐๐	สนง.เกษตร จ .พังงา
	๑๕. โครงการพัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่อง (Smart Farmer)	กรมส่งเสริมสหกรณ์	๑ ครั้ง/๖๐ ราย	๒๓,๒๐๐	สนง.สหกรณ์ จ.พังงา
	๑๖. โครงการอาสาสมัครเกษตร	กรมส่งเสริมการเกษตร	๑๔๕ ราย	๕๖,๔๒๕	สนง.เกษตร จ .พังงา
	๑๗. โครงการเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพองค์กรเกษตร	กรมส่งเสริมการเกษตร	๒๑๘ราย/๑ กลุ่ม	๘๗,๘๐๐	สนง.เกษตร จ.พังงา
	๑๘. โครงการสร้างทักษะและส่งเสริมอาชีพด้านการเกษตร : อาสาปศุสัตว์เพื่อการพัฒนาอาชีพแก่เกษตรกรรายย่อย (โครงการไทยนิยม)	กรมปศุสัตว์	๑๒๕ ราย	ยังไม่ได้รับงบประมาณ	สนง.ปศุสัตว์ จ.พังงา
๕. สร้างความเข้มแข็งและเชื่อมโยงเครือข่ายของเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร	๑. โครงการส่งเสริมและสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรผู้ประกอบกิจการยาง	การยางแห่งประเทศไทย	๓๘ ครั้ง/๘๐ ราย	๑๓,๒๗๗,๕๕๐	กยท.จ.พังงา
	๒. โครงการจัดสวัสดิการเพื่อเกษตรกรชาวสวนยาง	การยางแห่งประเทศไทย	๙๐ ราย	๓๔๗,๔๐๐	กยท.จ.พังงา
	๓. โครงการระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่	กรมส่งเสริมสหกรณ์	๒๘ แปลง ๑๒ ครั้ง/๖๔๐ ราย	๑๕๓,๐๔๐	สนง.สหกรณ์ จ.พังงา
	๕.โครงการส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่	สนง.การปฏิรูปที่ดิน	๑ แปลง	๖๕,๐๐๐	สนง.การปฏิรูปที่ดิน จ.พังงา

กลยุทธ์	โครงการ	แหล่งงบประมาณ	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	หน่วยงานดำเนินการ
	๖. โครงการระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่	กรมตรวจบัญชีสหกรณ์	๗๓๐ ราย	๒๐๖,๙๒๐	สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์พังงา
	๗. โครงการระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่	กรมวิชาการเกษตร	๔ ราย/๒๐ แปลง	๔๐,๐๐๐	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพังงา
	๘. โครงการส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์แบบแปลงใหญ่	กรมปศุสัตว์	๓ แปลง	๑๐๕,๓๐๐	สนง.ปศุสัตว์ จ.พังงา
	๙. โครงการส่งเสริมเกษตรแปลงใหญ่ (ด้านประมง)	กรมประมง	๑ แปลง/๓๐ราย	๑๓๒,๐๐๐	สนง.ประมง จ.พังงา
	๑๐. โครงการส่งเสริมการเกษตรในรูปแบบแปลงใหญ่	กรมส่งเสริมการเกษตร	๑๙ แปลง	๑,๘๗๕,๑๐๐	สนง.เกษตร จ.พังงา
	๑๑. โครงการพัฒนาศักยภาพการดำเนินธุรกิจของสหกรณ์ภาคการเกษตรและกลุ่มเกษตรกร	กรมส่งเสริมสหกรณ์	๖ แห่ง/๓๐ราย	๘๐,๘๐๐	สนง.สหกรณ์ จ.พังงา
	๑๒. โครงการพัฒนาธุรกิจชุมชน	สนง.การปฏิรูปที่ดิน	๔๐ ราย	๔๔,๘๐๐	สนง.การปฏิรูปที่ดิน จ.พังงา
	๑๓. โครงการตรวจสอบบัญชีสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร	กรมตรวจบัญชีสหกรณ์	๗๘ แห่ง	๑,๗๘๒,๗๕๐	สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์พังงา
	๑๔. โครงการพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการด้านการเงินการบัญชีแก่สหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร	กรมตรวจบัญชีสหกรณ์	๑๐ แห่ง	๗,๕๐๐	สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์พังงา
	๑๕. โครงการพัฒนาเกษตรกรให้ใช้ข้อมูลทางบัญชีอย่างยั่งยืน	กรมตรวจบัญชีสหกรณ์	๕๐ ราย	๖,๘๘๐	สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์พังงา
	๑๖. โครงการพัฒนากลุ่มอาชีพประชาชน	กรมตรวจบัญชีสหกรณ์	๑ กลุ่ม/๖ ครั้ง	๑๑,๖๐๐	สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์พังงา
	๑๗. โครงการพัฒนาเกษตรกรที่ทำบัญชีได้ใช้บัญชีเป็น	กรมตรวจบัญชีสหกรณ์	๘๐ ราย	๑๐,๘๘๐	สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์พังงา
	๑๘. โครงการส่งเสริมการจัดทำบัญชีต้นทุนอาชีพแก่เกษตรกร	กรมตรวจบัญชีสหกรณ์	๙๐๐ ราย	๑๔๖,๘๘๐	สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์พังงา
	๑๙. โครงการพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน	กรมตรวจบัญชีสหกรณ์	๒ แห่ง/๑๐ ครั้ง	๒,๔๐๐	สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์พังงา

กลยุทธ์	โครงการ	แหล่งงบประมาณ	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	หน่วยงานดำเนินการ
	๒๐. โครงการฝึกอบรมเศรษฐกิจการเงินขั้นพื้นฐานแก่สมาชิกสหกรณ์	กรมตรวจบัญชีสหกรณ์	๑๕๐ ราย	๖๐,๐๐๐	สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์พังงา
	๒๑. โครงการส่งเสริมและพัฒนาสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร	กรมส่งเสริมสหกรณ์	๕๗ แห่ง	๔๑๙,๔๐๐	สนง.สหกรณ์ จ.พังงา
	๒๒. โครงการสร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่มเกษตรกรเพื่อเข้าถึงแหล่งเงินทุนในการผลิตและการตลาด	กรมส่งเสริมสหกรณ์	๖ แห่ง	๘,๖๐๐	สนง.สหกรณ์ จ.พังงา
	๒๓. โครงการพัฒนาบุคลากรในสถานศึกษา/ประชาชนทั่วไป	กรมส่งเสริมสหกรณ์	๑๔๐ ราย	๕๕,๔๐๐	สนง.สหกรณ์ จ.พังงา
	๒๔. โครงการพัฒนาศักยภาพการดำเนินงานของกลุ่มเกษตรกร ปี ๒๕๖๒	กรมส่งเสริมสหกรณ์	๖๐ ราย/๑ แห่ง	๔๒,๑๐๐	สนง.สหกรณ์ จ.พังงา
	๒๕. โครงการพัฒนาธุรกิจของสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร	กรมส่งเสริมสหกรณ์	๖ แห่ง/๓๐๐ราย	๒๐๗,๐๐๐	สนง.สหกรณ์ จ.พังงา
	๒๖. โครงการส่งเสริมสหกรณ์ตามพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี	กรมส่งเสริมสหกรณ์	๑ กลุ่มชาวบ้าน/๓ โรงเรียน	๑๙๔,๐๐๐	สนง.สหกรณ์ จ.พังงา
	๒๗. โครงการขับเคลื่อนการดำเนินงานส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจชุมชน	กรมส่งเสริมการเกษตร	๒๑๐ ราย	๑๗๘,๔๐๐	สนง.เกษตร จ.พังงา
	๒๘. โครงการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยววิถีเกษตร	กรมส่งเสริมการเกษตร	๒๐ราย	๗,๐๐๐	สนง.เกษตร จ.พังงา
	๒๙. โครงการส่งเสริมและสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรผู้ประกอบกิจการยาง	การยางแห่งประเทศไทย	๑๘ ครั้ง/๙๐ ราย	๒,๒๓๙,๔๕๐	กยท.จ.พังงา
	๓๐. โครงการสนับสนุนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	กรมประมง	๑ แห่ง	๑๐,๙๐๐	สนง.ประมง จ.พังงา
	๓๑. โครงการสนับสนุนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	กรมปศุสัตว์	๑โรงเรียน/๑,๐๐๐ ตัว	๙๓,๐๐๐	สนง.ปศุสัตว์ จ.พังงา
	๓๒. โครงการสนับสนุนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ กิจกรรมสนับสนุนโครงการเกษตรเพื่ออาหารกลางวัน	กรมส่งเสริมการเกษตร	๓๒ ราย/๒ โรงเรียน	๒๖,๔๐๐	สนง.เกษตร จ.พังงา
	๓๓. โครงการคลินิกเกษตรเคลื่อนที่ฯ	กรมประมง	๔ ครั้ง	๘,๐๐๐	สนง.ประมง จ.พังงา
	๓๔. โครงการคลินิกเกษตรเคลื่อนที่ฯ	สนง.การปฏิรูปที่ดิน	๔ ครั้ง	๑๓,๐๐๐	สนง.ปฏิรูปที่ดิน จ.พังงา
	๓๕. โครงการสนับสนุนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	กรมวิชาการเกษตร	๔ ครั้ง /๑ โครงการ	๙๖,๐๐๐	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพังงา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน

๑. ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด	๑. โครงการร้านอาหารวัตถุดิบปลอดภัย เลือกใช้สินค้า Q (Q Restaurant)	มกอช	๒ ร้าน	๒๕,๗๐๐	สนง.เกษตรและสหกรณ์ จ.พังงา
	๒. โครงการตรวจประเมินและให้การรับรองสถานที่จำหน่ายสินค้า Q ประเภทแผงในตลาดสด/ร้านหน้าฟาร์มอื่นๆ	มกอช	๓ แผง/ร้าน	๕,๐๐๐	สนง.เกษตรและสหกรณ์ จ.พังงา
	๓. โครงการส่งเสริมสถานที่จำหน่ายสินค้าเกษตรและการประชาสัมพันธ์เพื่อให้สินค้า Q เป็นที่รู้จักมากขึ้น	มกอช	๓ ร้าน	๑๐,๐๐๐	สนง.เกษตรและสหกรณ์ จ.พังงา
	๔. โครงการตรวจรับรองคุณภาพสินค้าปศุสัตว์	กรมปศุสัตว์	๒๖๒ แห่ง	๓๐๕,๘๐๐	สนง.ปศุสัตว์ จ.พังงา
	๕. โครงการพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรสู่มาตรฐาน	กรมวิชาการเกษตร	๗๘๐ฟาร์ม/๔๕ ตัวอย่าง	๑๓๘,๕๐๐	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพังงา
	๖. โครงการตรวจสอบปัจจัยการผลิต/ศัตรูพืช/ออกใบรับรองและควบคุมกำกับดูแลตาม พรบ.	กรมวิชาการเกษตร	๕๒ ร้าน/๙ ตัวอย่าง/๑๑๖ ฉบับ/๑๐แปลง	๕๙,๘๖๓	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพังงา
	๗. โครงการพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรสู่มาตรฐาน GAP	กรมส่งเสริมการเกษตร	๓๓๒ ราย	๒๖๕,๖๐๐	สนง.เกษตร จ.พังงา
	๘. โครงการส่งเสริมให้เกษตรกรเข้าสู่ระบบมาตรฐานฟาร์ม	กรมประมง	๗ ฟาร์ม	๓,๕๐๐	สนง.ประมง จ.พังงา
	๙. โครงการยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร	กรมประมง	๒๙๐ ฟาร์ม/ ๑,๑๓๗ ตัวอย่าง	๕๓๒,๑๐๐	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งฯ
	๑๐. โครงการตรวจรับรองแหล่งผลิตพืชอินทรีย์	กรมวิชาการเกษตร	๑๙ ราย	๑๐,๒๔๐	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการการเกษตรพังงา
๒. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การแปรรูปและการบริหารจัดการตลอดโซ่อุปทาน	๑. โครงการพัฒนาศักยภาพกระบวนการผลิตสินค้าเกษตร	กรมวิชาการเกษตร	๒๕,๐๐๐๐ ต้น	๒๐๓,๕๐๐	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพังงา
	๒. โครงการส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตไม้ผล	กรมส่งเสริมการเกษตร	๘ อำเภอ	๕๔,๐๐๐	สนง.เกษตร จ. พังงา
	๓. โครงการยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์และเหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่ของภาคใต้	กรมส่งเสริมการเกษตร	๒๐๐ ราย	๖๓๘,๐๐๐	สนง.เกษตร จ .พังงา
	๔. โครงการส่งเสริมการอารักขาพืชเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	กรมส่งเสริมการเกษตร	๑๑๐ราย/๒ แปลง	๖๒,๐๐๐	สนง.เกษตร จ.พังงา

กลยุทธ์	โครงการ	แหล่งงบประมาณ	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	หน่วยงานดำเนินการ
	๕. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตปาล์มน้ำมัน	กรมส่งเสริมการเกษตร	๙๐ ราย	๖๓,๐๐๐	สนง.เกษตร จ.พังงา
	๖. โครงการพัฒนาศักยภาพด้านปศุสัตว์	กรมปศุสัตว์	๕,๐๐๐ ตัว/๓๐๐ราย	๘๑๔,๘๐๐	สนง.ปศุสัตว์ จ.พังงา
	๗. โครงการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพเพื่อแก้ไขปัญหาที่ดินทำกินของเกษตรกร	กรมปศุสัตว์	๕๖ ราย	ยังไม่ได้รับงบประมาณ	สนง.ปศุสัตว์ จ.พังงา
๓. เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร	๑. โครงการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันสินค้าเกษตรแปรรูป	กรมส่งเสริมการเกษตร	๒๐ ราย/๒ แห่ง	๑๑๔,๐๐๐	สนง.เกษตร จ.พังงา
๔. จัดตั้งศูนย์กลางและพัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตร	๑. โครงการพัฒนาตลาดสินค้าเกษตร	กรมส่งเสริมการเกษตร	๑๕ ราย	๖๒,๐๐๐	สนง.เกษตร จ.พังงา
๕. เสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารอย่างยั่งยืน	๑. โครงการธนาคารสินค้าเกษตร	กรมพัฒนาที่ดิน	๑ แห่ง	๑๒๖,๕๐๐	สถานีพัฒนาที่ดินพังงา
	๒. โครงการธนาคารสินค้าเกษตร	กรมส่งเสริมสหกรณ์	๑ แห่ง/๑๒ ครั้ง	๒๑,๑๐๐	สนง.สหกรณ์ จ.พังงา
	๓. โครงการส่งเสริมเคหกิจเพื่อความมั่นคงด้านอาหารในครัวเรือนและชุมชน	กรมส่งเสริมการเกษตร	๓๐ ราย/๑ จุด	๓๕,๐๐๐	สนง.เกษตร จ.พังงา
๖. สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน	๑. โครงการพัฒนาสถาบันเกษตรกรรูปแบบประชารัฐ	กรมส่งเสริมสหกรณ์	๘ แห่ง/๑๔๕ราย	๖๑,๒๐๐	สนง.สหกรณ์ จ.พังงา
	๒. โครงการจัดการปัญหาแรงงานต่างด้าวและการค้ามนุษย์ด้านประมง	กรมประมง	๙๐๐ ราย	๑๕๔,๐๐๐	สนง.ประมง จ.พังงา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

กลยุทธ์	โครงการ	แหล่งงบประมาณ	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	หน่วยงานดำเนินการ
๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมด้านการเกษตร	๑. โครงการการบริหารความหลากหลายทางชีวภาพ	กรมวิชาการเกษตร	๒๐๐ ชนิด/๒๕.๕ ไร่	๔๘,๐๐๐	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพังงา

กลยุทธ์	โครงการ	แหล่งงบประมาณ	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	หน่วยงานดำเนินการ
๒. พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศการเกษตรและเชื่อมโยงข้อมูลอย่างเป็นระบบ	๑. โครงการปรับปรุงข้อมูลทะเบียนเกษตรกร	กรมส่งเสริมการเกษตร	๑๘,๐๐๐ ครัวเรือน/ ๖,๒๐๐ แปลง	๑๘๑,๐๐๐	สนง.เกษตร จ.พังงา
	๒. โครงการปรับปรุงข้อมูลทะเบียนเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	กรมประมง	๙๒๕ ฟาร์ม	๒,๑๐๐	สนง.ประมง จ.พังงา
	๓. โครงการปรับปรุงข้อมูลทะเบียนเกษตรกร	กรมปศุสัตว์	๑๐,๑๐๐ ราย	๔๖,๙๐๐	สนง.ปศุสัตว์ จ.พังงา
๓. ส่งเสริมการนำงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์	๑. โครงการส่งเสริมและสนับสนุนด้านการเงิน วิชาการ ศึกษาวิจัยและค้นคว้าทดลอง	การยางแห่งประเทศไทย	๓๖๐ ราย	๓๑๐,๘๐๐	กยท.จ.พังงา
	๒. โครงการขับเคลื่อนผลงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์	กรมวิชาการเกษตร	๕ โครงการ	๒๐๘,๕๖๐	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพังงา
	๓. โครงการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตเพื่อใช้ประโยชน์พัฒนาสังคม ชุมชน และสิ่งแวดล้อม	กรมวิชาการเกษตร	๘ โครงการ	๖๔๓,๗๒๐	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพังงา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

กลยุทธ์	โครงการ	แหล่งงบประมาณ	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	หน่วยงานดำเนินการ
๑. ฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรการเกษตร	๑. โครงการวนเกษตรในเขตปฏิรูปที่ดิน	สนง.การปฏิรูปที่ดิน	๓๕๐ ไร่	๑๔๘,๐๐๐	สนง.การปฏิรูปที่ดินจ.พังงา
	๒. โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืช	สนง.การปฏิรูปที่ดิน	๔ โรงเรียน	๑๐๒,๐๐๐	สนง.การปฏิรูปที่ดินจ.
	๓. โครงการสนับสนุนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ (โครงการมูลนิธิชัยพัฒนา)	กรมพัฒนาที่ดิน	๓๐๐ ไร่	๑๘๖,๒๕๐	สถานีพัฒนาที่ดินพังงา
	๔. โครงการสนับสนุนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ (โครงการมูลนิธิชัยพัฒนา "พัฒนาพื้นที่และปรับปรุงบำรุงดิน	กรมพัฒนาที่ดิน	๓๐๐ ไร่	๑๘๖,๒๕๐	สถานีพัฒนาที่ดินพังงา
	๕.โครงการผลิตหญ้าแฝกเพื่อปลูก	กรมพัฒนาที่ดิน	๓,๐๐๐,๐๐๐กล้า	๓,๖๐๐,๐๐๐	สถานีพัฒนาที่ดินพังงา
	๖. โครงการผลิตหญ้าแฝกเพื่อแจกจ่าย	กรมพัฒนาที่ดิน	๑,๑๐๐,๐๐๐กล้า	๘๐๓,๐๐๐	สถานีพัฒนาที่ดินพังงา
	๗. โครงการจัดระบบอนุรักษ์ดินและน้ำที่ลุ่ม-ดอน	กรมพัฒนาที่ดิน	๑,๓๐๐ ไร่	๖๘๐,๐๐๐	สถานีพัฒนาที่ดินพังงา
	๘. โครงการส่งเสริมการปรับปรุงพื้นที่ดินกรด	กรมพัฒนาที่ดิน	๑,๐๐๐ ไร่	๑๕,๐๐๐	สถานีพัฒนาที่ดินพังงา

กลยุทธ์	โครงการ	แหล่งงบประมาณ	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	หน่วยงานดำเนินการ
๒. ส่งเสริมการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	๑. โครงการบริหารความหลากหลายทางชีวภาพ	กรมวิชาการเกษตร	๒๐๐ ชนิด/ ๒๕.๕ ไร่	๒๔,๐๐๐	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพังงา
๓. บริหารจัดการทรัพยากรน้ำ	๑.บำรุงรักษาหัวงาน คลองส่งน้ำสายใหญ่และสายซอย ฝ่ายส่งน้ำและบำรุงรักษาที่ ๑	กรมชลประทาน	๖ แห่ง	๔๕๕,๒๐๐	โครงการชลประทานพังงา
	๒. บำรุงรักษาหัวงาน คลองส่งน้ำสายใหญ่และสายซอย ฝ่ายส่งน้ำและบำรุงรักษาที่ ๒	กรมชลประทาน	๓ แห่ง	๒๕๔,๒๐๐	โครงการชลประทานพังงา
	๓. บำรุงรักษาหัวงาน คลองส่งน้ำสายใหญ่และสายซอย ฝ่ายส่งน้ำและบำรุงรักษาที่ ๓	กรมชลประทาน	๕ แห่ง	๘๑๖,๓๐๐	โครงการชลประทานพังงา
	๔. บริหารการส่งน้ำในเขตโครงการโครงการชลประทานพังงา	กรมชลประทาน	๑ แห่ง	๒๕๐,๐๐๐	โครงการชลประทานพังงา
	๕. ทางลำเลียงใหญ่โครงการชลประทานพังงา	กรมชลประทาน	๑ แห่ง	๘๐๐,๐๐๐	โครงการชลประทานพังงา
	๖. ปรับปรุงระบบไฟฟ้าฝายคลองถ้ำ	กรมชลประทาน	๒ แห่ง	๒๑๔,๕๔๐	โครงการชลประทานพังงา
	๗. ปรับปรุงระบบไฟฟ้าฝายคลองบ่อแสน	กรมชลประทาน	๑ แห่ง	๑๖๓,๙๖๖	โครงการชลประทานพังงา
	๘. ซ่อมแซมระบบท่อส่งน้ำ กม.๑+๙๗๐ ถึง กม.๒+๔๓๐ คลองทับยาว	กรมชลประทาน	๑ แห่ง	๒,๐๔๓,๐๐๐	โครงการชลประทานพังงา
	๙. ซ่อมแซมโครงการชลประทานอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ตามข้อเสนอของเกษตรกร	กรมชลประทาน	๔ แห่ง	๑๒๒,๒๒๐	โครงการชลประทานพังงา
	๑๐. ปรับปรุงถนนในบริเวณที่ทำการโครงการชลประทานพังงา	กรมชลประทาน	๘๕๐ เมตร	๙๐๐,๐๐๐	โครงการชลประทานพังงา
	๑๑. โครงการปรับปรุงถนนเข้าหัวงานฝายคลองนางย่อน	กรมชลประทาน	๕๒๑๖	๙๐๐,๐๐๐	โครงการชลประทานพังงา
	๑๒. ปรับปรุงต้นคลองส่งน้ำ LMC กม. ๐+๐๑๕ - กม.๐+๑๕๕ ฝายคลองนาเตย	กรมชลประทาน	๑ แห่ง	๒,๔๐๗,๐๐๐	โครงการชลประทานพังงา
	๑๓. ซ่อมแซมคอนกรีตดาดคลอง LMC กม. ๓+๕๐๐ - ๔+๑๒๕ พร้อมอาคารประกอบ ฝายคลองนาเตย	กรมชลประทาน	๑ แห่ง	๑,๗๐๖,๐๐๐	โครงการชลประทานพังงา
	๑๔. ซ่อมแซมระบบท่อส่งน้ำฝายคลองบางใส	กรมชลประทาน	๑ แห่ง	๘๘๘,๐๐๐	โครงการชลประทานพังงา

กลยุทธ์	โครงการ	แหล่งงบประมาณ	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	หน่วยงานดำเนินการ
	๑๕. ซ่อมแซมแนวท่อส่งน้ำ ๑R-๓L-LMP ๕ สาย ฝายคลองถ้ำ	กรมชลประทาน	๑ แห่ง	๗๘๙,๐๐๐	โครงการชลประทานพังงา
	๑๖. ซ่อมแซมถนนคันดินแนวท่อฝายคลองถ้ำ	กรมชลประทาน	๑ แห่ง	๑,๙๐๐,๐๐๐	โครงการชลประทานพังงา
	๑๗. ซ่อมแซมคอนกรีตดาดคลองส่งน้ำ LMC ฝายคลองลำไตรมาศ พร้อมขุดลอกตะกอน ตั้งแต่ กม. ๐+๐๐๐	กรมชลประทาน	๑ แห่ง	๙๒๐,๐๐๐	โครงการชลประทานพังงา
	๑๘. ซ่อมแซมหินเรียงหน้าฝายคลองลำไตรมาศพร้อมขุดลอกตะกอนดินหน้าฝาย	กรมชลประทาน	๑ แห่ง	๓๓๒,๐๐๐	โครงการชลประทานพังงา
	๑๙. ซ่อมแซมคันคลองส่งน้ำสาย ๑L-LMC ฝายคลองลำไตรมาศตั้งแต่ กม.๐+๑๕๐	กรมชลประทาน	๑ แห่ง	๗๓๖,๐๐๐	โครงการชลประทานพังงา
	๒๐. ซ่อมแซมคอนกรีตดาคลองส่ำน้ำ RMC ฝายคลองบ่อแสน พร้อมขุดลอกตะกอน ตั้งแต่ กม.๐+๐๐๐	กรมชลประทาน	๑ แห่ง	๕๖๐,๐๐๐	โครงการชลประทานพังงา
	๒๑. ซ่อมแซมระบบท่อส่งน้ำสาย ๘ ซ้าย-๑ ขวา-สายใหญ่ฝั่งซ้าย ฝายคลองนางย่อน	กรมชลประทาน	๑ แห่ง	๑,๐๔๑,๐๐๐	โครงการชลประทานพังงา
	๒๒. ซ่อมแซมระบบท่อส่งน้ำสาย ๑ ขวา - สายใหญ่ฝั่งซ้าย กม. ๗+๙๓๐ - ๙+๐๓๖ ฝายคลองนางย่อน	กรมชลประทาน	๑ แห่ง	๒,๑๑๘,๐๐๐	โครงการชลประทานพังงา
	๒๓. ซ่อมแซมบำรุงรักษาระบบชลประทาน	กรมชลประทาน	๑๑ แห่ง	๑,๐๐๐,๐๐๐	โครงการชลประทานพังงา
	๒๔. ปรับปรุงระบบท่อส่งน้ำสายใหญ่ ฝั่งซ้าย เริ่มต้น กม.๐+๐๕๐ ฝายคลองนางย่อน	กรมชลประทาน	๑ แห่ง	๒๔,๗๓๘,๙๐๐	โครงการชลประทานพังงา
	๒๕.อาคารป้องกันตลิ่งคลองตะกั่วป่า ระยะที่ ๓	กรมชลประทาน	๑ แห่ง	๒๑,๙๗๕,๕๖๘	โครงการชลประทานพังงา
	๒๖. อาคารอัดน้ำโตนหมอกพร้อมระบบส่งน้ำ	กรมชลประทาน	๑ แห่ง	๔๙,๕๒๙,๐๗๙	โครงการชลประทานพังงา
	๒๗. ฝายคลองบางหมานพร้อมระบบส่งน้ำ	กรมชลประทาน	๑ แห่ง	๒๗,๒๔๙,๗๐๐	โครงการชลประทานพังงา
	๒๘. อาคารป้องกันตลิ่งคลองตะกั่วป่า ระยะที่ ๔	กรมชลประทาน	๑ แห่ง	๓๔,๖๖๑,๙๓๖	โครงการชลประทานพังงา
	๒๙. โครงการก่อสร้างแหล่งน้ำในไร่นา นอกเขตชลประทาน ขนาด ๑,๒๖๐ ลบ.ม.	กรมพัฒนาที่ดิน	๒๐ บ่อ	๓๕๖,๐๐๐	สถานีพัฒนาที่ดินพังงา

กลยุทธ์	โครงการ	แหล่งงบประมาณ	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	หน่วยงานดำเนินการ
๔. บริหารจัดการพื้นที่ทำกินทางการเกษตร	๑. โครงการจัดที่ดินทำกิน	สนง.การปฏิรูปที่ดิน	๗๐ ราย/ ๓๔๔ ไร่	๒๐๐,๐๐๐	สนง.การปฏิรูปที่ดิน จ.พังงา
	๒. โครงการตรวจสอบที่ดิน	สนง.การปฏิรูปที่ดิน	๒,๓๕๐ แปลง/ ๒๕,๕๔๐ ไร่	๑๗๓,๑๒๐	สนง.การปฏิรูปที่ดิน จ.พังงา
	๓. โครงการบริหารจัดการเขตเศรษฐกิจสำหรับสินค้าเกษตรที่สำคัญ (Zoning)	กรมวิชาการเกษตร	๑๐ ราย	ยังไม่ได้รับงบประมาณ	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพังงา
๕. สร้างภูมิคุ้มกันทางการเกษตรต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Claimate Change)	๑.โครงการแผนการรองรับการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศและลดโลกร้อน	กรมพัฒนาที่ดิน	๕๐ ไร่/๑ แปลง	๑๐๕,๐๐๐	สถานีพัฒนาที่ดินพังงา